

Predarea și învățarea din Evanghelie

un manual pentru învățătorii și conducătorii seminariilor și institutelor de religie

Predarea și învățarea din Evanghelie

*un manual pentru învățătorii și conducătorii
seminariilor și institutelor de religie*

Publicat de Biserica lui Isus Hristos a Sfinților
din Zilele din Urmă
Orașul Salt Lake, Utah

Comentariile și corecturile sunt bine venite. Vă rugăm să le trimiteți, inclusiv greșelile, la
Seminaries and Institutes of Religion Administration
50 E. North Temple Street, Floor 9
Salt Lake City UT 84150-0009 USA
E-mail: ces-manuals@ldschurch.org

Vă rugăm să menționați numele dumneavoastră complet, adresa, episcopia și țărșul.
Nu uitați să indicați titlul manualului. Apoi, consemnați comentariile dumneavoastră.

© 2012 Intellectual Reserve, Inc.

Toate drepturile rezervate.

Tipărit în Statele Unite ale Americii.

Aprobarea versiunii în limba engleză: 12/11

Aprobarea traducerii: 12/11

Titlu original: *Gospel Teaching and Learning*

Romanian

10581 171

Cuprins

Prefață	v
Să predăm în felul Salvatorului	v
Introducere	ix
Sistemul Educațional al Bisericii	ix
Seminarii și Institute de religie	ix
1. Obiectivul	1
Scopul nostru [1.1]	1
Trăim [1.2]	2
Predăm [1.3]	5
Administrăm [1.4]	8
2. Principii de bază privind predarea și învățarea din Evanghelie	12
Predați și învățați cu ajutorul Spiritului [2.1]	13
Cultivați o atmosferă de învățare în care să existe dragoste, respect și care să aibă un scop [2.2]	15
Studiați scripturile zilnic și citiți lecția din manual [2.3]	22
Înțelegeți contextul și conținutul scripturilor și cuvintelor profeților [2.4]	27
Identificați, înțelegeți, simțiți adevărul și importanța lui și puneți în practică doctrinele și principiile Evangheliei [2.5]	29
Explicați, împărtășiți și mărturișiți despre doctrinele și principiile Evangheliei [2.6]	35
Fragmente cu scripturi cheie și doctrine de bază [2.7]	38
3. Predarea scripturilor în cadrul seminariilor și institutelor de religie	42
Încorporarea principiilor de bază privind predarea și învățarea din Evanghelie [3.1]	43
Luca 5: exemplu [3.2]	46
4. Pregătiți-vă să predăți	51
Pregătirea personală [4.1]	51
Pregătirea cursantului [4.2]	53
Pregătirea lecției [4.3]	55
5. Metode de predare, abilități și abordări	64
Întrebări [5.1]	64
Discuție purtată în clasă [5.2]	69
Citiți scripturile împreună în cadrul clasei [5.3]	71
Prezentarea învățătorului [5.4]	71
Povestiri [5.5]	73
Discuții purtate în cadrul unor grupuri mici și însărcinări date acestor grupuri [5.6]	74
Exerciții scrise [5.7]	75
Tablă pentru cretă sau tablă albă [5.8]	76
Obiecte și ilustrații [5.9]	76
Prezentări audiovizuale și prezentări realizate pe calculator [5.10]	77
Muzică [5.11]	81
Sfaturi și avertizări generale [5.12]	82
6. Continuați să vă perfecționați în calitatea dumneavoastră de învățător	84
Promisiunea Domnului [6.1]	85
Index	87

Prefață

„Când începem să ne analizăm și căutăm să ne îmbunătățim în calitatea noastră de învățători, ce exemplu mai bun am putea găsi? Ce studiu mai bun am putea începe decât acela de a ne analiza idealurile, obiectivele și metodele și de a le compara cu cele ale lui Isus Hristos?” (Boyd K. Packer, *Teach Ye Diligently*, ediție revizuită [1991], p. 22).

Să predăm în felul Salvatorului

Cugetați puțin asupra a ceea ce știți despre Salvator. Vi-L puteți imagina – cu ucenicii Săi adunați în jurul Său? Vi-L puteți imagina predicând mulțimilor lângă Marea Galileii sau vorbindu-i direct femeii de la fântână? Ce remarcați la modul Lui de a preda și de a conduce? Cum i-a ajutat El pe alții să învețe, să crească spiritual și să se convertească la Evanghelia Sa?

El i-a iubit, s-a rugat pentru ei și le-a slujit continuu. El a găsit ocazii de a fi alături de ei și de a-și exprima dragostea. Le cunoștea preocupările, speranțele și dorințele și știa ce se întâmpla în viața lor.

Știa cine erau și cine puteau deveni. El a găsit modalități unice de a-i ajuta să învețe și să progreseze – modalități menite special lor. Când ei s-au poticnit, El nu a renunțat la ei, ci a continuat să-i iubească și să le slujească.

El S-a pregătit să predea petrecându-și timpul rugându-Se și postind. Zilnic, când era singur, El căuta îndrumarea Tatălui Său Ceresc.

El a folosit scripturile pentru a preda și mărturisi despre misiunea Sa. I-a învățat pe oameni să se gândească la scripturi și să le folosească pentru a-și găsi răspunsuri la întrebări. Inima lor ardea în ei când El îi învăța cuvântul lui Dumnezeu cu putere și autoritate, iar ei știau că scripturile sunt adevărate.

El a împărtășit povestiri simple, pilde și exemple din viață pe care ei le puteau înțelege. I-a ajutat să descopere învățături ale Evangheliei în propriile lor experiențe și în lumea din jurul lor. A vorbit despre pescuit, despre nașterea unui copil, despre munca pe câmp. Pentru a-i învăța să aibă grijă unul de altul, El a relatat povestiri despre salvarea oii pierdute. Pentru a-i învăța pe ucenicii Săi să aibă încredere în grija tandră a Tatălui Ceresc, El i-a îndemnat să se „[uite] la crinii de pe câmp”.

El a adresat întrebări care-i făceau să gândească și să mediteze profund. Pe El Îl interesau cu adevărat răspunsurile lor și Se bucura să-i vadă exprimându-și credința. El le-a oferit ocazii să-și adreseze întrebările și să-și împărtășească propriile cunoștințe profunde, le-a răspuns la întrebări și le-a ascultat relatările despre experiențele pe care le-au avut. Datorită dragostei Sale, ei s-au simțit în siguranță să-și împărtășească gândurile și sentimentele.

El i-a invitat să depună mărturie și, în timp ce o făceau, Spiritul le-a atins inima. „Cine ziceți că sunt?”, a întrebat El. Când Petru a răspuns, mărturia lui a fost întărită: „Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu!”.

El a avut încredere în ei, i-a pregătit și le-a încredințat responsabilitățile importante de a-i învăța, binecuvânta și de a sluji altora. „Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură”, le-a poruncit El. Scopul Lui era de a-i ajuta să se convertească prin intermediul slujirii în beneficiul altora.

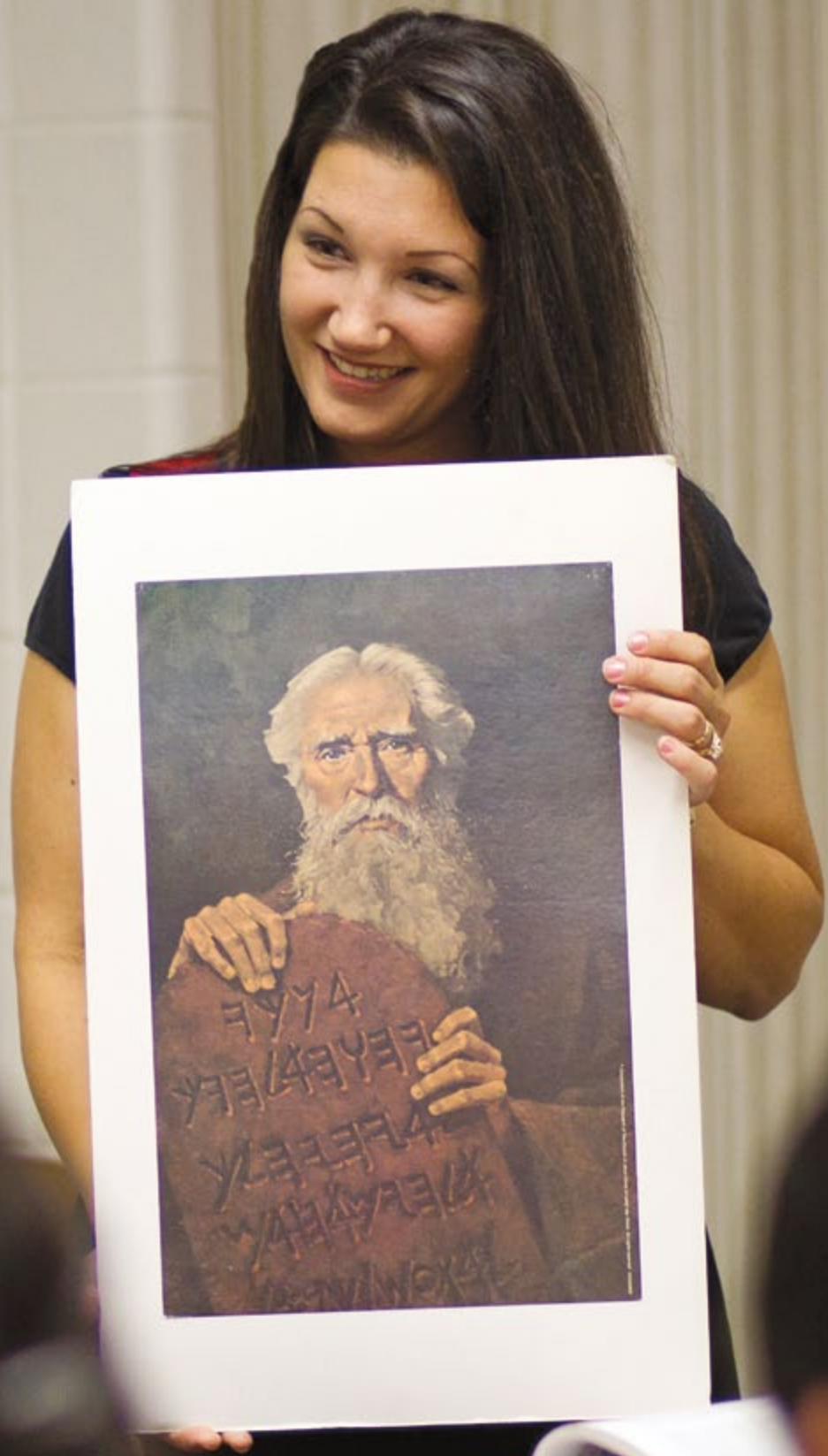
El i-a invitat să acționeze cu credință și să trăiască în acord cu adevărurile pe care El le-a predicat. În toate învățăturile Sale, El S-a concentrat asupra ajutorării ucenicilor de a trăi cu toată inima lor conform Evangheliei. Pentru a realiza aceasta, El le-a oferit ocazii de a învăța prin intermediul experiențelor puternice. Când S-a arătat nefiților, El i-a invitat să vină la El unul câte unul, pentru ca ei să poată vedea, să poată simți și să poată ști personal. Când El a văzut că nu înțeleseseră pe deplin mesajul Său, i-a rugat să se ducă acasă și să se pregătească pentru a reveni și a învăța mai mult.

În orice împrejurare, El le-a fost exemplu și mentor. I-a învățat să se roage rugându-Se alături de ei. I-a învățat să iubească și să slujească prin modul în care El i-a iubit și le-a slujit. I-a învățat cum să predice Evanghelia Sa prin modul în care El a predicat-o.

În mod cert, modalitatea Salvatorului de a preda este diferită de cea a lumii.

Prin urmare, aceasta este chemarea dumneavoastră sacră să predați așa cum a predat Salvatorul. Făcând astfel, tinerii vor face loc în inima lor ca sămânța Evangheliei să fie plantată, să încolțească și să crească. Aceasta va duce la convertire – obiectivul suprem al predării dumneavoastră. Când îi ajutați pe tineri să se convertească, îi ajutați să se pregătească pentru a-L urma pe Salvator de-a lungul vieții lor – pentru a sluji în misiuni, a primi rânduieli în templu, a întemeia familii neprihănite și pentru a clădi împărăția lui Dumnezeu în toată lumea.

Introducere

Sistemul Educațional al Bisericii

Sistemul Educațional al Bisericii (SEB), al Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă, funcționează sub conducerea Comitetului pentru Educație și a Consiliilor de administrație ale Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă. Membrii Primei Președinții, membri aleși din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli și alte autorități generale și oficianți generali ai Bisericii sunt membri ai Comitetului pentru Educație.

Printre entitățile care fac parte din Sistemul Educațional al Bisericii se numără Seminariile și Institutele de Religie, Universitatea Brigham Young – Idaho, Universitatea Brigham Young – Hawaii și Academia de studii economice SZU.

Seminarii și Institute de religie

Seminariile și institutele de religie (S&I) oferă tinerilor și tinerilor adulți educație religioasă în timpul săptămânii. Seminariile și institutele de religie supraveghează, de asemenea, școli elementare și secundare în anumite zone din afara Statelor Unite.

Referitor la seminariile și institutele de religie, rolul nostru nu este doar de a oferi o educație – ci de a oferi o educație religioasă. Educația religioasă are consecințe eterne și necesită influența Spiritului Domnului. Adresându-se învățătorilor de seminar și institut, președintele J. Reuben Clark jr. a spus: „Dumneavoastră, dragi învățători, aveți o misiune măreață. În calitate de învățători, vă aflați pe cel mai înalt pisc al educației, căci ce învățături se pot compara, în ceea ce privește valoarea inestimabilă și efectele pe termen lung, cu cele referitoare la om așa cum a fost el în eternitatea de ieri, așa cum este el în viața muritoare de astăzi și așa cum va fi el în veșnicia de mâine?” (*The Charted Course of the Church in Education*, ediție revizuită [1994], p. 9).

Mii de învățători și conducători ai seminariilor și institutelor din întreaga lume îi ajută pe tinerii și pe tinerii adulți din cadrul Bisericii să învețe Evanghelia lui Isus Hristos și să trăiască în acord cu principiile ei.

Manualul *Predarea și învățarea din Evanghelie* a fost pus la dispoziție pentru a-i ajuta pe învățători în eforturile lor. Este un îndrumar. Învățătorii trebuie să se familiarizeze cu conținutul său și să-l folosească în mod repetat, concentrându-se asupra acelor subiecte care le sunt de cel mai mare ajutor. Când învățătorii studiază acest manual și caută îndrumarea Domnului, El îi inspiră în timp ce se pregătesc, le întărește relațiile cu cei care participă la cursuri, îi ajută să predea cu credință și sârguință și-i binecuvântează cu Spiritul pentru a îndeplini și mai bine lucrarea Sa.

Obiectivul seminariilor și institutelor de religie

Scopul nostru este de a-i ajuta pe tineri și pe tinerii adulți să înțeleagă și să se bizuie pe învățăturile și pe ispășirea lui Isus Hristos, să fie demni de binecuvântările templului, să se pregătească ei înșiși și să-i pregătească pe membrii familiei lor și pe alții pentru viața eternă alături de Tatăl lor din Cer.

Ce facem pentru a ne îndeplini scopul?

Trăim

Trăim conform Evangheliei lui Isus Hristos și ne străduim să avem mereu parte de compania Spiritului. Conduita și relațiile noastre sunt exemplare în cadrul căminului, în cadrul sălii de curs și în cadrul comunității. Căutăm în permanență să ne îmbunătățim capacitatea, cunoașterea, atitudinea și caracterul.

Predăm

Noi îi învățăm pe cursanți doctrinele și principiile Evangheliei așa cum se găsesc în scripturi și în cuvintele profeților. Aceste doctrine și principii sunt predate într-un mod care duce la înțelegere și edificare. Îi ajutăm pe cursanți să-și îndeplinească rolul în cadrul procesului de învățare și-i pregătim să predea altora Evanghelia.

Administrare

Administrăm programele și resursele noastre în mod corespunzător. Eforturile noastre îi sprijină pe părinți în responsabilitatea lor de a-și întări familiile. Lucrăm îndeaproape cu conducătorii preoției atunci când îi invităm pe cursanți să participe la cursuri și când asigurăm o atmosferă spirituală în care cursanții pot socializa și pot învăța împreună.

Obiectivul

Învățătorilor care predau Evanghelia lui Isus Hristos li s-a încredințat o responsabilitate sacră. Scopul lor este mult mai important decât simpla predare a lecțiilor. Vârstnicul Dallin H. Oaks a spus: „Un învățător care predă Evanghelia nu se va mulțumi niciodată doar cu transmiterea unui mesaj sau cu rostirea unei cuvântări. Un învățător mai bun care predă Evanghelia dorește să sprijine lucrarea Domnului de a le oferi viață eternă copiilor Săi” („Gospel Teaching”, *Ensign*, nov. 1999, p. 80).

Obiectivul seminariilor și institutelor de religie oferă îndrumare clară învățătorilor și conducătorilor cu privire la eforturile lor de a sprijini lucrarea Domnului.

Scopul nostru [1.1]

Scopul nostru este de a-i ajuta pe tineri și pe tinerii adulți să înțeleagă și să se bizuie pe învățăturile și pe ispășirea lui Isus Hristos, să fie demni de binecuvântările templului, să se pregătească ei înșiși și să-i pregătească pe membrii familiei lor și pe alții pentru viața eternă alături de Tatăl lor din Cer.

Tatăl Ceresc dorește ca fiecare dintre copiii Săi să dobândească viața veșnică (vezi Moise 1:39). Salvatorul ne-a învățat: „Viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos, pe care L-ai trimis Tu” (Ioan 17:3). Prin urmare, obiectivul educației religioase este de a-i ajuta pe cursanți să-I cunoască și să-I iubească pe Tatăl lor Ceresc și pe Fiul Său, Isus Hristos, precum și de a-i ajuta să înțeleagă și să se bizuie pe învățăturile și pe ispășirea Salvatorului.

Ispășirea lui Isus Hristos este punctul central al planului salvării. Ea este adevărul fundamental pe care sunt stabilite doctrinele și principiile Evangheliei și trebuie să fie la baza întregii predări și învățări din Evanghelie. Vârstnicul Boyd K. Packer a mărturisit că ispășirea „este însăși rădăcina doctrinei creștine. Poți să știi multe despre Evanghelie în măsura în care se ramifică din aceasta, dar dacă știi doar ramurile, iar acele ramuri nu ating acea rădăcină, dacă ele au fost îndepărtate de acel adevăr, în ele nu va exista nici viață, nici substanță și nici mântuire” („The Mediator”, *Ensign*, mai 1977, p. 56).

Pe măsură ce cursanții învață despre Isus Hristos, urmează învățăturile și exemplul Său și pun în practică în viața lor ispășirea Sa, ei pot dobândi tărie și pot avea parte de iertare, vindecare și convertire. Vârstnicul Henry B. Eyring ne-a învățat:

Note

„Trebuie să ne stabilim obiective cerești. Trebuie să ne menținem obiectivele pe care le-am avut mereu: înscriere, prezență constantă, absolvire, cunoașterea scripturilor, experiența de a simți Duhul Sfânt confirmând adevărul. Pe lângă aceasta, trebuie să aspirăm la slujirea în calitate de misionar și la templu. Însă studenții au nevoie de mai mult atât timp cât sunt cursanții noștri...

„Pe măsură ce ne învățăm tinerii să-L iubească pe Salvatorul Isus Hristos, ei vor deveni ucenici adevărați ai Învățătorului. Acest proces îi va pregăti să devină soți și tați fideli și iubitori, soții și mame fidele și iubitoare – conducători ai familiilor eterne. Templele vor deveni un aspect firesc și important al vieții lor. Ei vor deveni misionari, slujindu-L pe Domnul în misiuni atunci când vor fi tineri adulți și, mai târziu, în calitate de cupluri mature... Când ne întărim tinerii îndreptându-i spre Hristos, întărim, de asemenea, familiile și Biserica.”

(Dieter F. Uchtdorf, „A Teacher of God’s Children” [o seară cu președintele Dieter F. Uchtdorf, 28 ian. 2011], p. 3)

Evanghelia pură a lui Isus Hristos trebuie să coboare în inima cursanților prin puterea Duhului Sfânt... Obiectivul nostru trebuie să fie convertirea lor reală la Evanghelia restaurată a lui Isus Hristos în timp ce sunt cu noi” („We Must Raise Our Sights” [Conferință SEB despre Cartea lui Mormon, 14 aug. 2001], p. 2).

Convertirea reală duce la cele mai mari binecuvântări ale Evangheliei lui Isus Hristos, care sunt posibile prin intermediul rânduielilor din templu. Pe măsură ce cursanții fac legăminte în templu și le țin cu credință, ei vor deveni demni de acele binecuvântări printre care se numără exaltarea și familia eternă. Ei vor avea parte de mai multă tărie spirituală, de mai multă pace și de revelație personală sporită.

Cursanții care fac din Salvator și templu esența vieții lor pot avea parte de o protecție sporită împotriva ispitelor și înșelăciunilor lumii și pot fi mai bine pregătiți pentru a realiza tot ceea ce le-ar putea cere Tatăl din Cer. Ei pot avea tăria să rămână neclintiți pe calea care duce la viața eternă și îi pot ajuta mai bine pe membrii familiei lor și pe alții privind gă-

sirea și urmarea aceleiași căi a uceniciei.

Trăim [1.2]

Trăim conform Evangheliei lui Isus Hristos și ne străduim să avem mereu parte de compania Spiritului. [1.2.1]

Una dintre cele mai mari contribuții pe care le poate avea un învățător cu privire la ajutarea cursanților de a îndeplini obiectivul menționat în secțiunea Obiectivul seminariilor și institutelor este supunerea continuă și cu credință față de Evanghelia lui Isus Hristos. Când învățătorii se străduiesc să dezvolte un caracter asemănător cu cel al lui Hristos și caută să-L cunoască pe Tatăl Ceresc și să-L mulțumească în fiecare aspect al vieții lor, ei sunt binecuvântați cu o măsură de putere divină care poate influența modul în care mesajul Evangheliei este primit și înțeles de către cursanții lor.

Când învățătorii trăiesc cu credință conform Evangheliei, ei sunt demni de însoțirea Duhului Sfânt. Această însoțire este crucială pentru succesul învățătorilor de la seminarii și institute. În Doctrină și legăminte, Domnul accentuează: „dacă nu primiți Spiritul, nu veți propovădui” (D&L 42:14).

Vârstnicul Robert D. Hales ne-a sfătuit: „Responsabilitățile învățătorilor seminarului și institutului de religie sunt numeroase dar, pentru a putea îndeplini aceste responsabilități, învățătorii trebuie, în primul rând, să tindă către neprihănirea personală. În calitate de învățători, trebuie să trăim conform Evangheliei în așa fel încât Spiritul să fie mereu cu noi” („Teaching by Faith” [o seară cu vârstnicul Robert D. Hales, 1 febr. 2002], p. 1).

Note

Conduita și relațiile noastre sunt exemplare în cadrul căminului, în cadrul sălii de curs și în cadrul comunității. [1.2.2]

Învățătorii au responsabilitatea de a fi integri și de a fi exemple demne ale doctrinelor și principiilor pe care le predau. În toate situațiile, învățătorii trebuie să vorbească, să slujească și să trăiască într-un mod compatibil cu o persoană care-L iubește pe Domnul și care are parte de compania Duhului Sfânt.

Modul în care învățătorii acționează în cadrul căminului lor și își tratează partenerul de căsătorie și copiii este de o importanță majoră. Aceste relații extrem de importante ar trebuie să fie caracterizate „prin convingere, prin răbdare îndelungată, prin bunătate și blândețe și prin dragoste sinceră” (D&L 121:41). Președintele Ezra Taft Benson a spus: „Sperăm ca între soț și soție să existe o relație excelentă. Sperăm că în căminul dumneavoastră există spiritul păcii și dragostei Salvatorului și că acest lucru este evident pentru toți cei care intră în căminul dumneavoastră. În căminele dumneavoastră nu trebuie să existe certuri și neînțelegeri... Dumneavoastră, în calitate de cuplu, reprezentați Prima Președinție în tot ceea ce faceți și în felul în care vă prezentați în public („The Gospel Teacher and His Message” [cuvântare adresată învățătorilor de religie SEB, 17 sept. 1976], p. 7).

În timpul clasei, învățătorii au ocazia, zi după zi, să arate caracteristici asemănătoare celor ale lui Hristos, cum ar fi caritate, răbdare, bunătate, respect și pioșenie față de lucruri sacre. Învățătorii trebuie să mențină o relație pozitivă și adecvată cu cei cărora le predau și să evite să acorde vreunei persoane o atenție excesivă, într-un mod care ar putea fi înțeles greșit sau care ar putea duce la speculații sau zvonuri.

Învățătorii trebuie să facă tot ce le stă în putință pentru a se purta într-un mod asemănător cu al lui Hristos în timp ce iau parte activ sau sunt prezenți la activități și evenimente organizate de școală, comunitate și Biserică. Ei trebuie să caute să dezvolte și să mențină relații adecvate, care să ofere sprijin părinților, colegilor, conducătorilor ecleziastici și membrilor comunității. Făcând constant aceste lucruri, învățătorii dau dovadă de un angajament personal veritabil de a trăi conform Evangheliei lui Isus Hristos, iar puterea lor de a influența în bine viețile altora va fi sporită.

„Fiecare dintre dumneavoastră ați înțeles, de mult timp, că propovăduiți ceea ce sunteți... Trăsăturile dumneavoastră de caracter vor rămâne mai mult în memoria oamenilor, per ansamblu, decât un anumit adevăr dintr-o anumită lecție... Căci, dacă ucenicia noastră este sinceră, acest lucru se va vedea și va fi ținut minte de către cursanți. Astfel de perspective privind modul în care oamenii își vor aduce aminte de dumneavoastră, alături de neprihănirea dumneavoastră personală, vă vor permite să aveți o contribuție veritabilă în viața cursanților dumneavoastră.”

(Neal A. Maxwell, „But a Few Days” [cuvântare adresată învățătorilor de religie SEB, 10 sept. 1982], p. 2)

Note

Căutăm în permanență să ne perfecționăm capacitatea, cunoașterea, atitudinea și caracterul. [1.2.3]

În calitate de copii ai lui Dumnezeu, învățătorii au în ei o măsură de divinitate care dă naștere dorinței de a se perfecționa, de a progresa, de a deveni mai asemănători Tatălui Ceresc și lui Isus Hristos. Învățătorul trebuie să cultive permanent această dorință și, cu ajutorul Domnului și al altora, să acționeze conform îndemnurilor care duc la perfecționare. Vârșnicul Gordon B. Hinckley a accentuat nevoia continuă de progres personal:

„Eu cred în perfecționare. Eu cred în progres...”

Continuați să progresați, dragii mei frați și dragile mele surori, indiferent că aveți treizeci de ani sau șaptezeci de ani” („Four Imperatives for Religious Educators” [cuvântare adresată învățătorilor de religie SEB, 15 sept. 1978], p. 2).

Perfecționarea implică dorință, sârguință, răbdare și ajutorul Domnului cerut prin intermediul cugetării și rugăciunii. Vârșnicul Henry B. Eyring a predat un principiu important despre perfecționarea personală: „Cei mai mulți dintre noi au avut anumite experiențe în eforturile de perfecționare personală. Experiența mea m-a învățat următorul lucru despre modul în care oamenii și organizațiile se pot perfecționa: cel mai bine este să căutăm schimbările mici pe care le-am putea face în lucrurile pe care le facem des. Consecvența și repetiția constituie o sursă de putere. Și, dacă vom fi conduși, prin intermediul inspirației, să alegem să schimbăm lucrurile mici care trebuie, atunci supunerea constantă va aduce cu sine o perfecționare însemnată” („The Lord Will Multiply the Harvest” [o seară cu vâșnicul Henry B Eyring, 6 febr. 1998], p. 3).

În cadrul seminarului și al institutului, învățătorii trebuie să caute în permanență să-și perfecționeze propria capacitate, cunoașterea, atitudinea și caracterul.

Capacitate. Învățătorii trebuie să caute în mod constant să-și îmbunătățească propria capacitate privind predarea și responsabilitățile administrative. Ei pot face aceasta printr-un efort echilibrat, constant și sârguincios de a înțelege și de a pune în practică principii și abilități fundamentale. Căutarea ajutorului în materialele pentru seminar și institut și din partea supraveghetorilor, colegilor, cursanților, conducătorilor preoției și a altora îi va ajuta pe învățători și pe conducători să dobândească o evaluare mult mai corectă a capacității lor, precum și îndrumarea necesară, care să-i ajute să se îmbunătățească acolo unde au cel mai mult nevoie.

Cunoaștere. Învățătorii trebuie să se străduiască permanent să studieze contextul, conținutul, doctrinele și principiile cuprinse în scripturi și în cuvintele profeților. Făcând astfel, înțelegerea lor privind Evanghelia și ispășirea Salvatorului va crește și vor putea să binecuvânteze mai mult viața cursanților lor. Învățătorii trebuie să-și dezvolte cunoașterea și înțelegerea privind principiile și metodele eficiente de predare, care sunt cuprinse în scripturi, precum și în materialele pentru seminar și institut. Ei trebuie, de asemenea, să fie familiarizați cu principiile administrării corespunzătoare (vezi secțiunea 1.4, „Administram” de la pagina 8) și să înțeleagă regulile și practicile seminariilor și institutelor.

„Niciunul dintre noi, dragii mei frați și dragile mele surori, nu știe suficient. Procesul de învățare este un proces fără sfârșit. Noi trebuie să citim, trebuie să observăm, trebuie să asimilăm și trebuie să cugetăm la ceea ce ne expunem mintea.”

(Gordon B. Hinckley, „Four Imperatives for Religious Educators”, p. 2)

Atitudine. Atitudinea învățătorilor determină, în mare măsură, atât propria lor fericire, cât și abilitatea pe care o au de a-și influența cursanții în bine. Învățătorii care se străduiesc continuu să depună cu îndrăzneală mărturie (vezi D&L 68:6), care caută să le slujească altora, care lucrează pentru a realiza unitate și care fac tot ce le stă în putință atunci când sunt în situații provocatoare vor binecuvânta viața cursanților și colegilor cu care lucrează.

Caracter. Învățătorii care se străduiesc să trăiască în acord cu Evanghelia și care încearcă permanent și în mod sincer să-și îmbunătățească propria capacitate, cunoaștere și atitudine își vor dezvolta în mod firesc caracterul care să-i ajute la îndeplinirea obiectivului seminariilor și institutelor. Vârșnicul Richard G. Scott ne-a învățat: „Noi devenim ceea ce vrem să fim, fiind, în mod consecvent, în fiecare zi, ceea ce vrem să devenim. Caracterul neprihănit este o manifestare prețioasă a ceea ce sunteți pe cale să deveniți... Caracterul neprihănit este mai valoros decât orice obiect material pe care îl dețineți, orice cunoștințe pe care le-ați căpătat prin studiu sau orice obiective pe care le-ați atins” („Puterea de transformare pe care o au credința și caracterul”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2010, p. 43)

De fapt, cheia, în căutarea de a ne perfecționa capacitatea, cunoașterea, atitudinea și caracterul, constă în urmarea exemplului lui Isus Hristos. Președintele Howard W. Hunter a spus: „Modul de predare și exemplul Domnului Isus Hristos sunt cele care ne modelează comportamentul și ne formează caracterul în toate aspectele vieții noastre – personal, în cadrul căminului, în viața noastră profesională și în comunitate, precum și în ceea ce privește devotamentul nostru față de Biserica ce-I poartă numele” („Standing as Witnesses of God”, *Ensign*, mai 1990, p. 60).

Predăm [1.3]

Noi le predăm cursanților doctrinele și principiile Evangheliei așa cum se găsesc în scripturi și în cuvintele profeților. [1.3.1]

Cunoașterea, înțelegerea și mărturia despre doctrinele și principiile Evangheliei lui Isus Hristos le vor oferi cursanților îndrumare și suficientă tărie pentru a face alegeri care sunt în acord cu voia Tatălui Ceresc.

O doctrină este un adevăr fundamental, neschimbător despre Evanghelia lui Isus Hristos. Vârșnicul Boyd K. Packer ne-a învățat:

„Doctrina adevărată, bine înțeleasă, schimbă atitudini și comportamente.

Studiul doctrinelor Evangheliei va perfecționa comportamentul mai repede decât o face studiarea conduitei” („Little Children”, *Ensign*, nov. 1986, p. 17).

„Și dacă oamenii vin la Mine, Eu le voi arăta slăbiciunea lor... Iar harul Meu este destul pentru toți oamenii care se umilesc în fața Mea; căci dacă ei se umilesc în fața Mea și au credință în Mine, atunci Eu voi face ca lucrurile slabe să devină puternice pentru ei.”

(Eter 12:27)

Note

Vârstnicul Richard G. Scott a subliniat: „Principiile sunt adevăr concentrat, ambalat pentru a fi pus în practică într-o mare diversitate de circumstanțe. Un principiu adevărat face ca deciziile să fie clare chiar și în cele mai confuze și coercitive circumstanțe” („Acquiring Spiritual Knowledge”, *Ensign*, nov. 1993, p. 86).

Scripturile și cuvintele profeților conțin doctrinele și principiile Evangheliei pe care învățătorii și cursanții trebuie să caute să le înțeleagă, să le predea și să le pună în practică. Pe cei care predau Evanghelia în zilele din urmă, Domnul i-a instruit: „[Propovăduiți] principiile Evangheliei Mele, care sunt în Biblie și în Cartea lui Mormon, care conține plenitudinea Evangheliei” (D&L 42:12). Domnul a afirmat, de asemenea, importanța înțelegerii și urmării învățăturilor profeților din zilele din urmă. „Voi... trebuie să luați în seamă toate cuvintele și poruncile lui pe care el vi le va da vouă pe măsură ce el le primește... Cuvântul lui îl veți primi ca și cum ar fi din propria Mea gură” (D&L 21:4-5).

În anul 1938, președintele J. Reuben Clark jr., vorbind în numele Primei Președinții, s-a adresat învățătorilor de seminar și institut și a rostit o cuvântare care a devenit un punct de referință. În acea cuvântare, el a spus:

„Obiectivul principal al atenției dumneavoastră, singura și cea mai importantă îndatorire a dumneavoastră, este de a preda Evanghelia Domnului Isus Hristos așa cum a fost revelată în aceste zile din urmă. Dumneavoastră trebuie să predați această Evanghelie folosind ca surse și materiale de referință lucrările canonice ale Bisericii și cuvintele celor pe care Dumnezeu i-a chemat să-I conducă poporul în aceste zile din urmă...

Dumneavoastră nu trebuie, indiferent de cât de mult sau de puțin, să schimbați doctrinele Bisericii sau să le modificați față de modul în care se găsesc în lucrările canonice ale Bisericii și în care sunt declarate de către cei a căror autoritate este aceea de a declara Bisericii gândul și voia Domnului” (*The Charted Course of the Church in Education*, ediție revizuită [1994], p. 10; vezi, de asemenea, D&L 42:12-13).

Aceste doctrine și principii sunt predate într-un mod care duce la înțelegere și edificare. [1.3.2]

Atunci când decid cum să predea doctrinele și principiile Evangheliei, învățătorii trebuie să aleagă metodele care-i ajută pe cursanți să înțeleagă aceste adevăruri importante și să fie edificați și înălțați spiritual prin intermediul Duhului Sfânt. Învățătorii și cursanții înțeleg doctrinele și principiile atunci când le înțeleg sensul, le văd legătura cu alte principii și doctrine și le înțeleg importanța în cadrul planului salvării, precum și în propria lor viață. Adevărata înțelegere a principiilor și doctrinelor eterne rezultă doar atunci când oamenii trăiesc conform principiilor Evangheliei și când mintea lor este luminată de către Duhul Sfânt.

Edificarea trebuie să însoțească înțelegerea scripturilor. Cuvântul *edifica* s-a format din rădăcinile cuvintelor latine *aedes*, care înseamnă locuință sau templu și *facere*, care înseamnă a face (vezi *Collins English Dictionary Complete and Unabridged* [2003], „edify”). Prin urmare, a *edifica* are legătură cu construirea unui templu și înseamnă a clădi sau întări spiritual. Bucuria, pacea, educarea și dorința de a trăi neprihănit sunt asociate cu edificarea. Scripturile promit că, dacă atât învățătorul, cât și cursantul acționează sub îndrumarea Spiritului în cadrul procesului de predare și de învățare, atunci „cel care predică și cel care primește se înțeleg unul cu altul și amândoi sunt edificați și se bucură împreună” (D&L 50:22).

Note

Îi ajutam pe cursanți să-și îndeplinească rolul în cadrul procesului de învățare și-i pregătim să predea altora Evanghelia. [1.3.3]

Modul de învățare a Evanghелиei, care încurajează convertirea și ajută Evanghelia să pătrundă adânc în inima cursanților, necesită mai mult decât efort sârguincios din partea învățătorului. Învățarea spirituală necesită efort și exercitarea libertății de a alege din partea celui care învață. Vârstnicul Henry B. Eyring ne-a învățat: „Adevărata convertire depinde de faptul ca respectivul cursant să caute de bunăvoie, dând dovadă de credință și depunând un efort considerabil” („We Must Raise Our Sights”, p. 4). Vârstnicul David A. Bednar a subliniat faptul că efortul depus de către cursanți invită influența Duhului Sfânt în inima lor:

„Învățătorul poate explica, demonstra, convinge și mărturisi, făcând toate aceste lucruri cu mare tărie spirituală și eficacitate. Totuși, în cele din urmă, conținutul mesajului și mărturia Duhului Sfânt pătrund în inimă numai dacă destinatarul le permite să intre...

Cursantul care-și exercită libertatea de a alege acționând conform principiilor corecte își deschide inima către Duhul Sfânt – și-I invită puterea de a preda și de a mărturisi, precum și mărturia-I care confirmă” („Seek Learning by Faith” [o seară cu vârstnicul David A. Bednar, 3 febr. 2006], p. 1, 3).

Scripturile ne învață că cei care caută învățătură spirituală trebuie să-și pregătească mintea și inima pentru a primi instruire; să caute cu sârguință cunoaștere și înțelegere prin intermediul studiului, cugetării și rugăciunii; și să urmeze îndemnurile pe care le primesc din partea Duhului Sfânt (vezi Ezra 7:10; 1 Nefi 10:17-19; D&L 138:1-11; Joseph Smith Istorie 1:10-20). Multor cursanți, depunerea unui asemenea efort pentru a învăța din scripturi le poate părea ceva cu care nu sunt familiarizați și oarecum dificil. Cu toate acestea, învățătorii îi pot ajuta să înțeleagă, să accepte și să-și îndeplinească rolul în ceea ce privește învățarea Evanghелиei. Învățătorii îi pot ajuta pe cursanți să învețe cum să aibă un rol activ în învățarea lor spirituală, încurajându-i:

„Prin sinceritatea și fermitatea acțiunii noastre bazată pe credință, Le arătăm Tatălui nostru Ceresc și Fiului Său, Isus Hristos, dorința noastră de a învăța și de a primi instrucțiuni de la Duhul Sfânt.”

(David A. Bednar, „Seek Learning by Faith”, p. 3)

Note

- să-și formeze obiceiul de a studia zilnic din scripturi;
- să-și pregătească inima și mintea pentru influența Spiritului;
- să descopere și să exprime doctrinele și principiile care sunt relevante pentru viața lor;
- să-și aprofundeze înțelegerea scripturilor prin intermediul studiului sârguincios, cugetării și rugăciunii;
- să adreseze întrebări și să caute răspunsuri care îi ajută să înțeleagă mai bine Evanghelia și modul în care aceasta poate fi pusă în practică în viața lor;
- să împărtășească opinii, cunoștințe profunde și sentimente;
- să le explice altora doctrine și principii ale Evangheliei și să mărturisască despre adevărul lor;
- să dezvolte abilități privind studiul scripturilor, cum ar fi marcarea, consultarea referințelor suplimentare și folosirea ajutoarelor pentru studiul scripturilor.

„Hotărârea [cursanților] de a se implica reprezintă o exercitare a libertății de a alege care permite Duhului Sfânt să transmită un mesaj personalizat corespunzător nevoilor lor personale. Crearea unei atmosfere care încurajează implicarea sporește probabilitatea ca Spiritul să predea mai multe lecții importante decât ați putea transmite dumneavoastră.

Acea implicare va aduce în viața lor îndrumarea Spiritului.”

(Richard G. Scott, „To Learn and to Teach More Effectively”, în *Brigham Young University 2007-2008 Speeches* [2008], p. 4-5)

Prin îndeplinirea rolului lor privind învățarea spirituală, cursanții își arată dorința de a fi învățați de Duhul Sfânt. Ei sunt, deseori, mai devotați și mai entuziasmați în ceea ce privește scripturile. Ei înțeleg și își amintesc mult mai bine doctrine și principii cu privire la salvare și este mult mai probabil ca ei să pună în practică ceea ce au fost învățați. Când cursanții descoperă doctrine și principii ale Evangheliei, adresează întrebări și împărtășesc răspunsuri, ei își însușesc și abilități prețioase privind studiul personal.

Printr-o astfel de implicare, cursanții vor putea preda Evanghelia mult mai eficient familiilor și prietenilor lor, precum și altora. Ei vor fi, de asemenea, mai bine pregătiți să predea doctrinele și principiile Evangheliei în viitor, în calitate de misionari, părinți, învățători și conducători în cadrul Bisericii.

Administrăm [1.4]

Administrăm programele și resursele noastre în mod corespunzător. [1.4.1]

Administrarea poate fi definită atât ca act de conducere și slujire a oamenilor, cât și ca act de ghidare și gestionare a programelor și resurselor. Fiind exemplul perfect în toate lucrurile, Isus Hristos a fost un model în ce privește atribuțiile divine ale unui adevărat conducător. Indiferent de însărcinarea lor curentă, toți conducătorii și învățătorii de la seminar și institut au ocazia și responsabilitatea de a conduce și gestiona într-un mod asemănător cu cel al lui Hristos.

Atribute precum caritatea, viziunea și umilința ne permit să realizăm lucrarea Domnului așa cum dorește El. *Caritatea* sau dragostea pură a lui Hristos trebuie să fie temelia relației dintre învățător și cursanți, conducători ai preoției, părinți, colegi și supraveghetori. Caritatea nu este numai un sentiment, ci un mod de a acționa și de a fi (vezi Moroni 7:45). Un conducător cu *viziune* oferă îndrumare inspirată, oferă o imagine de ansamblu a scopului și însuflă entuziasm celor din jurul lui. Scripturile ne învață: „Când nu este nicio descoperire dumnezeiască [viziune], poporul este fără frâu” (Proverbele 29:18). *Umlința* permite administratorilor și învățătorilor să-și recunoască dependența de Domnul și-i încurajează să conlucreze cu alții pentru a realiza obiectivul seminariilor și institutelor. Domnul a spus: „Nimeni nu poate ajuta în această lucrare, decât dacă este umil și plin de dragoste, dacă are credință, speranță și caritate, fiind moderat în toate lucrurile, în orice i se va încredința în grija sa” (D&L 12:8).

Note

Fiecare învățător și conducător are ocazia și responsabilitatea de a conduce și gestiona în mod corespunzător programe și resurse. Responsabilitățile administrative au scopul spiritual de a binecuvânta persoane. „Pregătirea bugetelor, completarea rapoartelor, îngrijirea proprietăților și resurselor Bisericii, asigurarea siguranței, supravegherea programelor... participarea la consilii [și comunicarea cu respectivii cursanți, cu părinții și conducătorii preoției] sunt îndatoriri administrative esențiale” (*Administering Appropriately: A Handbook for CES Leaders and Teachers* [2003], p. 2). Vârșnicul Henry B. Eyring ne-a învățat: „Niciodată, niciodată să nu subestimați valoarea spirituală a bunei îndepliniri a lucrurilor temporale pentru cei cărora le slujiți” („The Book of Mormon Will Change Your Life” [Simpozion SEB despre Cartea lui Mormon, 17 aug. 1990], p. 7).

„Iar caritatea suferă îndelung și este binevoitoare și nu invidiază și nu este îngâmfată și nu caută nimic pentru sine, nu este provocată cu ușurință, nu se gândeste la rău și nu se bucură în nedreptate, ci se bucură în adevăr, suportă toate lucrurile, crede toate lucrurile, nădăjduiește toate lucrurile, rabdă toate lucrurile.”

(Moroni 7:45)

Eforturile noastre îi sprijină pe părinți în responsabilitatea lor de a-și întări familiile. [1.4.2]

Principalele responsabilități ale părinților sunt de a-i învăța pe copiii lor Evanghelia lui Isus Hristos; de a le supraveghea dezvoltarea socială, relațiile interpersonale, precum și standardele privind îmbrăcămintea și îngrijirea personală; și de a le răspunde la întrebările despre doctrină. Conducătorii Bisericii îi ajută pe părinți în aceste responsabilități.

Conducătorii și învățătorii de la seminar și institut îi ajută pe părinți învățându-i pe cursanți Evanghelia lui Isus Hristos așa cum se găsește în scripturi și în cuvintele profeților, subliniind importanța doctrinală a familiei și înalta prioritate pe care o merită membrii familiei și activitățile desfășurate în familie (vezi *Administering Appropriately*, p. 4). Învățătorii trebuie să-i încurajeze pe cursanți să-și cinstească părinții și să caute sfatul și îndrumarea părinților lor. Învățătorii pot, de asemenea, să le împărtășească părinților ceea ce se predă la clasă.

Note

Lucrăm îndeaproape cu conducătorii preoției, îi invităm pe cursanți să participe la cursuri și asigurăm o atmosferă spirituală în care cursanții pot socializa și pot învăța împreună. [1.4.3]

Toate programele din cadrul Seminariilor și institutelor de religie funcționează atât sub îndrumarea conducătorilor generali ai preoției, cât și sub cea a celor locali care dețin cheile corespunzătoare ale preoției.

În eforturile lor de a-i binecuvânta pe tineri și pe tinerii adulți, este important ca învățătorii și conducătorii de la seminar și institut să conlucreze îndeaproape cu respectivii conducători locali ai preoției. Sub îndrumarea conducătorilor preoției, ei se sfătuiesc și conlucrează pentru a se asigura că fiecare tânăr și tânăr adult este invitat și încurajat să se înscrie la cursul de studiu corespunzător, să-l frecventeze și să-l absolvească. Învățătorii și administratorii trebuie să se implice activ alături de conducătorii preoției în eforturile de înscriere și păstrare a cursanților de la seminar și institut și nu trebuie să se mulțumească să le predea doar acelor cursanți care vin la clasele lor.

Conform regulilor și procedurilor stabilite, conducătorii și învățătorii de la seminar și institut mai conlucrează cu respectivii conducători ai preoției și pentru a oferi cele necesare desfășurării orelor, precum și un mediu spiritual și social corespunzător, în care mărturiile să poată fi întărite și cunoașterea despre Evanghelie să poată fi mărită. Învățătorii și administratorii trebuie să respecte regulamentul actual al seminarului și institutului și trebuie să discute cu conducătorii locali ai preoției despre tipul și frecvența activităților sociale și de slujire, astfel încât ei să sprijine activitățile planificate și conduse de către conducătorii preoției și cei ai organizațiilor auxiliare și nu să le încurce.

Învățătorii și administratorii trebuie, de asemenea, să conlucreze îndeaproape cu conducătorii Tinerilor Băieți și cu conducătoarele Tinerelor Fete și să-i încurajeze pe tineri, în mod corespunzător, să participe la programele Datoria față de Dumnezeu și Progresul personal. Unde este posibil, învățătorii de la seminar trebuie să discute cu alți învățători, cu consilieri și conducători ai tinerilor despre nevoile tinerilor.

(Pentru mai multe detalii privind principiile și practicile administrării seminarului și institutului, vezi îndrumarul *Administering Appropriately*.)

2

Principii de bază privind predarea și învățarea din Evanghelie

Obiectivul seminariilor și institutelor de religie sugerează trei obiective principale privind predarea pe care administratorii și învățătorii caută să le realizeze pentru a putea îndeplini scopul seminariilor și institutelor de religie:

1. Noi îi învățăm pe cursanți doctrinele și principiile Evangheliei așa cum se găsesc în scripturi și în cuvintele profeților.
2. Aceste doctrine și principii sunt predate într-un mod care duce la înțelegere și edificare.
3. Îi ajutăm pe cursanți să-și îndeplinească rolul în cadrul procesului de învățare și-i pregătim să predea altora Evanghelia.

Pentru a ajuta la îndeplinirea acestor obiective, învățătorii și cursanții de la seminar și institut sunt încurajați în mod concret să implementeze Principiile de bază privind predarea și învățarea din Evanghelie.

Principii de bază privind predarea și învățarea din Evanghelie

Învățătorii și cursanții trebuie:

- să predea și să învețe cu ajutorul Spiritului;
- să cultive o atmosferă de învățare în care să existe dragoste, respect și care să aibă un scop;
- să studieze scripturile zilnic și să citească lecția din manual;
- să înțeleagă contextul și conținutul scripturilor și cuvintelor profeților;
- să identifice, să înțeleagă, să simtă adevărul și importanța doctri- nelor și principiilor Evangheliei și să le pună în practică;
- să explice, să împărtășească și să mărturisească despre doctrinele și principiile Evangheliei;
- să cunoască bine fragmentele cu scripturi cheie și doctrinele de bază.

Între aceste aceste principii, practici și rezultate există o legătură strânsă. Când sunt implementate înțelept și în armonie unele cu altele, aceste principii de bază contribuie la mărirea capacității cursanților de a înțelege scripturile și doctrinele și principiile pe care le conțin. De asemenea, ele îi încurajează pe cursanți să-și asume un rol activ în procesul de învățare a Evangheliei și sporesc abilitatea cursanților de a trăi conform Evangheliei și de a preda altora.

Predați și învățați cu ajutorul Spiritului [2.1]

Predarea și învățarea din Evanghelie au loc prin puterea Duhului Sfânt. Predarea și învățarea cu ajutorul Spiritului au loc când Duhul Sfânt își îndeplinește rolul sau misiunile cu privire la învățător, cursant sau amândoi. Numai prin intermediul predării și învățării cu ajutorul Spiritului vor ajunge cursanții să înțeleagă și să se bizuie pe învățăturile și ispășirea lui Isus Hristos într-un asemenea mod încât să poată deveni demni să dobândească viața eternă.

Președintele Henry B. Eyring a subliniat rolul vital pe care Duhul Sfânt îl are în învățarea spirituală, când a spus: „Cursanții noștri nu pot ști despre Dumnezeu, nici să iubească așa cum trebuie să iubească, dacă ei nu sunt învățați de către Spiritul Sfânt. Doar prin Spirit pot ei să știe că Dumnezeu ne iubește atât de mult, încât Și-a trimis Fiul pentru a fi mijlocitorul pentru păcatele noastre, că Isus este Fiul lui Dumnezeu și că Hristos a plătit prețul pentru păcatele lor. Doar prin Spirit pot ei să știe că Tatăl Ceresc și Fiul Său înviat și slăvit i s-au arătat lui Joseph Smith. Doar prin Spirit pot ei să știe că scriptura Cartea lui Mormon este adevărul cuvânt al lui Dumnezeu. Și, doar prin inspirație pot ei să simtă dragostea Tatălui și a Fiului față de ei, prin faptul că ne-au oferit rânduilele necesare primirii vieții eterne. Doar prin dobândirea acestor mărturii, puse adânc în inima lor de către Duhul Sfânt, vor fi ei clădiți pe o temelie sigură pentru a putea trece cu bine peste ispitele și încercările vieții lor” („To Know and to Love God” [o seară cu președintele Henry B. Eyring, 26 febr. 2010], p. 2).

Următoarea listă conține unele misiuni ale Duhului Sfânt care au legătură directă cu rolul Său privind predarea și învățarea din Evanghelie:

- El depune mărturie despre Dumnezeu, Tatăl, și despre Fiul Său, Isus Hristos (vezi 1 Corinteni 12:3; Eter 12:41);
- El edifică (înalță sau clădește spiritual) atât învățătorul, cât și cursantul (vezi 1 Corinteni 14:12; D&L 50:22-23; 84:106);
- El revarsă „roada Duhului”, care include lucruri cum ar fi: bucuria, dragostea, pacea, răbdarea și bunătatea (vezi Galateni 5:22-23; Romani 15:13; D&L 6:23; 11:12-13);
- El împuternicește o persoană să vorbească având autoritate și curaj (vezi 1 Nefi 10:22; Alma 18:35; Moroni 8:16);
- El mărturisește despre adevărul doctrinelor și principiilor Evangheliei (vezi Ioan 15:26; D&L 21:9; 100:8);
- El împărtășește adevăr, cunoaștere, cunoștințe profunde, înțelegere și luminare a minții (vezi Ioan 16:13; 1 Corinteni 2:9-11, 14; D&L 6:14; 11:13-14; 76:5-10, 116);
- El îi ajută pe învățători și pe cursanți să-și amintească idei, concepte sau principii (vezi Ioan 14:26);
- El inspiră o persoană ce să spună sau ce să nu spună (vezi Luca 12:11-12; 2 Nefi 32:7; D&L 84:85; 100:5-6);
- El duce adevărul în inima oamenilor (vezi 2 Nefi 33:1);
- El înmoaie inima oamenilor (vezi 1 Nefi 2:16; Alma 24:8);
- El oferă mângâiere (vezi Ioan 14:26; D&L 88:3);

Note

- El sfințește inima și produce schimbări în ea (vezi Mosia 5:2; 3 Nefi 27:20; Moroni 6:4).

Imediat ce vor înțelege rolul vital pe care Duhul Sfânt îl are în învățarea spirituală, învățătorii vor face tot ce le stă în putință pentru a invita Spiritul să îndeplinească aceste misiuni. Pentru a face aceasta, învățătorii vor lucra asupra demnității personale. Ei vor rosti „rugăciunea făcută cu credință” (D&L 42:14) și vor căuta să fie foarte bine pregătiți pentru fiecare lecție. Vor căuta să se concentreze asupra experienței învățării trăite de cursanții lor și să fie calmi în inima lor, să nu se supere sau să fie neliniștiți din cauza altor lucruri. Ei vor manifesta un spirit de interes umil. De asemenea, ei își vor încuraja cursanții să invite Duhul Sfânt în procesul de învățare.

Învățătorii și cursanții pot ajuta la crearea unui climat care să invite Duhul Sfânt astfel:

- desfășurând exerciții de devoțiune pline de învățăminte;
- citind și predând din scripturi și din cuvintele profeților;
- concentrând exemple și discuții asupra Salvatorului și depunând mărturie despre El;
- declarând doctrine și principii ale Evangheliei în mod simplu și clar;
- alocând timp pentru cugetare profundă în timpul momentelor de liniște inspirată;
- împărtășind experiențe personale adecvate și mărturisind despre doctrine și principii;
- folosind muzică ce inspiră;
- exprimând dragoste și recunoștință unul față de celălalt și față de Domnul.

Învățătorii pot simți dacă misiunile Spiritului sunt sau nu îndeplinite în clasele lor adresându-și întrebări cum ar fi:

- Au cursanții o dragoste mai mare față de Salvator, Evanghelie și scripturi?
- Înțeleg cursanții în mod clar principiile predate?
- Sunt cursanții edificați și se simt inspirați să acționeze conform principiilor pe care le-au învățat?
- Crește unitatea clasei?
- Sunt mărturiile exprimate și întărite?
- Sunt cursanții interesați de procesul de învățare și implicați în el?
- Există, în clasă, un sentiment de „dragoste, bucurie, pace, îndelungă răbdare, bunătate, credință” (Galateni 5:22)?

„O atmosferă destinsă este absolut esențială dacă doriți să aveți Spiritul Domnului prezent în clasa dumneavoastră.”

(Jeffrey R. Holland, „Teaching and Learning in the Church” [adunare de instruire a conducătorilor din întreaga lume, 10 febr. 2007], *Ensign*, iunie 2007, p. 91)

Este important să ne amintim că niciun învățător, indiferent de cât de înzestrat sau credincios este, nu poate să îndeplinească misiunile Spiritului. Uneori, este posibil ca învățătorii să poată încerca să producă o experiență spirituală. Vârstnicul Boyd K. Packer ne-a învățat: „Nu puteți forța lucrurile spirituale... Nu puteți forța Spiritul să răspundă tot așa cum nu puteți să forțați o sămânță să încolțească sau un ou să se clocească înainte de termen. Puteți crea un climat care să asigure creșterea, să hrănească spiritual și care să protejeze;

însă nu puteți forța sau constrânge: trebuie să așteptați creșterea” („Candle of the Lord”, *Ensign*, ian. 1983, p. 53).

Note

Învățătorii care caută să predea cu ajutorul Spiritului nu trebuie să se bazeze în primul rând pe intelectul lor, pe experiența în predare sau pe personalitate, ci pe influența Duhului Sfânt (vezi 2 Nefi 4:34). Ei trebuie, de asemenea, să evite manipulările emoționale sau provocarea intenționată a plânsului ca dovadă că Spiritul este prezent. Președintele Howard W. Hunter a avertizat: „Eu cred că, dacă nu suntem atenți... în calitate de învățători care predau la clasă zilnic, este posibil să începem să imităm adevărata influență a Spiritului Domnului prin mijloace nedemne și care manipulează. Mă îngrijorez când văd cum emoțiile puternice sau lacrimile care curg liber sunt echivalate cu prezența Spiritului. În mod sigur, Spiritul Domnului poate produce sentimente puternice, inclusiv lacrimi, însă acea manifestare exterioară nu trebuie să fie confundată cu prezența Spiritului Însuși” („Eternal Investments” [o seară cu președintele Howard W. Hunter, 10 febr 1989], p. 4).

Învățătorii trebuie să fie atenți în ceea ce privește folosirea expresiilor ca „Spiritul mi-a spus...” sau „Spiritul a spus că ar trebui ca eu...”. Cu sau fără intenție, aceste expresii pot fi înțelese ca o intenție de promovare de sine și poate sugera un nivel exagerat de spiritualitate, ceea ce poate duce la o formă de coerciție spirituală. În general, este suficient ca învățătorii să acționeze conform îndemnurilor Spiritului fără să anunțe că fac acest lucru.

Vârșnicul Henry B. Eyring a oferit următorul sfat: „Faptul de a le oferi cursanților experiențe cu Spiritul este mult mai important decât acela de a vorbi despre acestea. Și să știți că fiecare persoană simte Spiritul într-un mod puțin diferit... Cred că este atât de personal, încât aș fi puțin mai atent atunci când încerc să ofer prea multe detalii. Cred că experiența simțirii Lui... ar putea fi mai bună decât dacă ați continua să întrebați «Simțiți Spiritul?». Cred că această situație poate fi dăunătoare” („Elder Richard G. Scott și Elder Henry B. Eyring Discussion” [transmisiune prin satelit a adunării de instruire organizată de SEB, aug. 2003], p. 8).

Învățătorii trebuie să aibă în vedere că predarea cu ajutorul Spiritului nu le înlocuiește responsabilitatea de a pregăti lecția cu sârguință și cu atenție, inclusiv folosirea programei ce le-a fost pusă la dispoziție. Pe de altă parte, predarea cu ajutorul Spiritului necesită mai mult decât a urma fiecare sugestie din programă fără rugăciune, cugetare sau o eventuală adaptare. Mai mult, învățătorii nu trebuie să se concentreze asupra urmării cu strictețe a planului lecției în așa măsură încât să nu fie deschiși pentru a primi și urma îndemnurile Spiritului în timpul orei.

Cultivați o atmosferă de învățare în care să existe dragoste, respect și care să aibă un scop [2.2]

Când învățătorii și cursanții Îl iubesc și Îl respectă pe Domnul, când se iubesc și se respectă unul pe altul și când îndrăgesc și respectă cuvântul lui Dumnezeu, procesul de învățare este înlesnit. Împărtășirea scopului concentrează eforturile și așteptările și orientează experiența clasei. Stabilirea și cultivarea unei astfel de atmosfere de dragoste, respect și care să aibă un scop este responsabilitatea atât a învățătorilor, cât și a cursanților și invită influența edificatoare a Duhului Sfânt.

Note

Dragoste și respect [2.2.1]

Dragostea înmoaie inimile și invită influența Duhului Sfânt. Când învățătorii iubesc așa cum iubește Salvatorul, ei îi văd pe ceilalți la fel cum îi vede El. Dragostea asemănătoare cu cea a lui Hristos îl inspiră pe învățător să nu renunțe niciodată să ajute fiecare tânăr băiat și fiecare tânără fată să se convertească în mod real. Vârstnicul Dallin H. Oaks ne-a învățat: „Când suntem chemați să predăm, trebuie să ne acceptăm chemarea și să predăm datorită dragostei noastre față de Dumnezeu, Tatăl Etern, și de Fiul Său, Isus Hristos. Mai mult, un învățător de Evanghelie trebuie să predea întotdeauna având dragoste față de cursanți... Dragostea față de Dumnezeu și dragostea față de copiii Săi constituie cel mai mare motiv de a sluji. Cei care predau din dragoste vor ajunge la statutul de instrumente în mâinile Celui căruia Îi slujesc” („Gospel Teaching”, *Ensign*, nov. 1999, p. 79).

Învățătorii și cursanții care-L iubesc pe Domnul și care-I cunosc dragostea au o dorință sinceră de a fi aproape de El și de a deveni mai asemănători Lui. Ei respectă și cinstesc cuvântul Său și cuvintele profeților Săi în moduri care-i motivează să studieze scripturile cu sârguință, să pună în practică ceea ce învață și să le împărtășească altora ceea ce învață.

Când cursanții știu că sunt iubiți și respectați de învățătorul lor și de către ceilalți cursanți, șansele ca ei să vină la clasă pregătiți să învețe sunt mult mai mari. Sentimentul de a fi acceptați și dragostea pe care o simt din partea altora le pot înmuia inima, le pot reduce teama și le pot trezi dorința și încrederea necesare pentru a-și împărtăși experiențele și sentimentele cu învățătorul lor și cu ceilalți cursanți.

Învățătorii pot hrăni sentimentele cursanților de dragoste și respect față de Domnul ajutându-i să înțeleagă ispășirea, învățându-i despre natura lor divină și despre valoarea lor infinită pe care o au în fața Tatălui Ceresc și a Fiului Său, precum și vorbindu-le și mărturisindu-le despre Ei în mod corespunzător și pios.

Învățătorii trebuie să dezvolte dragostea și respectul pe care le au față de cursanții lor. Acest lucru îi va ajuta să radieze

dragostea pură a lui Hristos față de cursanții lor și-i va ajuta să predea cu răbdare și compasiune. Învățătorii pot învăța numele cursanților și pot încerca să le cunoască ocupațiile favorite, talentele, provocările și abilitățile. Ei se pot ruga pentru cursanții lor, colectiv și individual. Învățătorii pot întâmpina personal fiecare cursant care vine la clasă și pot oferi fiecăruia ocazia de a participa activ. Ei trebuie să asculte cu atenție atunci când cursanții adresează întrebări sau când își împărtășesc gândurile sau sentimentele. Mai mult, învățătorii se pot duce la spectacole, competiții sportive sau alte evenimente la care participă cursanții lor. În eforturile lor de a-și iubi cursanții, învățătorii nu trebuie să încerce să ia locul părinților sau conducătorilor preoției ori să devină consilieri personali ai cursanților.

Cei mai mulți învățători vor avea în clasele lor cursanți care, într-o oarecare măsură, au abilități limitate sau dizabilități fizice sau psihice. Și ei sunt copii ai Tatălui Ceresc și trebuie să învețe Evanghelia indiferent de provocările sau limitările personale de care au parte în viața muritoare. Profetul Joseph Smith ne-a învățat: „Toate mințile și spiritele pe care Dumnezeu le-a trimis vreodată în lume sunt în stare să progreseze” (*Învățăături ale președinților Bisericii: Joseph Smith* [2007], p. 221). Învățătorii trebuie să fie sensibili față de toți cursanții și să ia în considerare nevoile și abilitățile lor atunci când își pregătesc și își prezintă lecțiile.

Unul dintre cele mai utile lucruri pe care învățătorii le pot face pentru a dezvolta o dragoste sinceră față de cursanții lor este de a căuta darul carității prin intermediul rugăciunii sincere. Profetul Mormon ne-a învățat: „De aceea, frații mei preaiubiți, rugați-vă la Tatăl cu toată puterea inimii, pentru ca voi să fiți plini de dragostea Lui pe care El a dăruit-o tuturor acelor care Îl urmează cu adevărat pe Fiul Său, Isus Hristos” (Moroni 7:48).

O imagine de ansamblu a scopului [2.2.2]

O imagine de ansamblu a scopului, împărtășită de învățător și cursant, poate să crească credința și să ofere îndrumare și sens experienței clasei. Cursanții trebuie să înțeleagă faptul că ei vin la clasă pentru a ajunge să-I cunoască pe Tatăl Ceresc și pe Fiul Său, Isus Hristos, și pentru a progresa către viața eternă prin studiul scripturilor și al cuvintelor profeților. Ei trebuie să creadă că, dacă se apropie de Domnul având o atitudine de interes umil și cu ajutorul rugăciunii, ei vor putea fi învățați și edificați de Duhul Sfânt. Când învățătorii și cursanții abordează studiul scripturilor așteptându-se să învețe prin Spirit și unul de la celălalt, ei cultivă o atmosferă care înlesnește revelația.

Învățătorii pot ajuta clasa să-și formeze o imagine de ansamblu a scopului făcând lucrurile care urmează:

- *Așteaptă ca respectivii cursanți să-și îndeplinească rolul în calitatea lor de cursanți.* O imagine de ansamblu a scopului există în clasele în care învățătorii se așteaptă ca respectivii cursanți să-și îndeplinească rolul în calitatea lor de cursanți și îi ajută să facă aceasta și în care cursanților li se acordă încredere într-o măsură care le permite să aibă o contribuție considerabilă. Învățătorilor care au o imagine de ansamblu a scopului, care-și iubesc cu adevărat cursanții, le va păsa prea mult de progresul și succesul lor pentru a se mulțumi să depună doar un mic efort. Astfel de învățători vor încuraja cu dragoste și-și vor înălța spiritual cursanții pentru a-și atinge potențialul în calitatea lor de cursanți și de ucenici ai lui Isus Hristos.
- *Sunt sinceri, au o atitudine plină de dăruire și entuziasm în ceea ce privește scripturile și Evanghelia.* În general, cursanții au o dorință mai mare de a învăța având un scop atunci când simt entuziasmul învățătorului față de materialul discutat și credința lui în acesta.

„Chiar dacă aș vorbi în limbi omenesci și îngerești, și n-aș avea dragoste, sunt o aramă sunătoare sau un chimval zângănitor.

Și chiar dacă aș avea darul prorociei, și aș cunoaște toate tainele și toată știința; chiar dacă aș avea toată credința așa încât să mut și munții, și n-aș avea dragoste, nu sunt nimic.”

(1 Corinteni 13:1-2)

Note

- *Pregătesc lecții edificatoare.* Când învățătorii vin la clasă cu o lecție bine pregătită, edificatoare și au încredere în direcția pe care au fost îndrumați s-o apuce, ei transmit o imagine de ansamblu a scopului pe care cursanții o recunosc cu ușurință.
- *Pregătesc materialele și echipamentul necesare.* Învățătorii trebuie să sosească la clase înaintea cursanților pentru a pregăti toate materialele și echipamentul necesare. Aceasta îi oferă învățătorului ocazia de a saluta fiecare cursant pe măsură ce ei sosesc. Cursanții trebuie să se străduiască să nu întârzie la clasă și să aibă toate materialele corespunzătoare pentru învățare – cum ar fi scripturile, creioane pentru a face însemnări pe scripturi și jurnalul – pe bancă atunci când începe ora.
- *Evită irosirea timpului.* Când clasa începe la timp și când cursanții observă că nu există timp care să poată fi irosit, ei vor avea o imagine de ansamblu a scopului.
- *Stabilesc obiceiuri ale clasei.* Transformarea în obiceiuri a activitățile care se repetă des în timpul clasei aduce cu sine o imagine de ansamblu a ordinii și scopului. Obiceiurile clasei încurajează implicarea fiecărui cursant și-i ajută pe învățători și pe cursanți să fie mai eficienți în ceea ce privește folosirea prețiosului timp al clasei. Activități cum ar fi strângerea și punerea la loc a scripturilor și a materialelor privind învățarea, organizarea și desfășurarea de exerciții de devoțiune înălțătoare, precum și distribuirea și strângerea hârtiilor și materialelor pot deveni obiceiuri. Anunțurile, prezența, verificarea temelor și desfășurarea altor treburi se fac cel mai bine înainte de începerea exercițiului de devoțiune și a lecției.

Sugestii suplimentare privind cultivarea unei atmosfere de învățare corespunzătoare [2.2.3]

Pe lângă dragoste, respect și scop, un cadru ideal pentru învățarea Evangheliei constă și din ordine, pioșenie și un sentiment de pace. Vârstnicul Boyd K. Packer ne-a învățat că: „inspirația vine mult mai ușor acolo unde este o atmosferă liniștită” și că „pioșenia înlesnește inspirația” („Reverence Invites Revelation”, *Ensign*, nov. 1991, p. 21-22). Urmează unele sugestii suplimentare pe care învățătorii le pot folosi pentru a stabili și menține o atmosferă care să favorizeze învățarea Evangheliei.

Creați cadrul fizic potrivit pentru învățare.

Împrejurimile fizice pot avea un impact asupra experienței cursanților privind învățarea Evangheliei. Învățătorii trebuie să facă tot ce le stă în putință pentru a pregăti sala de clasă în așa fel încât cursanții să se simtă confortabil și să se poată concentra asupra lecției. Oferim câteva sugestii.

Aranjarea scaunelor Cu excepția circumstanțelor cu totul ieșite din comun, fiecare cursant trebuie să aibă un scaun confortabil pe care să poată sta, un loc pentru scripturi și pentru materialele din care studiază și un loc în care să poată scrie. Aranjamentul scaunelor trebuie să le permită cursanților să-l vadă cu ușurință pe învățător, precum și să vadă cu ușurință toate resursele vizuale pe care acesta le folosește. Acolo unde este posibil, pot fi folosite diferite moduri de aranjare a scaunelor pentru a ajuta la buna desfășurare a diferitelor activități de învățare. Desemnarea locurilor îi poate ajuta pe învățători să învețe repede numele cursanților, să organizeze clasa pentru lucrul

pe echipe mici sau pentru exerciții privind învățarea scripturilor și pentru a-i separa pe cursanții care au tendința de a vorbi între ei în timpul clasei. Învățătorii trebuie să acorde o atenție deosebită cursanților care au probleme în ceea ce privește mobilitatea sau vederea rezervându-le locuri care să le încurajeze participarea la oră.

Note

Perturbări Învățătorii trebuie să încerce să anihileze orice perturbare care ar putea întrerupe procesul de predare și de învățare. Dacă predarea are loc la cineva acasă, este posibil să existe anumite provocări specifice locului, însă chiar și acolo învățătorul poate să reducă la minim întreruperile printr-o planificare atentă.

Aspectul sălii de clasă Desene, ilustrații, afișe și alte materiale vizuale inspirate din Evanghelie ajută, deseori, la crearea unei atmosfere de învățare. O sală de clasă îngrijită, curată și ordonată încurajează, de asemenea, pioșenia și asigură o atmosferă care înlesnește influența Spiritului.

Înfățișarea învățătorului Cursanții vor înțelege mult mai ușor importanța procesului de învățare atunci când modul de a se îmbrăca și de a se îngriji al învățătorului este decent, responsabil și reflectă natura sacră a mesajului Evangheliei.

Invitați Spiritul prin intermediul exercițiilor de devoțiune eficiente.

Clasa trebuie să înceapă cu un scurt exercițiu de devoțiune. Exercițiul de devoțiune poate fi o modalitate excelentă de a uni pe cursanți îndreptându-le gândurile și inimile către lucrurile spirituale. Îi poate ajuta pe învățători și pe cursanți să simtă Spiritul și să fie pregătiți să învețe. Un exercițiu de devoțiune constă, în general, dintr-un imn, o rugăciune și un gând spiritual din scripturi. Este cel mai eficient când cursanții împărtășesc gândurile și cunoștințele profunde pe care le-au avut și dobândit în timpul studiului personal din scripturi și când își depun mărturia. Exercițiile de devoțiune lungi sau elaborate nu numai că iau din timpul lecției, însă ar putea duce chiar la retragerea Spiritului. Exercițiile de devoțiune care includ servirea de gustări vor crea aproape în mod sigur o atmosferă de relaxare și de joacă în locul uneia spirituale. Învățătorii trebuie să-și aloce timp pentru a vorbi cu propriii cursanți, în special cu conducătorii clasei, despre scopul exercițiilor de devoțiune, despre ce pot ei să facă pentru ca acestea să fie mai eficiente și despre modul în care îi pot încuraja pe toți să participe.

Discutați principii ale învățării spirituale.

La începutul anului, învățătorii îi pot implica pe cursanți în discuții privind condițiile care încurajează învățarea spirituală (vezi 1 Corinteni 2:10-11; D&L 50:17-22; 88:121-26). Aceste discuții se pot concentra asupra tipurilor de comportament care invită Spiritul Domnului să fie alături de ei în timpul învățării Evangheliei, precum și asupra tipurilor de comportament care cauzează retragerea Spiritului. Învățătorii și cursanții trebuie să se încurajeze reciproc, în mod continuu, să pună în practică lucrurile despre care au fost de acord că invită Spiritul. Astfel de eforturi îi pot ajuta atât pe cursanți, cât și pe învățători să înțeleagă și să îndeplinească rolul pe care-l au în invitarea Spiritului în procesul de învățare.

Note

Alegeți cu atenție activitățile de învățare.

Învățătorii trebuie să știe că activitățile de învățare diferite duc la stări sufletești și atitudini diferite din partea cursanților. De exemplu, după ce a desfășurat un joc instructiv zgomotos la începutul clasei sale, un învățător s-a simțit frustrat pentru că nu a putut avea un final mai spiritual al lecției. Într-o altă situație, o învățătoare a văzut că problemele disciplinare s-au agravat atunci când a oferit gustări în timpul clasei.

Fiiți atenți la comportamentul cursantului și reacționați în mod corespunzător.

Învățătorii trebuie să fie atenți la ceea ce se întâmplă în timpul lecției și să reacționeze într-un mod corespunzător. În cazul în care cursanții par obosiți sau agitați, este posibil ca acest lucru să se întâmple din cauza faptului că nu sunt implicați sau că nu înțeleg ceea ce se predă sau modul în care lecția li se aplică. Pentru a-i ajuta pe cursanți să se concentreze, este posibil ca învățătorul să trebuiască să schimbe ceva în modul de prezentare a lecției. În cazul în care cursanții se comportă necorespunzător și fac ca Spiritul să Se retragă din clasă, învățătorul trebuie să caute inspirație privind modul de rezolvare a problemei, nu să ignore problema. Învățătorii trebuie, de asemenea, să fie atenți la cursanții care nu interacționează cu ceilalți cursanți sau care par să fie retrași. Este posibil ca acești cursanți să aibă nevoie de mai multă atenție personală din partea învățătorului sau a celorlalți cursanți din clasă. În astfel de situații, învățătorii pot vorbi cu părinții și cu respectivii conducători ai preoției pentru a determina dacă există cauze sau condiții pe care ar trebui să le cunoască.

Corecți comportamentul turbulent sau necorespunzător.

Există anumite principii generale care trebuie ținute minte și care-l vor ajuta pe învățător să asigure ordinea și respectul cuvenite în sala de clasă. A avea ordine nu înseamnă întotdeauna a avea liniște totală; nici nu înseamnă că o clasă nu poate fi plăcută și distractivă. Însă un cursant sau un grup de cursanți care sunt turbulenți sau necuviincioși poate avea un impact negativ asupra procesului de învățare și poate obstrucționa influența Duhului Sfânt.

Când un cursant sau un grup de cursanți nu se comportă corespunzător, acest lucru poate fi frustrant pentru învățător și pentru ceilalți cursanți. În astfel de situații, este foarte important ca învățătorii să-și controleze emoțiile și să caute influența Spiritului. Modul în care învățătorii reacționează în cazul unui incident poate să fie mai important decât însăși incidentul și poate să mărească sau să micșoreze respectul și încrederea cursanților. Când învățătorii corectează un comportament necorespunzător, ei trebuie să fie fermi dar prietenoși, corecți și atenți, iar apoi, să revină repede la lecție. Ridiculizarea în public a unui cursant poate corecta pentru o perioadă comportamentul acestuia, însă nu-l va edifica nici pe învățător, nici pe cursant. Poate duce, de asemenea, la teamă din partea celorlalți cursanți sau la neîncrederea în învățător. Învățătorii trebuie să-și amintească influența neprihănită a convingerii, răbdării îndelungate, bunătății, umilinței, dragostei sincere și blândeții (vezi D&L 121:41-42).

„Nu lăsați niciodată o problemă care trebuie rezolvată să devină mai importantă decât o persoană care are nevoie să fie iubită.”

(Thomas S. Monson, „Să găsești bucuria de a trăi”, Ensign sau Liahona, nov. 2008, p. 86)

Sunt anumiți pași pe care învățătorii îi pot face pentru a rezolva problemele pe măsură ce acestea apar. Există diverse abordări ale problemelor disciplinare care pot să nu funcționeze în același fel cu fiecare cursant sau situație.

Note

- *Uitați-vă în ochii persoanei.* Cursanții vorbesc deseori între ei în momente nepotrivite, deoarece cred că învățătorul nu va observa. Învățătorul poate privi către cursanți și-i poate privi în ochi pentru scurt timp pentru ca ei să știe că învățătorul este conștient de ceea ce se întâmplă.
- *Încetați să vorbiți.* În cazul în care cursanții vorbesc atunci când ar trebui să asculte, învățătorul se poate opri din vorbire, chiar și în mijlocul frazei, dacă este necesar. De regulă, faptul de a vorbi mai tare decât ei nu rezolvă problema.
- *Apropiați-vă.* O altă acțiune pe care învățătorii o pot întreprinde pentru a corecta un comportament fără a-l aborda în mod direct pe cursant este de a se deplasa și de a sta lângă cursantul turbulent. Învățătorul poate continua lecția, dar cursantul va simți, de obicei, prezența învățătorului și se va opri din ceea ce face.
- *Adresați o întrebare.* Fără a atrage atenția asupra comportamentului necorespunzător, învățătorul îi poate adresa cursantului turbulent o întrebare ce are legătură cu lecția. Acest lucru nu este făcut pentru a stânjeni cursantul, ci pentru a-l readuce la discuție.

Pot fi momente în care cursanții nu reacționează la aceste eforturi mai puțin directe și continuă să deranjeze clasa. Urmează câțiva pași suplimentari pe care un învățător îi poate face pentru a păstra ordinea.

- *Discutați în particular cu respectivul cursant.* Domnul a spus că dacă cineva jignește pe altcineva, cel jignit trebuie să-i vorbească celui care a jignit „[cu el] singur” (D&L 42:88). Învățătorul poate discuta cu respectivul cursant despre motivul pentru care acesta nu se comportă în mod corespunzător și-i poate spune că respectivul comportament trebuie să se schimbe sau, dacă nu, vor fi întreprinse acțiuni suplimentare. Învățătorii trebuie să se asigure că pot să facă diferența dintre comportamentul cursanților și valoarea lor individuală. Este important ca învățătorii să-și amintească faptul că „valoarea sufletelor este mare înaintea lui Dumnezeu” (D&L 18:10). Ei trebuie să-i transmită cursantului că, deși comportamentul necorespunzător este inacceptabil, persoana sa este prețuită. Învățătorii trebuie să-și amintească să urmeze sfatul Domnului și să arate „după aceea... acelaia pe care [l-au] mustrat o dragoste sporită” (D&L 121:43).
- *Separați-i pe cursanții care perturbă.*
- *Consultați-vă cu părinții sau cu respectivii conducători ai preoției.* Dacă acel comportament inacceptabil continuă, este, deseori, util pentru învățător să se consulte cu părinții cursantului. În mod frecvent, părinții pot oferi mai multe informații și idei care vor ajuta la rezolvarea situației. În unele situații, episcopul cursantului poate ajuta.

Note

- **Rugați-l pe cursant să părăsească clasa.** Președintele David O. McKay le-a oferit învățătorilor următorul sfat: „Dacă eșuați [în efortul dumneavoastră], atunci puteți apela la părinți, cărora le puteți spune: «Dacă el continuă să aibă un comportament necorespunzător, va trebui să-l excludem din program». Aceasta este măsura extremă. Orice învățător poate să roage un cursant să iasă din clasă; trebuie să vă epuizați toate celelalte mijloace înainte să ajungeți la acest punct. Însă *trebuie* să existe ordine! Este necesară pentru dezvoltarea sufletului și, dacă unul [dintre cursanți] refuză sau dacă doi [cursanți] refuză să producă acel element, atunci ei trebuie să plece. Este mai bine cu un [cursant] să flămânzească spiritual decât o întreagă clasă să fie otrăvită treptat” („Guidance of a Human Soul The Teacher’s Greatest Responsibility”, *Instructor*, sept. 1965, p. 343).

„Dacă acești cursanți nu reacționează, probabil că încă nu le puteți predă, însă îi puteți iubi. Și, dacă îi iubiți astăzi, poate că le veți putea predă mâine.”

(Jeffrey R. Holland, „Teaching and Learning in the Church”, p. 102)

Înainte de a-i cere unui cursant să părăsească clasa pentru o perioadă mai lungă de timp, învățătorul trebuie să discute cu părinții, cu supraveghetorii care răspund de seminar și institut, precum și cu respectivii conducători ai preoției. În astfel de situații, este important ca învățătorul să-i ajute pe cursanți și pe părinți să înțeleagă faptul că respectivul cursant alege să nu mai vină la seminar pentru că nu alege să se comporte într-un mod corespunzător. Perturbarea este cea care nu este acceptată, nu cursantul. Când el va alege să se comporte în mod corespunzător, va fi binevenit să se întoarcă la clasă.

Studiați scripturile zilnic și citiți lecția din manual [2.3]

Studiați scripturile zilnic [2.3.1]

Studiul personal zilnic din scripturi le oferă constant învățătorilor și cursanților ocazia de a învăța Evanghelia, de a-și dezvolta mărturia și de a auzi glasul Domnului. Domnul afirmă în Doctrină și legăminte: „Sfintele scripturi sunt date de Mine pentru instruirea voastră” (D&L 33:16). Profetul Nefi ne-a învățat că cei care „[înaintează ospătându-se] din cuvântul lui Hristos și [îndură] până la sfârșit... [vor] avea viață veșnică” (2 Nefi 31:20) și „cuvintele lui Hristos [ne] vor spune toate lucrurile pe care trebuie să le [facem]” (2 Nefi 32:3).

Profeții din zilele din urmă au subliniat importanța studierii scripturilor în fiecare zi. Președintele Harold B. Lee ne-a avertizat: „Dacă nu citim scripturile zilnic, mărturiile noastre slăbesc, spiritualitatea noastră nu devine mai profundă” (*Teachings of Presidents of the Church: Harold B. Lee [2000]*, p. 66). Vârstnicul Howard W. Hunter ne-a învățat și dânsul: „Este sigur că o persoană care studiază scripturile în fiecare zi realizează mult mai mult decât una care-și alocă un timp lung într-o anumite zi și care, apoi, nu mai continuă zile întregi” („Reading the Scriptures”, *Ensign*, nov. 1979, p. 64).

Vârstnicul Richard G. Scott ne-a implorat: „Vă rog să faceți ca, în mintea și inima fiecărui tânăr prețios, să ardă flacăra dragostei față de scripturi. Ajutați

ca, în fiecare tână, să se aprindă acea flacără a focului care nu se stinge, care îi motivează pe cei care au simțit-o să dorească să cunoască și mai mult din cuvântul Domnului, să-I înțeleagă învățăturile, să le pună în practică și să le împărtășească altora...

În primul rând, parcurgeți alături de cursanții dumneavoastră, pas cu pas, numeroasele fragmente ale cuvântului sacru al Domnului. Ajutați-i să vă simtă entuziasmul, respectul și dragostea față de scripturi.

În al doilea rând, ajutați-i să învețe să citească, să cugete și să se roage în particular pentru a descoperi puterea și pacea care rezultă din scripturi” („Four Fundamentals for Those Who Teach and Inspire Youth” [Simpozion SEB despre Vechiul Testament, 14 aug. 1987], p. 5).

Există puține lucruri pe care învățătorii le pot face și care ar putea avea o influență în bine mai puternică și mai durabilă în viața cursanților lor decât faptul de a-i ajuta să învețe să îndrăgească scripturile și să le studieze zilnic. Acest lucru începe, deseori, cu exemplul de studiu zilnic din scripturi dat de învățători. Studiul personal plin de învățăminte, zilnic, din scripturi îi face pe învățători să-și poată depune în fața cursanților mărturia despre valoarea scripturilor în propria lor viață. O asemenea mărturie poate fi un catalizator important în a-i ajuta pe cursanți să-și ia angajamentul de a studia singuri scripturile cu regularitate.

Învățătorii trebuie să le predea cursanților, în mod constant, doctrinele și principiile care stau la baza studiului personal din scripturi. Învățătorii pot, de asemenea, să încurajeze fiecare cursant să-și aloce zilnic timp pentru studiu personal din scripturi; îi pot ajuta pe cursanți să fie responsabili de studiul lor zilnic folosind un sistem corespunzător de evaluare a performanței; și le pot oferi cursanților, cu regularitate, ocazii la clasă în care să-și împărtășească unul altuia unele dintre lucrurile pe care le învață și le simt ca urmare a studiului lor personal din scripturi. În timp ce învățătorii încurajează studiul zilnic din scripturi, trebuie să fie atenți să nu stânjenească sau să nu descurajeze niciun cursant al cărui studiu personal din scripturi nu merge așa cum ar trebui.

Cursanților cu dizabilități de citire sau cu alt fel de dizabilități trebuie să li ofere opțiunea de a studia scripturile într-un format mult mai potrivit nevoilor lor, cum ar fi audio, limbajul semnelor american sau Braille. Mulți cursanți care întâmpină dificultăți la citire învață mai bine dacă urmăresc pe pagină în timp ce altcineva citește cu voce tare.

Abilități și metode de studiere a scripturilor

Pentru a-i ajuta pe cursanți să aibă succes în studiul personal din scripturi, învățătorii îi pot ajuta să dezvolte și să folosească o diversitate de abilități și metode de studiere a scripturilor. Toate abilitățile și metodele care urmează, precum și celelalte care nu sunt abordate în acest manual, trebuie să fie folosite pentru a-i ajuta pe cursanți să învețe cu ajutorul Spiritului, să înțeleagă scripturile, să descopere și să pună în practică în viața lor doctrinele și principiile Evangheliei.

Note

„Înainte de a vă putea întări cursanții, este esențial ca dumneavoastră să studiați doctrinele împărăției și să învățați Evanghelia prin studiu și credință.”

Ezra Taft Benson, „The Gospel Teacher and His Message” [cuvântare adresată învățătorilor de religie SEB, 17 sept. 1976], p. 3).

„Păstrați continuu în inima voastră ca pe o comoară cuvintele vieții.”

(Doctrină și legăminte 84:85)

Note

Folosirea mijloacelor ajutătoare pentru studiul scripturilor Biserica a pregătit un set complex de mijloace ajutătoare pentru studiul scripturilor și l-a inclus în lucrările canonice existente în anumite limbi. (Ghidul pentru scripturi este un grup de mijloace ajutătoare pentru studiu ce a fost pregătit pentru alte limbi.) Aceste mijloace ajutătoare includ lucruri ca notele de sub-sol, rezumatele capitolelor, indexurile pe subiecte, dicționarul biblic și hărțile. Ele sunt unele dintre cele mai prețioase mijloace ajutătoare pe care le pot folosi învățătorii și cursanții atunci când studiază scripturile. Învățătorii își pot ajuta cursanții să se familiarizeze cu aceste mijloace ajutătoare pentru studiu și resurse folosindu-le în mod corespunzător la clasă. Biserica a pus, de asemenea, la dispoziție online alte resurse pentru studiu utile.

Însemnarea și adnotarea Una dintre cele mai utile modalități prin care învățătorii și cursanții pot consemna și reține lucrurile pe care le învață este de a însemna și adnota scripturile. A însemna înseamnă a indica, a distinge, a pune deoparte sau a atrage atenția asupra ceva. Acest lucru poate fi făcut subliniind, hașurând sau încadrând într-un chenar cuvinte sau fragmente cheie din scripturi. A adnota înseamnă a adăuga note sau comentarii explicative. Exemple de adnotări scripturale pot include scrierea impresiilor personale, comentariilor profetice, referințelor suplimentare la scripturi, definițiilor cuvintelor sau cunoștințelor profunde dobândite din comentariile cursanților pe marginea fragmentelor respective din scripturi.

Însemnarea și adnotarea scripturilor pot ajuta cursanții și învățătorii:

- să ușureze amintirea și găsirea cuvintelor, expresiilor, ideilor, adevărilor, oamenilor și evenimentelor importante;
- să clarifice și descopere înțelesul textului din scripturi;
- să păstreze cunoștințele profunde personale dobândite și pe cele auzite de la alții;
- să se pregătească să le predea altora Evanghelia.

Învățătorii îi pot încuraja pe cursanți să-și însemneze scripturile spunându-le ceva de genul: „În timp ce studiați aceste versete, vă invit să însemnați un principiu cheie pe care-l veți descoperi” sau „Aici se găsește o referință suplimentară importantă. Este indicat să scrieți acest lucru pe marginea scripturilor dumneavoastră”. Este mai bine să predai, să ilus-

trezi și să pui în practică elementele de bază ale însemnării scripturilor de-a lungul anului decât să predai un anumit sistem de însemnare.

Cugetarea A cugeta înseamnă a medita sau a se gândi profund la ceva, ceea ce deseori include și rugăciune. Pe măsură ce cursanții învață să cugete în timpul studiului lor personal din scripturi, Spiritul le va revela deseori adevărul și-i va ajuta să știe cum pot deveni mai asemănători lui Isus Hristos.

După ce i-a învățat pe nefiți, Salvatorul le-a spus: „Gândiți-vă la lucrurile pe care Eu vi le-am spus” (3 Nefi 17:3). O modalitate de a-i ajuta pe cursanți să se implice spiritual în predarea lecției și de a-i încuraja să pună în practică și

să-și aprofundeze înțelegerea a ceea ce învață este de a le acorda timp, în oră, să mediteze la ceea ce au învățat. În astfel de momente, învățătorii trebuie să-i încurajeze pe cursanți să ceară ajutor din partea Domnului.

Note

Adresarea întrebărilor Capacitatea de a învăța să adreseze întrebări și de a căuta răspunsuri în timp ce studiază scripturile este una dintre abilitățile cele mai importante privind studiul scripturilor pe care cursanții le pot dezvolta. Adresând întrebări, cursanții pot dobândi o cunoaștere mai bună a contextului și conținutului scripturilor și pot descoperi și înțelege doctrine și principii importante ale Evangheliei. Cursanții pot învăța să adreseze întrebări care-i vor face să simtă adevărul și importanța a ceea ce studiază și să știe cum să pună în practică ceea ce învață.

Definirea cuvintelor și expresiilor dificile Dicționarele, manualele pentru cursanți, notele de subsol și mijloacele ajutoare pentru studiul scripturilor îi pot ajuta, deseori, pe cursanți să înțeleagă cuvinte sau expresii dificile.

Vizualizarea Vizualizarea are loc când cursanții își imaginează ce se întâmplă în relatarea din scriptură. De exemplu, cursanții și-l pot imagina pe Petru mergând pe apă spre Salvator (vezi Matei 14:28-29) sau pe Șadrac, Meșac și Abed-Nego fiind aruncați în cuptorul aprins (vezi Daniel 3:19-25). Vizualizarea poate ajuta ca o relatare scripturală să devină mult mai vie și mai reală pentru cursanți.

Asocierea situațiilor din scripturi cu viața reală Asocierea situațiilor din scripturi cu viața reală înseamnă compararea lor cu viața cuiva. Cursanții pot întreba: „Ce circumstanțe și situații din viața mea sunt *ca* circumstanțele și situațiile din acest fragment de scriptură?” sau „Cum sunt eu *ca* personajele pe care le studiem în scripturi?”. Când cursanții văd asemănări între experiențele lor și cele din scripturi, ei pot să identifice mai bine doctrinele și principiile Evangheliei. Ei pot, de asemenea, să vadă cum aceste principii pot fi puse în practică în viața lor în situații asemănătoare.

Referințele suplimentare O referință suplimentară reprezintă sugerarea unei scripturi suplimentare care poate oferi mai multe informații și cunoștințe profunde despre fragmentul studiat. Folosirea referințelor suplimentare sau „legarea” reprezintă înlănțuirea scripturilor suplimentare cu scopul de a-i ajuta pe cursanți să înțeleagă un fragment din scripturi sau o doctrină ori un principiu. Referințele suplimentare utile pot fi găsite la notele de subsol și în alte mijloace ajutoare pentru studiu, în manualele pentru învățători și pentru cursanți și în cuvântările din cadrul conferințelor generale. Învățătorii și cursanții pot, de asemenea, să descopere referințe suplimentare relevante în propriul lor studiu.

Compararea și stabilirea diferențelor Un fragment de scriptură sau o doctrină ori un principiu poate fi, deseori, clarificat dacă este comparat sau se stabilesc diferențele față de altceva. Remarcarea asemănărilor sau deosebiriilor dintre învățători, oameni sau evenimente face ca adevărurile Evangheliei să fie mult mai clare. De exemplu, stabilirea diferențelor dintre domnia regelui Beniamin și cea a regelui Noe le permite cursanților să vadă foarte clar binecuvântarea unui conducător neprihănit în comparație cu rezultatele

„Invitați-i [pe cursanții dumneavoastră] să citească într-un ritm mai lent și cu mai multă atenție, având în minte mai multe întrebări. Ajutați-i să cugete, să analizeze fiecare cuvânt, fiecare nescuturată scripturală. Învățați-i s-o țină la lumină și s-o răsucescă, să se uite și să vadă ce se reflectă și refractă acolo. Pentru un anumit cursant, într-o anumită zi cu o anumită nevoie, o astfel de examinare poate descoperi o comoară îngropată în pământ: un mărgăritar de mare preț; un mărgăritar inestimabil.”

(Jeffrey R. Holland, „Students Need Teachers to Guide Them” [transmisiune SEB prin satelit, 20 iunie 1992], p. 4)

Note

distructive ale unuia ticălos. Compararea vieților, învățăturilor și mărturiilor lui Iacov și Alma cu filozofiile și viețile lui Șerem și Corihor îi poate ajuta pe cursanți să recunoască mult mai ușor filozofiile false din lumea de astăzi și să învețe cum să le combată. Compararea și stabilirea diferențelor dintre diferitele călătorii către țările făgăduinței făcute de copiii lui Israel, de Lehi și familia lui, precum și de iaređiți pot preda principii care-i ajută pe învățători și pe cursanți în călătoria lor prin viață.

Întocmirea de liste O listă este o enumerare de gânduri, idei sau instrucțiuni care au legătură între ele. Căutarea de liste în scripturi îi poate ajuta pe învățători și pe cursanți să identifice punctele cheie pe care scriitorul vrea să le sublinieze. De exemplu, cele zece porunci sunt o listă (vezi Exodul 20). Fericitățile pot fi considerate o listă (vezi Matei 5:3-12; 3 Nefi 12:3-11). Doctrină și legăminte 4 conține o listă cu calitățile pe care trebuie să le aibă cei care sunt chemați să-I slujească Domnului.

Căutarea de conexiuni, modele și teme Cursanții pot fi încurajați să caute conexiuni, modele și teme în timp ce studiază scripturile. Vârșnicul David A. Bednar a spus: „*Cercetarea revelațiilor pentru a găsi conexiuni, modele și teme clădește mai mult și crește cunoașterea noastră spirituală... largăște perspectiva și înțelegerea noastră despre planul salvării*” („Un rezervor de apă vie” [Seară la gura sobei pentru tinerii adulți organizată de SEB, 4 febr. 2007], p. 2).

În general, învățătorii și cursanții vor folosi în clasă, de-a lungul anului, multe dintre aceste abilități și metode. Când fac aceasta, învățătorii se pot opri ocazional și discuta pe scurt împreună cu propriii cursanți despre metoda sau abilitatea care este folosită și îi pot încuraja s-o folosească în studiul lor personal.

Citiți lecția din manual [2.3.2]

Toate lucrările canonice sunt scrieri inspirate care conțin doctrine și principii ale Evangheliei. Ele prezintă prezența lui Dumnezeu în viața omului și predau despre ispășirea lui Isus Hristos. Fiecare în parte este importantă, iar colectiv oferă o înțelegere mai mare a Evangheliei și a planului salvării pregătit de Tatăl nostru din Cer.

Cursanții și învățătorii trebuie să citească și să studieze toată cartea de scriptură care corespunde fiecărui curs de studiu (cu excepția fragmentelor selectate din Vechiul Testament, conform indicațiilor din programă).

„De-a lungul veacurilor, Tatăl din Ceruri a inspirat oameni aleși să găsească, prin îndrumarea Duhului Sfânt, soluții pentru problemele cele mai complicate ale vieții. El i-a inspirat pe acei slujitori autorizați să consemneze acele soluții ca un fel de îndrumar pentru copiii Săi care au credință în planul fericității întocmit de El și în Preaiubitul Său Fiu, Isus Hristos. Noi avem oricând acces la aceste îndrumări prin comoara pe care o numim lucrări canonice adică, Vechiul și Noul Testament, Cartea lui Mormon, Doctrină și legăminte și Perla de mare preț.”

(Richard G. Scott, „Puterea scripturii”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2011, p. 6)

Înțelegeți contextul și conținutul scripturilor și cuvintelor profețiilor [2.4]

Note

Înțelegerea contextului și conținutului scripturilor și cuvintelor profețiilor îi pregătește pe învățători și pe cursanți să recunoască mesajele autorilor inspirați. Contextul și conținutul clarifică și ilustrează doctrinele și principiile Evangheliei consemnate în experiențele și învățăturile altora. Deși cea mai mare parte a ceea ce urmează abordează în mod deosebit înțelegerea contextului și conținutului scripturilor, multe dintre principii și idei pot fi puse în practică și pentru studiul cuvintelor și mesajelor profețiilor din zilele din urmă.

Context [2.4.1]

Contextul înseamnă (1) fragmentul scriptural care precede sau urmează unui verset sau unor serii de versete sau (2) circumstanțele care descriu sau care oferă un scurt istoric despre un anumit fragment scriptural, un anumit eveniment sau o anumită povestire.

Contextul este un mijloc pentru înțelegerea conținutului scripturilor. Oferă un scurt istoric care clarifică și oferă o înțelegere profundă despre povestirile, învățăturile, doctrinele și principiile din textul scriptural. Fiecare autor de scripturi a scris așa cum a fost îndrumat de Duhul Sfânt, cu toate acestea scrierile au fost influențate de imaginația și cultura scriitorului. Pentru a le înțelege scrierile, învățătorii și cursanții trebuie „să pășească în lumea lor” cu mintea cât se poate de mult, pentru a putea vedea lucrurile așa cum le-a văzut scriitorul. Urmează câteva exemple de diferite tipuri de context.

Contextul istoric Cunoașterea faptului că Joseph Smith se afla în închisoarea Liberty atunci când a primit și a scris secțiunile 121, 122 și 123 din Doctrină și legăminte oferă o cunoaștere mai profundă și o putere mai mare doctinelor și principiilor predate în acele secțiuni referitoare la lucruri cum ar fi adversitatea și folosirea puterii și autorității.

Contextul cultural Cunoașterea contextului în care aveau loc praznicele și sărbătorile în Israelul străvechi poate clarifica modul în care ei au făcut, simbolic, legătura cu Salvatorul și cu misiunea Sa. Cunoașterea originii samaritenilor și sentimentele iudeilor față de ei pe vremea lui Hristos ne ajută să înțelegem mai bine pilda bunului samaritean și aprofundează înțelesul întâlnirii Salvatorului cu femeia de la fântână, în Samaria.

Întrebarea sau situația care a inspirat pilda, evenimentul, doctrina sau principiul respectiv. Înțelegerea faptului că Doctrină și legăminte 9 a venit ca răspuns la incapacitatea lui Oliver Cowdery de a traduce clarifică principiile privind revelația dată în acea secțiune.

„Însușiți-vă lecțiile pe care le predau scripturile. Înțelegeți contextul pildelor Învățătorului și avertizărilor profețiilor. Studiați-le ca și cum ei v-ar fi vorbit dumneavoastră, căci acesta este

adevărul.”

(Thomas S. Monson, „Fiți cât mai buni cu putință”, *Ensign* sau *Liahona*, mai 2009, p. 68)

„Dețin o cheie prin care eu înțeleg scripturile. Întreb, care a fost întrebarea care a dus la răspuns?”

(Joseph Smith, în *History of the Church*, 5:261)

Cine vorbește cui și de ce Învățăturile lui Alma despre ispășire, înviere, judecată, milă și dreptate dobândesc un înțeles mai profund când înțelegem că respectivul context al acelor învățături a fost o discuție importantă cu fiul său, Corianton, care era preocupat de consecințele păcatelor grave pe care le comisesese.

Cadrul geografic Cunoașterea geografiei Canaanului ne aprofundează înțelegerea privind locul în care s-au stabilit Lot și Avraam, modul în care aceasta a influențat alegerile

pe care le-au făcut și impactul acestor alegeri asupra familiilor lor.

Scripturile, mijloacele ajutoare pentru studiu oferite în scripturi și programa în general conțin suficiente informații contextuale pentru a-i ajuta pe învățători și cursanți să înțeleagă conținutul scriptural.

Context [2.4.2]

Conținutul reprezintă ordinea evenimentelor, oamenii, evenimentele, cuvântările și explicațiile inspirate care formează textul scriptural. Conținutul scripturii dă viață și relevanță doctrinelor și principiilor care se găsesc în fragmentul respectiv din scriptură. De exemplu, povestirea despre Nefi care dobândește plăcile de aramă ne învață principiul conform căruia *credința în Domnul și faptul de a da ascultare Spiritului pot ajuta oamenii să biruiască ceea ce par a fi provocări de netrecut. Înțelegerea evenimentelor din Exodul clarifică faptul că încrederea în Domnul și urmarea profetului pot face ca oamenii și popoarele să primească binecuvântările promise de Domnul și că binecuvântările sunt oprite când oamenii cârtesc și sunt nesupuși.*

Faptul de a ajunge să cunoști oamenii descriși în scripturi îi poate inspira și încuraja pe cursanți să înfrunte provocările de care au parte și să trăiască dând dovadă de credință. Vârșnicul Richard G. Scott a făcut următoarea promisiune despre Cartea lui Mormon:

„Între copertele ei veți găsi prietenia și exemplele demne ale lui Nefi, Iacov, Enos, Beniamin, Alma, Amon, Helaman, Mormon, Moroni și a multor alora. Ele vă vor reda curajul și vă vor arăta calea către credință și spunere...”

Și mai important, toate, fără excepție, vă vor ridica privirea către prietenul perfect – Salvatorul și Mântuitorul nostru, Isus Hristosul” („True Friends That Lift”, *Ensign*, nov. 1988, p. 77).

Cuvântările care au fost atât de atent păstrate în scripturile sfinte sunt o altă parte foarte importantă a conținutului. Pentru un cursant care are probleme cu păcatul, cuvântările lui Pavel sau ale lui Alma cel Tânăr pot fi surse de speranță și încurajare. Ultima cuvântare a regelui Beniamin adresată poporului său propovăduiește cu măiestrie despre puterea și însemnătatea Salvatorului și a ispășirii Sale și clarifică sensul slujirii, binecuvântările datorate

supunerii și importanța întinderii brațelor pentru a-i ajuta pe cei nevoiași. Un cursant care se străduiește să fie un ucenic al lui Isus Hristos poate dobândi o cunoaștere profundă studiind și căutând să aplice cuvintele Salvatorului rostite în Cuvântarea de pe munte.

Note

O parte a înțelegerii conținutului este aceea de a învăța înțelesul cuvintelor și expresiilor dificile, precum și înțelesul pildelor, simbolurilor și așa mai departe. De exemplu, cunoașterea înțelesului cuvintelor cum ar fi *gustul* (Matei 5:13) sau *lipi, despica* (D&L 11:19; 45:48) și al expresiilor cum ar fi „încingeți-vă coapsele” (D&L 75:22) și „pungă și traistă” (vezi Luca 10:4) ajută la clarificarea textului scripturilor. Principiile predate în pildele Salvatorului devin mai ușor de înțeles când sensul simbolic al lucrurilor cum ar fi mărgăritarul de mare preț (vezi Matei 13:45-46), grâul și neghina (vezi Matei 13:24-30) și oaia rătăcită (vezi Luca 15:4-7) este identificat.

Având în vedere toate informațiile care pot fi învățate și predate, învățătorii trebuie să dea dovadă de înțelepciune atunci când determină cât timp va fi alocat contextului și conținutului și cât timp va fi alocat studiului doctrinelor și principiilor Evangheliei. Învățătorii trebuie să ofere suficiente informații despre context și conținut pentru a-i ajuta pe cursanți să înțeleagă adevărurile eterne găsite în textul scriptural, însă nu trebuie să accentueze excesiv astfel de informații referitoare la context și de detalii încât ele să devină centrul lecției.

Identificați, înțelegeți, simțiți adevărul și importanța lui și puneți în practică doctrinele și principiile Evangheliei [2.5]

Identificarea și înțelegerea doctrinelor și principiilor Evangheliei îi ajută pe învățători și pe cursanți să pună în practică în viața lor scripturile și cuvintele profeților și-i îndrumă în luarea deciziilor. Simțirea adevărului, importanței și priorității doctrinelor și principiilor Evangheliei duce, adesea, la o dorință sporită de a se pune în practică ceea ce s-a învățat. Punerea în practică a principiilor Evangheliei aduce cu sine binecuvântările promise, aprofundează înțelegerea și convertirea și-i ajută pe învățători și pe cursanți să devină mai asemănători Salvatorului.

O doctrină este un adevăr fundamental, neschimbător despre Evanghelia lui Isus Hristos. Adevăruri cum ar fi *Tatăl Ceresc are un trup din carne și oase, botezul este necesar pentru a intra în împărăția lui Dumnezeu și toți oamenii vor fi înviați sunt exemple de doctrine.*

Note

Un principiu este un adevăr trainic sau o regulă trainică pe care persoanele îl pot sau o pot accepta pentru a le îndruma în luarea deciziilor. Principiile Evangheliei sunt universale și-i ajută pe oameni să pună în practică doctrinele Evangheliei în viața de zi cu zi. Vârstnicul Richard G. Scott ne-a învățat: „Principiile sunt adevăr concentrat, ambalat pentru a fi pus în practică” („Acquiring Spiritual Knowledge”, *Ensign*, nov. 1993, p. 86). Aceasta înseamnă că, de regulă, un principiu al Evangheliei sugerează acțiunea, precum și consecințele care rezultă. De exemplu: *rugăciunea continuă ne poate ajuta să biruim ispita* (vezi D&L 10:5) și, *dacă urmăm îndemnul Duhului Sfânt, El ne va ajuta să realizăm ceea ce a poruncit Domnul* (vezi 1 Nefi 4).

Uneori, diferența dintre o doctrină și un principiu poate fi greu de sesizat. Vârstnicul Henry B. Eyring a împărtășit următoarele: „Ca fapt divers, eu nu aş petrece prea mult timp încercând să fac diferența între un principiu și o doctrină. Am auzit conversații pe această temă care nu au fost foarte productive” („Training Guidelines and Resources: Vârstnicul Richard G. Scott și Elder Henry B. Eyring Discussion”, [transmisiune prin satelit a adunării de instruire organizată de SEB, aug. 2003], p. 10).

Identificați doctrine și principii [2.5.1]

Unul dintre obiectivele principale ale scripturii este de a preda doctrine și principii ale Evangheliei. Președintele Marion G. Romney a explicat: „O persoană nu poate studia cu adevărat scripturile fără să învețe principiile Evangheliei, deoarece scripturile au fost scrise pentru a păstra principiile pentru binele nostru” („The Message of the Old Testament” [Simpozion SEB despre Vechiul Testament, 17 aug. 1979], p. 3). Vârstnicul Boyd K. Packer ne-a învățat: „[Principiile] se găsesc în scripturi. Ele sunt esența și scopul revelațiilor” („Principles”, *Ensign*, mart.1985, p. 8). În această dispensație, Domnul le-a poruncit învățătorilor și conducătorilor din Biserica Sa să predea principiile Evangheliei așa cum se găsesc în scripturi: „Și din nou, vârstnicii, preoții și învățătorii acestei Biserici trebuie să propovăduiască principiile Evangheliei Mele, care sunt în Biblie și în Cartea lui Mormon, care conține plenitudinea Evangheliei” (D&L 42:12).

Învățarea modului de a identifica doctrinele și principiile Evangheliei găsite în scripturi necesită atenție și exercițiu. Vorbind despre această atenție, vârstnicul Richard G. Scott a spus: „Căutați principii. Separați-le cu grijă de detaliul folosit pentru a le explica” („Acquiring Spiritual Knowledge”, p. 86).

Uneori, în clasă, doctrinele și principiile vor fi indicate de către învățător. Alteori, învățătorul va îndruma, încuraja și le va permite cursanților să le descopere singuri. Învățătorii trebuie să-i ajute în mod sârguincios pe cursanți să dobândească abilitatea de a identifica singuri doctrinele și principiile.

Unele doctrine și principii ale Evangheliei sunt mai ușor de identificat, deoarece ele sunt declarate în mod deschis. Astfel de *principii declarate* sunt, deoseori, pefațate de expresii de genul „astfel, noi vedem”, „de aceea”, „din

acest motiv” sau „iată” care indică faptul că autorul scripturii își rezumă mesajul sau trage o concluzie.

Note

De exemplu, în Helaman 3:27 se spune: „Astfel, noi putem să vedem că Domnul este plin de îndurare cu toți aceia care, în sinceritatea inimilor lor, Îl vor chema după numele Lui cel sfânt”.

În Alma 12:10 se spune: „De aceea, acela care își va împietri inima, acela va primi partea cea mai mică a cuvântului; iar acela care nu-și va împietri inima, lui îi este dată partea cea mai mare a cuvântului”.

Efeseni 6:13 ne învață: „De aceea, luați toată armătura lui Dumnezeu, ca să vă puteți împotrivi în ziua aceea și să rămâneți în picioare, după ce veți fi biruit totul”.

Alma 41:10 conține: „Iată, îți spun ție, ticăloșia niciodată nu a fost fericire”.

Multe principii nu sunt declarate direct de către scriitorul scripturii, ci sunt subînțelese. *Principiile subînțelese* pot rezulta dintr-o carte întreagă de scripturi, dintr-un capitol sau dintr-un singur verset și pot fi ascunse în ordinea evenimentelor scripturale sau în pilde. Identificarea principiilor subînțelese include recunoașterea adevărilor ilustrate într-o relatare scripturală și declararea lor clară și succintă. Acest lucru necesită, adesea, timp și cugetare atentă. Vârstnicul Richard G. Scott ne-a învățat: „Este nevoie de un mare efort pentru a organiza adevărul pe care-l strângem ca urmare a simplei declarații a principiului” („Acquiring Spiritual Knowledge”, p. 86).

Principiile subînțelese pot fi, adesea, descoperite căutând cauza și efectul în fragmentul respectiv din scripturi. Când se analizează acțiunile, atitudinile și comportamentele persoanelor sau grupurilor din relatarea scripturală și se identifică binecuvântările sau consecințele care vin ca rezultat, principiile Evangheliei devin mai vizibile.

Principiile subînțelese pot fi, de asemenea, identificate adresând întrebări de genul:

- Care este mesajul sau scopul povestirii?
- De ce credeți că scriitorul a inclus aceste evenimente sau fragmente?
- Ce a dorit autorul să învățăm?
- Care sunt unele dintre adevărurile fundamentale predate în acest fragment?

În cele ce urmează sunt menționate câteva exemple de principii subînțelese.

Din evenimentele din viața lui Alma cel Tânăr sau din cea a lui Pavel: *un om care acceptă adevărul și se pocăiește de păcatele sale îi poate conduce pe alții către binecuvântările Evangheliei* (vezi Alma 36:10-21; Faptele apostolilor 9:4-20).

Note

Din pilda celor zece fecioare: *dacă ne-am pregătit spiritual dând dovadă de credință, vom fi pregătiți când Domnul va veni; sau cei care-și neglijează pregătirea spirituală nu vor fi primiți de Domnul la venirea Sa* (vezi Matei 25:1-13).

Din povestirea despre David și Goliat: *când acționăm dând dovadă de curaj și de credință în Dumnezeu putem birui provocări mari în viața noastră* (vezi 1 Samuel 17:40-51).

Unele modalități de a-i ajuta pe cursanți să învețe să identifice principii și doctrine sunt:

- rugați cursanții să scrie conceptul pe care-l învață dintr-o afirmație care cuprinde sintagma „dacă... atunci”;
- rugați cursanții să scrie afirmații care cuprind expresia „astfel, noi vedem” pentru a rezuma adevărurile pe care le-au învățat;
- rugați cursanții să identifice acțiunile întreprinse de persoane din fragmentul de scriptură studiat și să caute binecuvântările sau consecințele care au rezultat;
- încurajați cursanții să sublinieze în scripturile lor cuvintele cheie sau expresiile care identifică principii sau afirmații doctrinale;
- scrieți pe tablă o doctrină sau un principiu din fragmentul respectiv din scriptură. Rugați cursanții să studieze fragmentul respectiv și să caute dovezi ale aceluia principiu.

Pe măsură ce principiile și doctrinele sunt identificate, este important ca ele să fie declarate clar și simplu. „«Pentru a fi cunoscut, adevărul trebuie afirmat și cu cât afirmația este mai clară și mai completă, cu atât Spiritul Sfânt va avea o ocazie mai bună de a mărturisi sufletelor oamenilor că lucrarea este adevărată» [New Witnesses for God, 3 vol. (1909), 2:vii]” (B. H. Roberts, în James E. Faust, „What I Want My Son to Know before He Leaves on His Mission”, *Ensign*, mai 1996, p. 41; *Predicați Evanghelia Mea* [2004], p. 197).

Scrierea pe tablă a unui principiu identificat sau a unei doctrine identificate ori invitarea cursanților de a scrie sau de a sublinia în scripturile lor este o modalitate de a clarifica aceste adevăruri în mintea cursanților.

Scrierea pe tablă a unui principiu identificat sau a unei doctrine identificate ori invitarea cursanților de a scrie sau de a sublinia în scripturile lor este o modalitate de a clarifica aceste adevăruri în mintea cursanților.

Înțelegeți doctrinele și principiile [2.5.2]

A înțelege o doctrină sau un principiu al Evangheliei înseamnă că respectivii cursanți pătrund semnificația adevărurilor identificate, legătura lor cu alte principii și doctrine în planul Domnului și circumstanțele în care principii și doctrine respective pot fi puse în practică în viața lor. Când un învățător sau un cursant înțelege o doctrină sau un principiu, el nu ajunge doar să știe *ce înseamnă cuvintele respective*, ci și modul în care doctrina sau principii respective îi *poate influența viața*. Odată ce o doctrină sau un principiu este identificat și înțeles, poate fi pus în practică mult mai ușor.

Învățătorii și cursanții își pot mări înțelegerea privind doctrinele și principiile Evangheliei cercetând scripturile pentru a găsi învățături corelate sau care au legătură cu acestea și analize suplimentare, studiind cuvintele și învățăturile profetilor și apostolilor din zilele din urmă, explicându-le altora adevărurile Evangheliei pe care le învață și rugându-se pentru a primi ajutorul Duhului Sfânt. Înțelegerea continuă să se aprofundeze odată cu punerea în practică a principiilor.

Învățătorii îi pot ajuta pe cursanți să înțeleagă doctrinele și principiile adresându-le întrebări care-i fac pe cursanți să le analizeze înțelesul. De exemplu, din povestirea despre cei 2.000 de tineri războinici din Cartea lui Mormon, putem învăța principiul conform căruia *dacă nu ne îndoim, Dumnezeu ne va elibera* (vezi Alma 56:47-48). Pentru a putea dobândi o cunoaștere mai mare despre înțelesul acestui principiu, învățătorii și cursanții ar putea lua în considerare întrebări asemănătoare celor care urmează:

- De ce lucru nu s-au îndoit tinerii războinici?
- Ce dovadă există că acești tineri războinici nu s-au îndoit?
- Cum i-a eliberat Dumnezeu pe tinerii războinici?
- Care sunt unele dintre „luptele” pe care tinerii Bisericii trebuie să le poarte astăzi?
- Care sunt unele dintre modalitățile prin care Dumnezeu îi poate elibera din astfel de lupte?
- Ce ne învață experiența lui Abinadi, Joseph Smith sau cea a lui Șadrac, Meșac și Abed-Nego despre ceea ce înseamnă să fii eliberat?

Din povestirea despre Naaman și Elisei din Vechiul Testament, putem învăța principiul conform căruia *dacă suntem umili și dornici să urmăm sfatul profetului, putem fi vindecați* (vezi 2 Împărați 5:1-14). Pentru a putea înțelege semnificația acestui principiu, învățătorii și cursanții ar putea lua în considerare întrebări asemănătoare celor care urmează:

- Cum ne ajută umilința să urmăm sfatul profetului?
- Cum ne ajută dorința, din cele din urmă, a lui Naaman de a se „scăldea de șapte ori” să înțelegem ce înseamnă să urmezi *cu adevărat* sfatul profetului?
- De ce lucruri în afara suferinței fizice am putea avea nevoie să fim vindecați în ziua de astăzi?
- Care sunt unele dintre lucrurile pe care profeții ne-au rugat să le facem care ne vor vindeca spiritual, dar care, poate, nu sunt înțelese de lume?

Simțiți adevărul și importanța doctrinei și principiilor [2.5.3]

Deși cursanții pot identifica și înțelege principii și doctrine ale Evangheliei, deseori ei nu le vor pune în practică până nu le vor simți adevărul și importanța prin Spirit și nu vor simți, într-o măsură sau alta, că este necesar să pună în practică principiul respectiv în viața lor. Vârstnicul Robert D. Hales a explicat: „Un adevărat învățător, odată ce a predat adevărurile [Evangheliei]... le cere [cursanților] să facă încă un pas pentru a dobândi în inima lor mărturia spirituală și cunoașterea care duc la acțiune și la fapte” („Teaching by Faith” [o seară cu vârstnicul Robert D. Hales, 1 febr. 2002], p. 5).

Note

Note

„Învățătura noastră din Evanghelie trebuie să sublinieze, cum nu a mai făcut vreodată, veridicitatea, relevanța și prioritatea Evangheliei restaurate a lui Isus Hristos. Acest grup de trei obiective ale predării este extrem de important, deoarece forța celor trei va accelera convertirea deplină.”

(Neal A. Maxwell, „Those Seedling Saints Who Sit before You” [Simpozion SEB despre Vechiul Testament, 19 aug. 1983], p. 2)

Duhul Sfânt poate șopti minții și inimii cursanților semnificația unei doctrine sau a unui principiu și le poate oferi cursanților dorința de a implementa principiul respectiv și tăria de a face acel lucru. Învățătorii trebuie să facă tot ce le stă în putință pentru a da fiecărui cursant din clasă ocazia să aibă parte de această experiență. Vârșnicul Richard G. Scott i-a încurajat pe învățători: „Vă veți ruga pentru a ști ce trebuie să faceți ca adevărul să poată pătrunde adânc în mintea și inima cursanților dumneavoastră, astfel încât să-l poată folosi de-a lungul vieții? În timp ce veți căuta cu ajutorul rugăciunii modalități de a face aceasta, eu știu că Domnul vă va îndruma” („To Understand and Live Truth”, [o seară cu vârșnicul Richard G. Scott, 4 febr. 2005], p. 2).

Una dintre cele mai eficiente modalități de a-i ajuta pe cursanți să înlesnească influența Spiritului în inima lor și de a-i pregăti să acționeze conform principiului pe care l-au învățat este de a-i încuraja să reflecteze la experiențele perso-

nale ce au legătură cu principiul respectiv (vezi secțiunea 5.1.3, „Întrebări care înlesnesc sentimente și mărturia” de la pagina 67). Aceasta îi ajută pe cursanți să recunoască impactul avut de principiul respectiv în viața lor sau în viața altora. De exemplu, după o discuție despre legea zeciuiei, învățătorii pot întreba: „Ce binecuvântări ați văzut în viața dumneavoastră sau în viața altora datorită ținerii legii zeciuiei?”. În timp ce cursanții meditează asupra unor astfel de întrebări și le împărtășesc colegilor lor experiențe personale corespunzătoare, Duhul Sfânt îi poate ajuta să vadă mult mai bine binecuvântările pe care ei și alții le-au primit trăind conform doctrinelor și principiilor Evangheliei. Spiritul îi va ajuta, de asemenea, pe cursanți să aibă o dorință mai mare de a pune în practică aceste adevăruri în viața lor. Învățătorii pot, de asemenea, să împărtășească povestiri adevărate din viața lor sau din viața altora pentru a-i ajuta pe cursanți să simtă adevărul și importanța de a trăi conform principiului discutat.

Învățătorii le pot oferi cursanților ocazii de a-și depune mărturia despre adevărul principiilor și doctrinelor. Învățătorii trebuie, de asemenea, să caute ocazii de a-și depune mărturia. Pe lângă aceasta, învățătorii îi pot ajuta pe cursanți să simtă adevărul și importanța doctrinelor și principiilor accentuând mărturiile exprimate de oameni în scripturi și citind sau ascultând mărturiile profeților și apostolilor din zilele din urmă.

„Obiectivul predării Evangheliei... nu este de a «revărșa informații» în mintea cursanților... Obiectivul este de a inspira persoana respectivă să se gândească la principiile Evangheliei, să le simtă și, apoi, să facă ceva, astfel încât să trăiască în acord cu ele.”

(Thomas S. Monson, în Conference Report, oct. 1970, p. 107)

Puneți în practică doctrinele și principiile [2.5.4]

Punerea în practică are loc atunci când cursanții se gândesc la principiile pe care le-au învățat, vorbesc despre ele și trăiesc conform lor. Vârșnicul Richard G. Scott a explicat importanța punerii în practică, spunând: „Cea mai bună evaluare a eficienței a ceea ce se întâmplă în sala de clasă este de a vedea că adevărurile sunt înțelese și puse în practică în viața cursantului” („To Understand and Live Truth”, p. 3).

Când cursanții pun în practică în viața lor principiile Evangheliei, ei vor primi binecuvântările promise. Ei vor dobândi, de asemenea, o înțelegere și o mărturie mai profunde despre

doctrina sau principiul pe care l-au pus în practică. De exemplu, cursanții care țin sfântă ziua de sabat vor avea o înțelegere mai completă despre ceea ce înseamnă aceasta decât cursanții care nu fac acest lucru. Cursanții care s-au încrezut în Domnul cu toată inima lor (vezi Proverbele 3:5) și care au fost întăriți și mângâiați într-un moment de adversitate sau de încercare au o înțelegere mai clară despre acel principiu decât cei care nu au făcut acest lucru.

Învățătorii trebuie să le acorde cursanților timp, la clasă, să mediteze asupra a ceea ce au înțeles și au simțit, să cugete asupra acestui lucru sau să scrie despre el și să se gândească la acțiunile concrete pe care trebuie să le întreprindă pentru a-l pune în practică în viața lor. În astfel de momente, învățătorii trebuie să-i încurajeze pe cursanți să ceară ajutor și îndrumare din partea Domnului. Învățătorii pot, de asemenea, să discute despre situațiile de care cursanții pot avea parte și să le ceară să împărtășească idei despre modul în care punerea în practică în aceste situații a principiilor Evangheliei le-ar binecuvânta viața. Ei le pot sugera cursanților să stabilească un obiectiv care să-i poată ajuta să trăiască în acord cu principiul predat. Învățătorii pot pregăti o scriptură, un citat, o poezie sau un fragment dintr-un imn sub forma unui fluturaș pe care cursanții să-l poată lua acasă și care să le amintească de principiul respectiv.

Pot exista momente când învățătorul sau cursanții oferă sugestii cu privire la modul în care principiile Evangheliei pot fi puse în practică. Astfel de exemple le pot oferi cursanților idei utile despre modalități de a pune în practică în viața lor de zi cu zi principiile Evangheliei. Cu toate acestea, învățătorii trebuie să fie atenți să nu fie prea normativi în desemnarea unor aplicații concrete cursanților. Amintiți-vă că cea mai fructuoasă îndrumare cu privire la punerea în practică este primită de fiecare persoană în parte prin inspirație sau revelație de la Domnul prin intermediul Duhului Sfânt. Vârșnicul Dallin H. Oaks ne-a învățat: „Învățătorii cărora li s-a poruncit să predea «principiile Evangheliei» și «doctrina împărăției» (D&L 88:77) trebuie, în principiu, să renunțe la predarea anumitor reguli sau aplicații... Odată ce un învățător a predat doctrina și principiile asociate din scripturi și din cuvintele profeților în viață, astfel de aplicații concrete sau de reguli sunt, în principiu, responsabilitatea persoanelor și familiilor” („Gospel Teaching” p. 79).

Explicați, împărtășiți și mărturișiți despre doctrinele și principiile Evangheliei [2.6]

Explicarea doctrinei și principiilor, împărtășirea cunoștințelor profunde și a experiențelor relevante, precum și mărturisirea despre adevărul divin clarifică înțelegerea unei persoane despre doctrinele și principiile Evangheliei și-i îmbunătățește abilitatea de a preda altora Evanghelia. Când cursanții explică, împărtășesc și mărturisesc, ei sunt, adesea, conduși de Duhul Sfânt către o mărturie mai profundă chiar despre lucrurile despre care vorbesc. Prin puterea Duhului Sfânt, cuvintele și expresiile lor pot, de asemenea, să aibă un impact considerabil asupra inimii și minții colegilor lor și a celorlalți care ascultă.

Învățătorii care studiază, pregătesc și predau o lecție cu multă atenție și rugăciune tind să învețe foarte mult. Același principiu este valabil și pentru cursanți. Pe măsură ce ei studiază și se învață unul pe altul doctrinele și principiile Evangheliei restaurate, vor dobândi o cunoaștere mai mare și-și vor întări mărturiile.

Note

Explicați [2.6.1]

Înțelegerea scripturilor este mărită când cursanții și învățătorii își explică unul altuia scripturile. Pregătirea de a spune în mod clar și simplu ce înseamnă un fragment din scriptură sau o doctrină ori un principiu îi încurajează pe învățători și pe cursanți să cugete asupra versetelor, să-și pună gândurile în ordine și să-L invite pe Duhul Sfânt să le predea.

Președintele Spencer W. Kimball ne-a învățat: „Învățăm să facem făcând. Dacă studiem Evanghelia pentru a o preda, atunci am dobândit cunoaștere, căci acolo unde ducem lanterna pentru a lumina calea altora, ne luminăm propria cale. Când analizăm și aranjăm scripturile pentru a le prezenta altora o lecție bună, ne lămurim propria minte. Când explicăm ceea ce știm deja, avem parte de o revărsare de adevăruri suplimentare, de o mărire a înțelegerii noastre, de noi legături și aplicații” (*The Teachings of Spencer W. Kimball* [1982], p. 530).

Faptul de a le acorda cursanților ocazia de a explica cuiva o doctrină sau un principiu îi încurajează să gândească mai profund și să dobândească o înțelegere mai mare înainte de a le preda altora ceea ce au învățat ei. Învățătorii îi pot ruga pe cursanți să explice de ce este important să avem credință, să fim botezați sau să ne supunem legii zecuielii. Cursanții pot fi rugați să-i vorbească unei alte persoane despre crearea lumii, despre cădere sau despre motivul pentru care ei cred că familiile reprezintă nucleul planului Tatălui Ceresc. Acest lucru se poate desfășura în perechi sau în grupuri mici, sub forma unor interpretări de roluri, cu întreaga clasă sau în scris. O invitație ocazională adresată cursanților de a explica un fragment din scriptură sau de a preda o doctrină ori un principiu unui părinte, unui frate sau unei surori, unui prieten sau unui coleg de cameră poate fi, de asemenea, potrivită.

Împărtășiți [2.6.2]

Atât învățătorii, cât și cursanții trebuie să aibă ocazia de a-și împărtăși cunoștințele profunde și înțelegerea, precum și experiențele personale pe care le-au avut cu o doctrină sau un principiu. Ei pot, de asemenea, să relateze experiențe din viața altora la care au fost martori.

Președintele J. Reuben Clark jr. a spus: „Este foarte greu să găsești vreun tânăr care să fi intrat pe ușa seminarului sau institutului dumneavoastră și care să nu fi fost beneficiarul conștient al binecuvântărilor spirituale sau care să nu fi văzut eficiența rugăciunii ori care să nu fi fost martor la puterea credinței de a-l vindeca pe cel bolnav sau care să nu fi văzut binecuvântări spirituale de care cei mai mulți oameni din lumea de astăzi nu știu” (*The Charted Course of the Church in Education*, ediție revizuită [1994], p. 9). Cursanților

trebuie să li se dea ocazia de a împărtăși clasei astfel de experiențe. (Este posibil ca învățătorii să trebuiască să-i ajute pe cursanți să înțeleagă faptul că unele experiențe sunt prea sacre sau personale pentru a fi împărtășite în timpul orei; vezi Alma 12:9; D&L 63:64.)

Mărturisiți [2.6.3]

Note

După ce cursanții au explicat principiile ale Evangheliei și au împărtășit experiențele pe care le-au avut când le-au pus în practică în viața lor, ei sunt, adesea, mai bine pregătiți să mărturisească despre ceea ce au ajuns să creadă.

Vârstnicul Boyd K. Packer a explicat una dintre binecuvântările depunerii mărturiei: „O, dacă aș putea să vă învăț acest principiu deosebit. O mărturie este *dobândită* atunci când este *depusă*!

Una este să primești o mărturie din ceea ce ai citit sau din ceea ce spune altcineva; iar acesta este un început necesar. Și este cu totul altceva ca Spiritul să-ți confirme în inimă că ceea ce *tu* ai mărturisit că este adevărat” („The Candle of the Lord”, p. 54-55).

Împărtășirea mărturiei nu numai că binecuvântează persoana care o depune, ci și întărește credința și mărturiile celorlalți. Depunerea mărturiei îi dă ocazia Duhului Sfânt să mărturisească despre anumite doctrine și principiile Evangheliei restaurate. O mărturie nu începe întotdeauna cu expresia: „Aș dori să-mi depun mărturia”. Poate fi pur și simplu o declarație a ceea ce o persoană știe că este adevărat, spusă cu sinceritate și convingere. Poate fi o simplă exprimare a sentimentelor pe care persoana respectivă le are față de o doctrină sau un principiu al Evangheliei și a schimbării pe care acesta a făcut-o în viața ei. Cursanții pot înțelege mult mai clar modul în care principiile Evangheliei pot fi puse în practică și se pot simți mai inspirați să le pună în practică în viața lor atunci când îi aud pe învățător și pe alți cursanți depunând mărturie despre valoarea acelor principii.

Învățătorii îi pot încuraja pe cursanți să mărturisească despre adevărurile Evangheliei adresând întrebări care-i invită să-și împărtășească experiențele și crezurile (vezi secțiunea 5.1.3, „Întrebări care *împresc sentimente și mărturia*” de la pagina 67). Ei pot, de asemenea, să ofere alte ocazii în care cursanții să le mărturisească propriilor colegi. Învățătorii trebuie să fie atenți la natura personală și sacră a mărturiei și pot invita cursanții să-și depună mărturiile, însă niciodată nu ar trebui să le ceară cu insistență cursanților să-și depună mărturiile. Învățătorii trebuie să se folosească de ocazia de a depune mărturie despre dragostea lor față de Tatăl Ceresc și Fiul Său, Isus Hristos, precum și despre adevărul și valoarea doctrinelor și principiilor Evangheliei. Învățătorii trebuie să cunoască și să facă referire la mărturiile exprimate de către Salvator, cât și la cele depuse de profeții și apostolii din zilele din urmă.

„Mărturia – adevărata mărturie, născută prin Spirit și confirmată de Duhul Sfânt schimbă viața.”

(M. Russell Ballard, „Pure Testimony”, *Ensign* sau *Liahona*, nov. 2004, p. 40)

„Evenimente care întăresc credința pot apărea în timpul predării, atunci când cursanții le predau și le mărturisează colegilor lor.”

(Robert D. Hales, „Teaching by Faith”, p. 4)

Note

Fragmente cu scripturi cheie și doctrine de bază [2.7]

Când oamenii prețuiesc adevărurile eterne în mintea și în inima lor, Duhul Sfânt le va aduce aminte de aceste adevăruri în momentele de încercare și le va da curajul de a acționa cu credință. Președintele Howard W. Hunter ne-a învățat:

„Vă încurajez cu tărie să folosiți scripturile atunci când predați și să faceți tot ce vă stă în putință pentru a-i ajuta pe cursanți să le folosească și să se familiarizeze cu ele. Doresc ca tinerii noștri să aibă încredere în scripturi...”

Mai întâi, dorim ca respectivii cursanți să aibă încredere în tăria și adevărurile scripturilor, încredere că Tatăl lor Cereșc le vorbește cu adevărat prin intermediul scripturilor și să aibă încredere că se pot îndrepta către scripturi pentru a găsi răspunsuri la problemele și rugăciunile lor...

Sperăm că niciunul dintre cursanții dumneavoastră nu va pleca din clasa dumneavoastră înspăimântat, stânjenit sau rușinat că nu poate găsi ajutorul de care are nevoie pentru că nu cunoaște scripturile suficient de bine pentru a găsi fragmentele corespunzătoare” („Eternal Investments”, p. 2).

Pentru a-i ajuta pe cursanți să prețuiască adevărurile eterne și să-și sporească încrederea în scripturi, S&I au selectat un număr de fragmente cu scripturi de bază și a pregătit o listă cu doctrine de bază. Studiul fragmentelor cu scripturi de bază și al acestor doctrine trebuie făcut împreună, astfel încât cursanții să învețe să exprime aceste doctrine cu propriile cuvinte și să folosească pasajele cu scripturi de bază pentru a putea să explice și să mărturisească despre aceste adevăruri.

Scripturi de bază [2.7.1]

Seminariile și institutele de religie au selectat 25 de fragmente cu scripturi de bază pentru fiecare dintre cele patru cursuri de seminar. Aceste fragmente oferă o temelie scripturală importantă pentru înțelegerea și împărtășirea Evangheliei, precum și pentru întărirea credinței. Cursanții de la seminar sunt încurajați să ajungă să „cunoască” aceste fragmente, așa cum este descris în continuare. Cursanții de la institut trebuie să fie încurajați să clădească pe temelia formată din aceste 100 de fragmente cu scripturi de bază și să dezvolte o înțelegere profundă a altor pasaje scripturale cheie.

Cunoașterea fragmentelor scripturale include:

- **localizarea** versetelor cunoscând referințele suplimentare asociate;
- **înțelegerea** contextului și conținutului fragmentelor scripturale;
- **punerea în practică** a principiilor și doctrinelor Evangheliei predate în fragmentele scripturale respective;
- **memorarea** fragmentelor.

Memorarea poate fi o unealtă minunată de a-i ajuta pe cursanți să cunoască și să îndrăgească fragmente din scriptură selectate. Vârșnicul Richard G. Scott a explicat: „Când scrierile sunt folosite așa cum Domnul a făcut ca ele să fie consemnate, ele au o putere intrinsecă ce nu este transmisă atunci când sunt parafrazate” („He Lives”, *Ensign*, nov. 1999, p. 88). Cu toate acestea, așteptările învățătorului trebuie să țină cont de capacitățile și circumstanțele fiecărui cursant. Cursanții nu trebuie să fie făcuți să se simtă stânjeniți sau copleșiți dacă nu pot memora.

Învățătorii vor putea să-i ajute mai bine pe cursanții lor dacă ei înșiși cunosc bine aceste fragmente. Când învățătorii fac des referire la fragmentele cu scripturi de bază, când au așteptări corespunzătoare și folosesc metode care fac apel la diferite stiluri de învățare, ei vor avea mai mult succes în a-i ajuta pe cursanți să cunoască bine aceste pasaje cheie. În timpul lecțiilor, fragmentele cu scripturi de bază trebuie să fie folosite pentru a lămuri doctrinele și principiile asociate. Ele pot fi folosite ca temă a exercițiilor de devoțiune sau afișate undeva în sala de clasă. Cursanții trebuie, de asemenea, încurajați să le studieze și să le pună în practică în afara clasei.

În locurile unde mai mulți învățători slujesc împreună la aceeași clasă, procesul de învățare al cursanților va fi intensificat atunci când învățătorii își unesc eforturile în vederea bunei cunoașteri a scripturilor. Periodic, învățătorii pot alege să recapituleze scripturile de bază din anii anteriori, astfel încât cursanții să-și poată păstra cunoașterea tuturor fragmentelor selectate.

Deși scripturile de bază sunt o parte importantă a programei, acestea trebuie să suplimenteze, nu să eclipseze, studiul zilnic, secvențial, din scripturi. Învățătorii trebuie să fie înțelepți atunci când alocă timp pentru scripturile de bază. Învățătorii studiului de acasă trebuie să fie în mod deosebit atenți ca respectiva clasă săptămânală să nu devină o activitate săptămânală de scripturi de bază. Învățătorii trebuie să aleagă metodele, activitățile și muzica ce sunt în armonie cu reverența, scopul și spiritul scripturilor și care evită cearta.

Doctrine de bază [2.7.2]

Doctrinile de bază au fost identificate pentru a fi subliniate atât la clasele de seminar, cât și la cele de institut. Învățătorii trebuie să-i ajute pe cursanți să identifice, să înțeleagă, să creadă, să explice și să pună în practică aceste doctrine de bază ale Evangheliei. Făcând astfel, îi vor ajuta pe cursanți să-și întărească mărturiile și să-și mărească aprecierea față de Evanghelia restaurată a lui Isus Hristos. Studiul acestor doctrine îi va ajuta, de asemenea, să fie mai bine pregătiți pentru a preda altora aceste adevăruri importante.

„Prin memorarea scripturilor se poate obține o mare putere. A memora un verset din scripturi înseamnă a-ți crea o nouă relație de prietenie. Este ca și cum ai descoperi o nouă persoană care poate ajuta la nevoie, poate asigura inspirație și alinare și poate fi o sursă de motivare pentru schimbări necesare.”

(Richard G. Scott, „Puterea scripturii”, p. 6)

Note

Este important să menționăm că se vor preda și alte doctrine semnificative ale Evangheliei, chiar dacă nu sunt enumerate în lista doctrinelor de bază.

Doctrinile de bază selectate de seminariile și institutele de religie sunt:

- Dumnezeuirea
- Planul salvării
- Ispășirea lui Isus Hristos
- Dispensația, apostazia și restaurarea
- Profeții și revelația
- Preoția și cheile preoției
- Rânduiețile și legămintele
- Căsătoria și familia
- Porunci

Pe măsură ce învățătorii studiază și înțeleg personal aceste doctrine, vor face referire la ele și vor mărturisi despre ele într-un mod mult mai firesc în timp ce predau. Totuși, ei nu trebuie să se abată de la predarea scripturilor în mod secvențial pentru a se concentra numai asupra acestor doctrine. De fapt, învățătorii trebuie să acorde o atenție sporită și adecvată acestor doctrine pe măsură ce ele apar, în mod firesc, în textul scriptural și în lecțiile de studiat. Astfel, rolul listei cu doctrine de bază este să le amintească să se concentreze asupra acelor adevăruri eterne care vor fi de cea mai mare valoare pentru cursanți și să le accentueze de-a lungul cursului de studiu. Aceste doctrine de bază pot fi, de asemenea, folosite ca subiecte pentru adunări de devoțiune.

Un învățător înțelept își va aminti, de asemenea, că răbdarea și consecvența sunt importante în a-i ajuta pe cursanți să înțeleagă aceste doctrine. Nu se așteaptă din partea unui cursant ca acesta să înțeleagă totul, în întregime, dintr-o dată. Domnul îi învață pe copiii Săi: „rând după rând, precept după precept” (D&L 98:12). Învățătorii și cursanții trebuie să perceapă înțelegerea acestor doctrine ca fiind un proces ce se desfășoară de-a lungul celor patru ani de seminar și care continuă de-a lungul anilor de institut.

Note

3

Predarea scripturilor în cadrul seminariilor și institutelor de religie

Pentru a-i ajuta pe tineri și pe tinerii adulți să înțeleagă și să se bizuie pe învățăturile și pe ispășirea lui Isus Hristos, învățătorii de la seminar și institut au responsabilitatea de a-i învăța pe cursanți doctrinele și principiile Evangheliei așa cum se găsesc în scripturi. În vederea realizării acestui lucru, administrația S&I a hotărât ca, în cursurile de scripturi de la seminar și institut, cărțile și capitolele scripturilor să fie predate în ordinea în care apar în lucrările canonice. Deși acest lucru nu înseamnă că fiecare verset trebuie predat în ordinea exactă în care apare, fiecare lecție va urma, în principiu, ordinea evenimentelor sau ordinea firească a versetelor. Studiul scripturilor în acest fel oferă temelia înțelegerii scopului complet al mesajului pe care scriitorul inspirat a intenționat să-l transmită și permite ca principiile și doctrinele Evangheliei să fie studiate pe măsură ce reies din textul scriptural și sunt ilustrate de către acesta.

Studiul secvențial al scripturilor:

- permite învățătorilor și cursanților să studieze adevărurile Evangheliei în armonie unul cu celălalt, precum și în legătură cu alt conținut din scripturi. Acest lucru permite învățătorilor și cursanților să vadă și să înțeleagă în mod clar și cu putere mesajul inspirat găsit în scripturi;
- permite accentuarea și repetarea corespunzătoare a doctrinei și principiilor Evangheliei, așa cum se găsesc în scripturi;
- îi ajută pe cursanți și pe învățători să identifice mult mai ușor relația „cauză-efect”;
- îi ajută pe cursanți să descopere și să înțeleagă multiplele principii ale Evangheliei, chiar și atunci când ele nu sunt discutate în detaliu în timpul lecției. În cazul fiecărui cursant, aceste adevăruri pot fi scoase la lumină de Duhul Sfânt și, apoi, adaptate pentru a se potrivi circumstanțelor personale ale fiecăruia;
- le permite învățătorilor și cursanților să studieze și să discute doctrinele și principiile Evangheliei în contextul vieților și experiențelor celor care au trăit în trecut. Aceasta îi ajută pe cursanți să vadă mult mai ușor aceste principii și doctrine în contextul propriei lor vieți;
- ajută la atingerea unui grad de familiarizare cu fiecare dintre lucrările canonice în întregimea lor.

Vârșnicul David A. Bednar ne-a învățat că citind o carte de scriptură „de la început până la sfârșit, inițiem curgerea apei vie în viețile noastre, făcând cunoștință cu povestiri importante, doctrine ale Evangheliei și principii nemuritoare. Această abordare ne permite, de asemenea, să învățăm despre personajele importante din scripturi și despre succesiunea, timpul și contextul evenimentelor și învățăturilor. Citind cuvântul scris în acest fel, volumul de scripturi ni se dezvăluie în totalitate. Aceasta este prima și cea mai fundamentală cale de a obține apă vie” („Un rezervor de apă vie” [Seară la gura sobei pentru tinerii adulți organizată de SEB, 4 febr. 2007], p. 2).

Note

Încorporarea principiilor de bază privind predarea și învățarea din Evanghelie [3.1]

Fiecare lecție bazată pe scriptură de la seminar sau institut se concentrează asupra unui fragment din scriptură, nu asupra unui concept, a unei doctrine sau a unui principiu anume. Programul împarte scripturile în aceste fragmente din scripturi, care pot fi la fel de mici cât este un capitol (sau o secțiune) sau la fel de mari precum o întreagă carte din scripturi. Cele mai multe fragmente din scripturi conțin întreruperi firești, când are loc o schimbare de acțiune sau de subiect. Datorită acestor schimbări, fragmentul din scripturi este împărțit în segmente mai mici sau în grupuri de versete. Organizarea studiului întregului fragment din scripturi în aceste segmente mai mici oferă un cadru pentru înțelegerea și predarea mesajului autorului inspirat.

Când învățătorii și cursanții studiază secvențial aceste segmente ale fragmentului din scripturi, ei încorporează multe dintre principiile de bază privind predarea și învățarea din Evanghelie. Principiile de bază privind predarea și învățarea din Evanghelie, cum ar fi înțelegerea contextului și conținutului, identificarea, înțelegerea și simțirea adevărului și importanței doctrinelor și principiilor Evangheliei și punerea lor în practică nu sunt metode, ci rezultate ce trebuie realizate. Aceste principii de bază conlucrează în armonie și stabilesc un tipar de bază pe care învățătorii și cursanții îl pot urma pentru a face ca Evanghelia să le pătrundă în minte și în inimă. Acest tipar este descris după cum urmează:

1. Înțelegerea contextului și a conținutului Ajutarea cursanților să înțeleagă contextul și conținutul unui fragment din scripturi este pasul de bază în procesul de predare a scripturilor. Înțelegerea contextului și ordinii evenimentelor creează o temelie pentru descoperirea principiilor și doctrinelor Evangheliei, precum și pentru ilustrarea și clarificarea acelor adevăruri găsite în fragmentul din scripturi. Claritatea și profunzimea înțelegerii oferită de această temelie sunt adesea reduse sau pierdute când se predă doar un verset sau două dintr-un fragment din scripturi.

2. Identificarea doctrinelor și principiilor Înțelegerea conținutului scripturilor îi pregătește pe cursanți și pe învățători să identifice principiile și doctrinele care se găsesc în fragmentul respectiv din scriptură. Uneori, autorul scripturii va declara direct principiul sau doctrina pe care dorește să-l transmită. Alteori, acele adevăruri sunt pur și simplu subînțelese fiind descrise în relatarea scripturală, creând nevoia de a exprima învățătura din Evanghelie printr-o declarație simplă a adevărului.

Note

3. Înțelegerea sensului acelor doctrine și principii Odată ce principiile și doctrinele au fost identificate, cursanții și învățătorii caută să dobândească o înțelegere mai bună a acelor adevăruri analizându-le și discutându-le sensul. Deseori, chiar fragmentul din scripturi conține comentarii clarificatoare care-i pot ajuta pe cursanți să înțeleagă sensul declarației unei doctrine sau a unui principiu. Pe lângă aceasta, asocierea situațiilor din scripturi cu un context modern îi ajută pe cursanți să înțeleagă mai bine sensul principiilor și doctrinelor în viața lor. Pe măsură ce înțelegerea cursanților despre o doctrină sau un principiu crește, ocazia de a explica altora acel adevăr al Evangheliei ajută la întărirea și la limpezirea propriei lor înțelegeri.

4. Simțirea adevărului și importanței principiului sau doctrinei prin intermediul influenței Spiritului Înțelegerea clară a unui principiu sau a unei doctrine îi pregătește pe cursanți să-i simtă adevărul și importanța. Când cursanții simt adevărul, importanța și prioritatea principiului sau doctrinei respective prin intermediul influenței Spiritului, dorința lor de a pune în practică în viața lor acel adevăr crește. Învățătorii îi pot ajuta pe cursanți să invite și să hrănească aceste sentimente din partea Spiritului oferindu-le ocazii de a împărtăși experiențele pe care le-au avut trăind conform unui principiu al Evangheliei și de a mărturisi despre adevărul său. Învățătorii pot, de asemenea, să-și împărtășească mărturia și experiențele. În multe cazuri, autorul scripturii depune, de asemenea, mărturie despre principiul sau doctrina predată. Învățătorii și cursanții trebuie să caute aceste mărturii care confirmă printre versetele fragmentului din scripturi.

5. Punerea în practică a doctrinelor și principiilor Simțirea adevărului și importanței unei doctrine sau a unui principiu îi oferă cursantului ocazia de a-l pune în practică în viața sa. Deși punerea în practică individuală a principiilor Evangheliei are loc de cele mai multe ori în afara clasei, sunt lucruri importante care pot avea loc în timpul lecției și care pot ajuta la creșterea angajamentului cursanților și a abilității de a pune în practică într-un mod fructuos ceea ce învață. Învățătorii le pot oferi cursanților ocazii de a cugeta la situația proprie și de a lua în considerare modalități concrete prin care pot pune în practică principiul sau doctrina respectivă. Când cursanților le este acordat timp pentru a reflecta și a se gândi cum să implementeze principiul în viața lor, Spiritul poate aduce în mintea fiecăruia îndrumarea necesară. Când este potrivit, învățătorii îi pot invita pe cursanți să împărtășească idei despre cum ar putea să pună în practică, în viitor, acel principiu.

Acest tipar de bază este reluat în întregime sau parțial pe parcursul lecției când învățătorii și cursanții studiază fiecare grup de versete din fragmentul din scripturi.

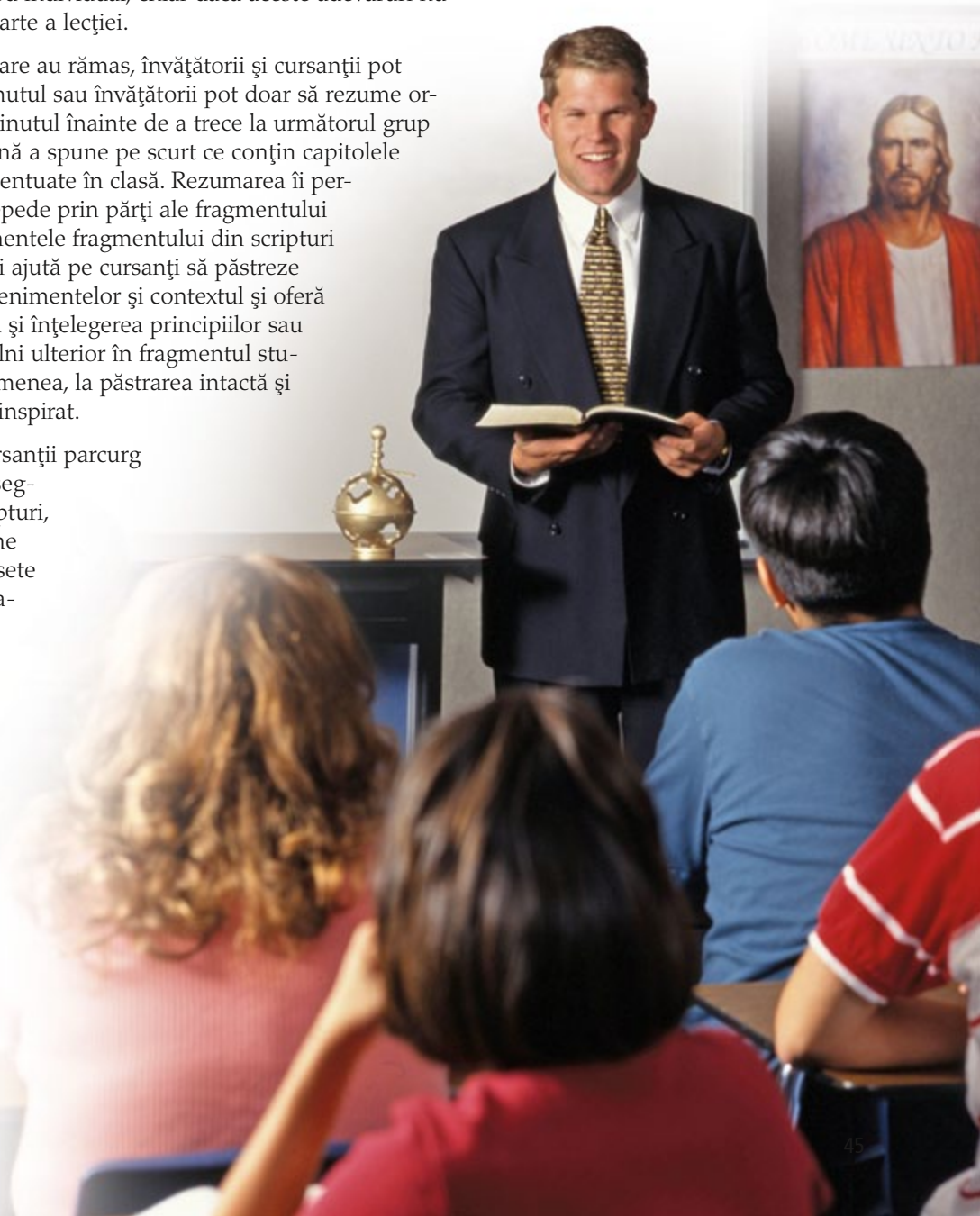
Unele segmente ale fragmentului din scripturi vor fi accentuate în timpul lecției, iar altora le va fi acordată o atenție mai mică, deoarece ele sunt mai puțin importante în mesajul general al autorului inspirat sau din cauza nevoilor particulare ale cursanților. În cazul anumitor segmente, se vor aloca mult timp și efort pentru înțelegerea contextului și a conținutului, pentru descoperirea principiilor și doctrinelor Evangheliei și pentru ca învățătorii să continue să-i îndrume pe cursanți de-a lungul întregului proces de înțelegere, simțind adevărul și importanța acestuia și căutând să pună în practică principiul respectiv.

În alte situații, contextul și conținutul vor fi studiate până când un principiu sau o doctrină este identificată, după care se trece la următorul segment al fragmentului din scripturi. Menționarea rapidă a doctrinei sau principiului de către învățătorii sau cursanți când acesta devine evident în text îi oferă Duhului Sfânt ocazii de a preda și personaliza adevărurile Evangheliei de care au nevoie cursanții în mod individual, chiar dacă aceste adevăruri nu vor fi discutate în detaliu ca parte a lecției.

În cazul celorlalte segmente care au rămas, învățătorii și cursanții pot studia doar contextul și conținutul sau învățătorii pot doar să rezume ordinea evenimentelor sau conținutul înainte de a trece la următorul grup de versete. *Rezumarea* înseamnă a spune pe scurt ce conțin capitolele sau versetele care nu sunt accentuate în clasă. Rezumarea îi permite învățătorului să treacă repede prin părți ale fragmentului din scripturi. Rezumând segmentele fragmentului din scripturi în loc să le omită, învățătorii îi ajută pe cursanți să păstreze clare în mintea lor ordinea evenimentelor și contextul și oferă o temelie pentru descoperirea și înțelegerea principiilor sau doctrinelor pe care le vor întâlni ulterior în fragmentul studiat. Rezumarea ajută, de asemenea, la păstrarea intactă și fluentă a mesajului autorului inspirat.

Pe măsură ce învățătorii și cursanții parcurg treptat, în acest mod, fiecare segment al fragmentului din scripturi, vor putea să înțeleagă mai bine modul în care un grup de versete are legătură cu altele. Observarea legăturii dintre diferitele părți ale fragmentului din scripturi îi ajută pe învățătorii și pe cursanți nu doar să înțeleagă fiecare doctrină și principiu într-un mod mai profund, ci și să perceapă viziunea mai largă a ceea ce predau scripturile.

Note

Note

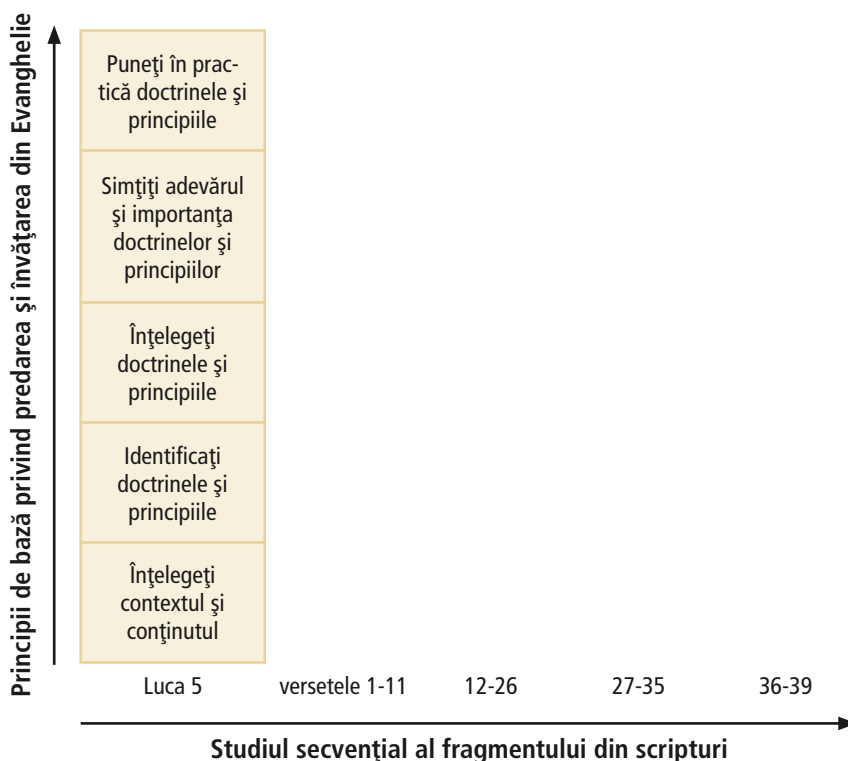
Luca 5: exemplu [3.2]

Următorul exemplu arată cum ar putea un învățător să predea un fragment din scripturi încorporând principiile de bază privind predarea și învățarea din Evanghelie.

Fragmentul din scripturi din acest exemplu, Luca 5, poate fi împărțit în grupuri mai mici de versete sau segmente bazate pe schimbările privind ordinea evenimentelor sau subiectul:

- Luca 5:1-11 După ce prind în mod miraculos o mulțime de pești, Petru, Iacov și Ioan sunt chemați de către Domnul să fie pescari de oameni.
- Luca 5:12-26 Isus vindecă mai multe persoane cu infirmități fizice și iartă păcate.
- Luca 5:27-35 Isus mănâncă alături de vameși și de păcătoși, lucru ce i-a făcut pe cărturari și pe farisei să-I adreseze întrebări.
- Luca 5:36-39 Isus oferă pilda vinului nou în burdufuri vechi.

Următoarea reprezentare grafică va fi folosită pentru a ilustra parcurgerea acestor segmente în cadrul acestui model de lecție. Va descrie, de asemenea, măsura în care învățătorul planifică să încorporeze principiile de bază privind predarea și învățarea din Evanghelie în fiecare grup de versete.

Versetele 1-11

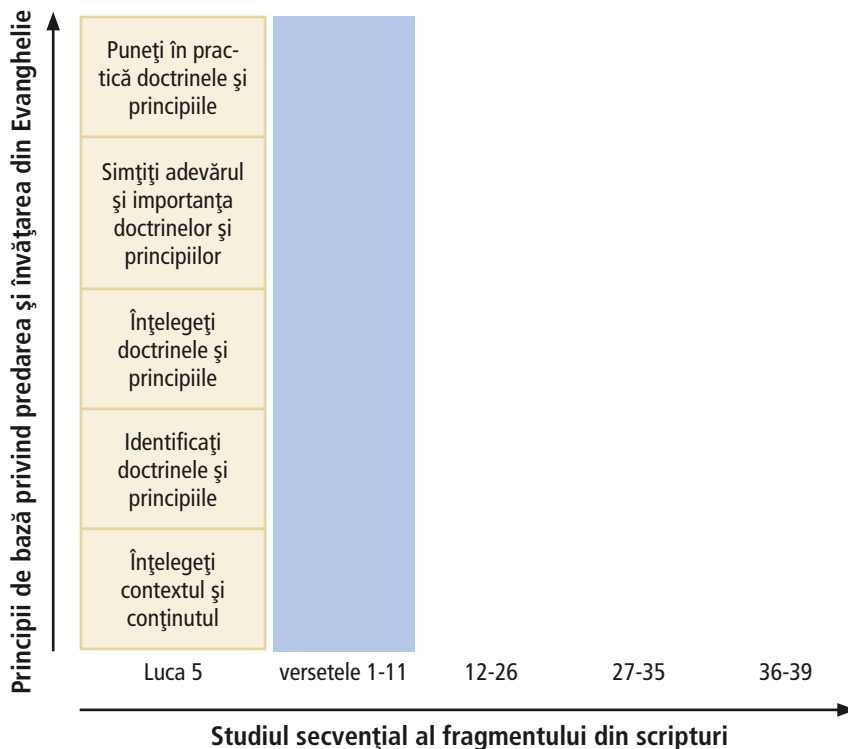
Note

După ce au prins în mod miraculos o mulțime de pești, Petru, Iacov și Ioan au fost chemați de către Domnul să fie pescari de oameni.

Învățătorul ar începe ajutându-i pe cursanți să **înțeleagă contextul și conținutul** din Luca 5:1-11. Pe măsură ce vor studia aceste versete, cursanții vor învăța că Isus i-a cerut lui Petru să se „[depărteze] la adânc și [să-și arunce] mrejele pentru pescuire” (versetul 4). Ei vor observa că, deși a pescuit toată noaptea și „[n-a] prins nimic” (versetul 5), Petru s-a supus Domnului și, spre uimirea lui, a prins o mulțime de pești. Din experiența lui Petru, cursanții ar putea **identifica următorul principiu: *Dacă facem ceea ce ne cere Domnul, chiar și atunci când nu înțelegem de ce, El ne poate oferi binecuvântări mai mari decât ne-am așteptat.*** Învățătorul ar putea apoi să-i ajute pe cursanți să **înțeleagă acest principiu** mai bine, precum și sensul acestuia pentru ei, discutând cu ei despre felul în care experiența lui Petru s-ar putea asemena cu circumstanțele din viața lor sau împărtășind o declarație pe aceeași temă făcută de un profet sau apostol din zilele din urmă.

În aceste versete, dorința învățătorului nu este doar de a-i ajuta pe cursanți să identifice și să înțeleagă acest principiu important, ci și să-i **simtă adevărul și importanța** prin intermediul influenței Spiritului. Pentru a face astfel, învățătorul îi poate ruga pe cursanți să împărtășească modul în care au fost binecuvântați acceptând îndrumarea Domnului chiar și atunci când nu au înțeles în totalitate motivele. Pe măsură ce cursanții și învățătorul mărturisesc despre cum au observat dovada acestui principiu în viața lor, Spiritul poate mărturisi despre adevărul său și îi poate inspira să acționeze. Învățătorul ar putea apoi să le acorde cursanților câteva minute pentru a reflecta asupra lui și pentru a scrie cum ar putea **să pună în practică** acest principiu.

Graficul arată acum ce principii de bază privind predarea și învățarea din Evanghelie au fost implementate în acest segment de versete.

Note

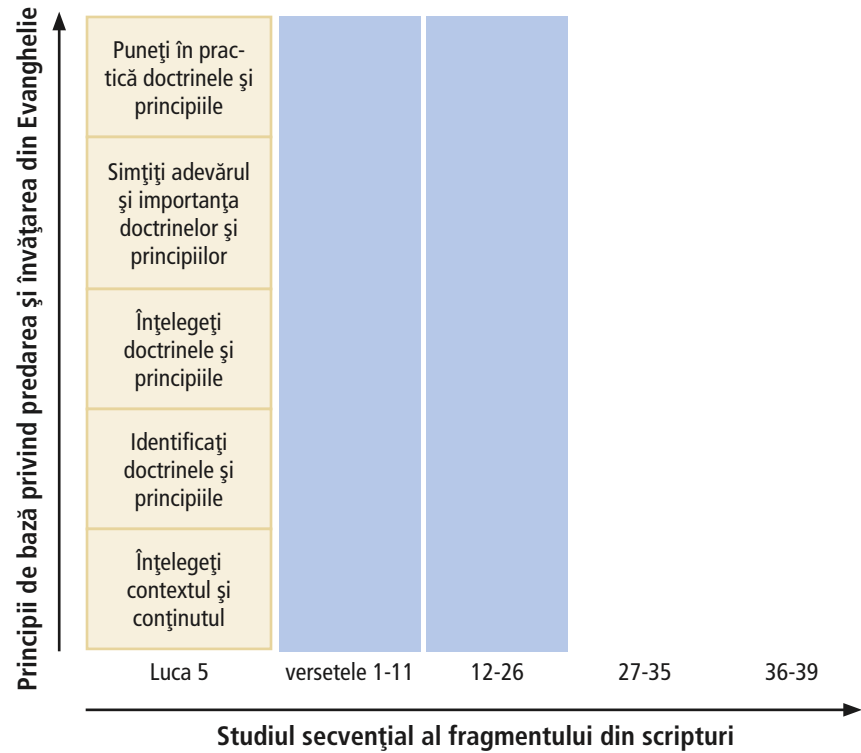
Versetelre 12-26

Isus a vindecat mai multe persoane cu infirmități fizice și a iertat păcate.

Pentru a-i ajuta pe cursanți să înțeleagă conținutul acestor versete, învățătorul le va face mai întâi cunoscută ordinea evenimentelor privind vindecarea de către Domnul a leprosului și slăbănogului. Pentru a le aprofunda înțelegerea conținutului, învățătorul le poate cere cursanților să analizeze asemănările și deosebirile dintre cele două vindecări. Pentru a-i ajuta să facă aceasta, învățătorul poate să-i roage să se gândească la rolul avut de credință în cele două vindecări. După ce vor fi descoperit că credința a fost necesară în ambele cazuri, cursanții ar putea **identifica principiul: Dacă ne exercităm credința și venim la Salvator, El ne poate vindeca.** Analizând deosebirile dintre cele două relatări, cursanții vor sesiza că, deși leprosul a venit de unul singur la Domnul, bărbatul slăbănog a avut nevoie de ajutorul altora. Din aceasta, cursanții ar putea identifica un principiu suplimentar: *Îi putem ajuta pe alții să vină la Salvator pentru ca ei să poată fi vindecați.*

Învățătorul îi poate ajuta pe cursanți să înțeleagă aceste principii cerându-le să descrie lucrurile de care oamenii pot fi vindecați, în afara infirmităților fizice. Discuția i-ar putea ajuta pe cursanți să înțeleagă faptul că vindecările fizice din aceste versete pot simboliza abilitatea Domnului de a ne vindeca spiritual. Acesta poate include lucruri cum ar fi iertarea păcatelor noastre, mângâierea atunci când suntem triști sau liniștirea temerilor sau grijilor noastre.

Pentru a-i putea ajuta pe cursanți să simtă adevărul și importanța acestor principii, învățătorul îi poate ruga pe cursanți să împărtășească o experiență în care ei sau cineva pe care-l cunosc au fost vindecați spiritual sau fizic. Cursanții pot fi, de asemenea, rugați să împărtășească exemple despre momente când au văzut o persoană aducând pe altcineva la Domnul pentru a avea parte de influența vindecătoare a Salvatorului. (Când cursanții împărtășesc

astfel de exemple, trebuie să li se amintească să nu spună numele oamenilor implicați.) Învățătorul îi poate invita pe cursanți să mărturisească despre dragostea Salvatorului și despre puterea Sa de a ne vindeca.

Pentru a încuraja **punerea în practică**, învățătorul le-ar putea cere apoi cursanților să se gândească la ceva ce ar putea face pentru a-și exercita credința de a fi vindecați, iertați sau mângâiați ori la modalități prin care ei ar putea aduce un prieten sau pe altcineva la Salvator.

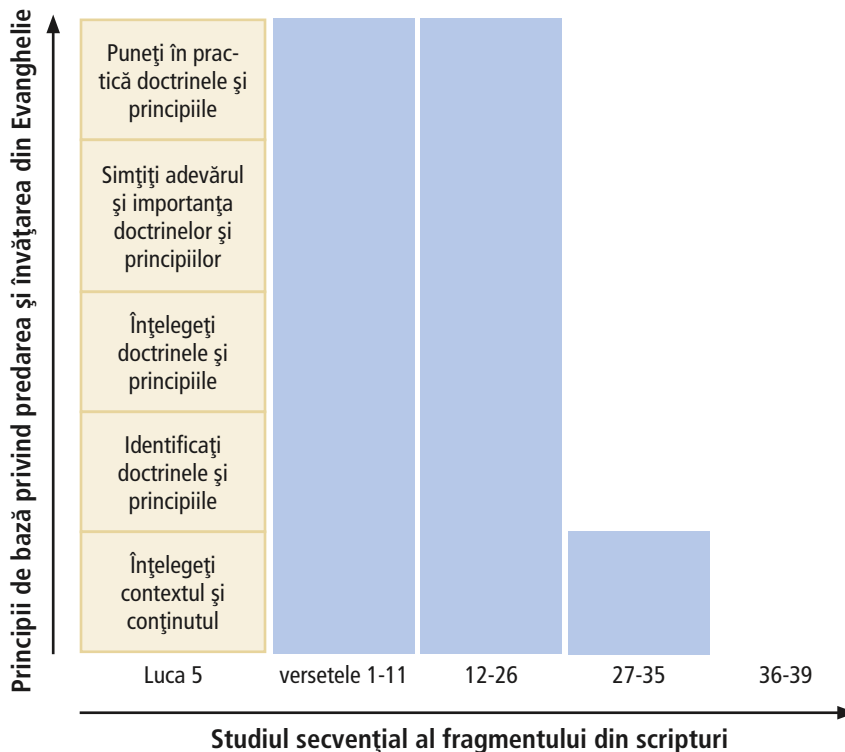
Înainte de a continua cu versetele 27-35, învățătorul îi poate ruga pe cursanți să împărtășească ce au învățat despre Salvator din aceste versete. Răspunsurile la această invitație ar putea scoate la lumină sentimente de recunoștință și de recunoaștere a compasiunii Salvatorului.

Versetele 27-35

Isus a mâncat alături de vameși și de păcătoși, lucru ce i-a făcut pe cărturari și pe farisei să-l adreseze întrebări.

În acest segment, învățătorul planifică doar să-i ajute pe cursanți **să înțeleagă contextul și conținutul**. Studiind aceste versete, cursanții vor învăța despre chemarea vameșului Levi, sau Matei, precum și despre Isus mâncând alături de vameși și de păcătoși (conținut). Învățătorul îi poate ajuta pe cursanți să înțeleagă faptul că vameșii erau priviți ca fiind niște proscriși și păcătoși de către iudei (context). Acest context îi va ajuta pe cursanți să înțeleagă importanța viitoarei chemări a lui Matei de a deveni ucenicul Domnului. Va oferi un înțeles suplimentar schimbului de replici, care a avut loc în aceste versete, dintre farisei și Domnul cu privire la faptul că „[a mâncat și băut] cu vameșii și cu păcătoșii” și la misiunea Sa de a-l ajuta pe cel păcătos să se pocăiască (vezi versetele 30-32).

Note

Pregătiți-vă să predați

Pregătirea personală [4.1]

Vârstnicul Boyd K. Packer a spus: „Puterea vine atunci când învățătorul a făcut tot ce i-a stat în putință pentru a se pregăti, nu doar pentru lecția respectivă, ci pentru a-și menține viața în armonie cu Spiritul. Dacă el va învăța să se bizuie pe Spirit pentru inspirație, el va putea merge în fața clasei... știind sigur că va putea preda cu inspirație” (*Teach Ye Diligently*, ediție revizuită [1991], p. 358-359).

Cea mai importantă și fundamentală parte a pregătirii învățătorului de Evanghelie este de a se pregăti spiritual. Unele aspecte importante într-o astfel de pregătire sunt viața trăită conform Evangheliei, rugăciunea pentru ajutor și îndrumare, exercitarea credinței și participarea la instruirea în exercițiul chemării.

Trăiți conform Evangheliei [4.1.1]

Credința cu care învățătorii trăiesc conform Evangheliei influențează fiecare aspect al predării lor. Nu poate avea loc o pregătire mai mare ca aceea de a trăi o viață demnă de îndrumarea Duhului Sfânt și de compania Sa care face ca lucrurile să fie posibile (vezi secțiunea 1.2, „Trăim” de la pagina 2).

Rugați-vă pentru ajutor și îndrumare [4.1.2]

Rugăciunea este o parte integrală a pregătirii pentru a preda (vezi D&L 42:14; 104:79, 82). Învățătorul se poate ruga pentru ajutorul Spiritului în înțelegerea scripturilor și a principiilor Evangheliei, pentru înțelepciune în decizia de a ști cum să predea cel mai bine principiile respective cu ajutorul Spiritului, pentru ajutor și îndrumare înainte de începerea fiecărei clase și pentru dorința cursanților de a simți Spiritul și de a fi învățați de El. Învățătorii Îi pot cere Domnului darul discernământului pentru a înțelege mai bine fiecare cursant, ajutor pentru a putea să-și întindă brațele către fiecare cursant care are probleme și darul carității pentru a-i iubi pe acei cursanți care ar putea fi greu de iubit (vezi Moroni 7:48).

Exerțiți credința [4.1.3]

Paragraful „Predați” din Obiectivul seminariilor și institute-lor ne spune că un învățător eficient trebuie să aibă încredere în puterea cuvântului lui Dumnezeu, credință în Domnul și în Duhul Sfânt și încredere în cursanți. Dacă învățătorii nu au succes, acest lucru se întâmplă pentru că unul dintre aceste elemente lipsește.

Note

Încredere în puterea cuvântului Învățătorii pot fi ispitiți să creadă că respectivilor cursanți nu le va face plăcere să studieze scripturile sau că ei nu vor putea predă din scripturi în fiecare zi și capta atenția cursanților. Învățătorii trebuie să-și aducă aminte că scripturile conțin „cuvintele vieții” (D&L 84:85) și că respectivul cuvânt are „un efect cu mult mai puternic” asupra minții „decât sabia sau orice altceva” (Alma 31:5).

Vârstnicul Henry B. Eyring a spus: „Vă implor, pentru binele dumneavoastră și al cursanților dumneavoastră, să aveți credința că ei vor dori să citească [scripturile], nu că dumneavoastră va trebui să-i duceți la ele, ci că ei vor fi atrași de ele... Domnul a scris cartea. El i-a arătat lui Nefi modul de a o face în așa fel încât să vă atragă. Și îi va atrage și pe cursanții dumneavoastră” („The Book of Mormon Will Change Your Life” [Simpozion SEB despre Cartea lui Mormon, 17 aug. 1990], p. 2).

Credință în Domnul și în Spirit Responsabilitatea de a predă tinerilor și tinerilor adulți principiile Evangheliei poate fi provocatoare și copleșitoare. Însă, este lucrarea Domnului: El îi va ajuta pe cei care se întorc către El cu credință. Mormon ne-a învățat: „Iar Hristos a spus: «Dacă voi veți avea credință în Mine, atunci veți avea puterea să faceți orice lucru care este potrivit cu Mine»” (Moroni 7:33).

Învățătorii trebuie să aibă credință că Domnul înțelege nevoile fiecărui cursant și că dorește să-l binecuvânteze. Învățătorii trebuie să creadă că Duhul Sfânt va duce mesajul Evangheliei fiecărui cursant și va îndemna la punerea în practică a principiilor Evangheliei în funcție de nevoile și de circumstanțele lui. Învățătorul trebuie să-și aducă aminte că „Mângâietorul [este Cel] care a fost trimis să povăduiască adevărul” (D&L 50:14).

Aveți încredere în cursanți Învățătorii trebuie să creadă că, prin intermediul unei îndrumări și unei încurajări corespunzătoare, respectivii cursanți pot înțelege scripturile, pot învăța să identifice doctrinele și principiile, pot explica altora Evanghelia și pot pune în practică în viața lor învățăturile Evangheliei. Președintele J. Reuben Clark jr. a descris unele dintre caracteristicile cursanților de la seminar și institut:

„Tinerii Bisericii sunt înfometați după lucrurile Spiritului; ei sunt dornici să învețe Evanghelia și o vor așa cum este, nealterată...”

Nu trebuie să vă furișați pe la spatele acestor tineri experimentați spiritual și să le șoptiți religie în urechi; puteți merge în fața lor, să-i priviți în ochi și să discutați cu ei. Nu trebuie să ascundeți adevărurile religioase sub o mască a lucrurilor lumești; le puteți transmite în mod direct aceste adevăruri” (*The Charted Course of the Church in Education*, ediție revizuită [1994], p. 3, 9).

Uneori, aspectul fizic al cursanților, comportamentul sau reacția lor față de învățarea Evangheliei poate părea să indice că „nu sunt înfometați după lucrurile Spiritului”. În aceste circumstanțe, este extrem de important ca învățătorii să-și exercite credința în învățăturile președintelui Clark. Vârstnicul Henry B. Eyring a făcut următoarea promisiune: „Este posibil ca ai noștri cursanți să nu știe că leșină de foame, însă cuvintele lui Dumnezeu le va po-

toli setea pe care nici nu au știut că o au, iar Duhul Sfânt va duce acest lucru în inima lor” („We Must Raise Our Sights” [Conferință SEB despre Cartea lui Mormon, 14 aug. 2001], p. 3).

Învățătorul care încearcă să îndeplinească obiectivul seminariilor și institutelor exercitându-și credința în puterea cuvântului, în Domnul și în Duhul Sfânt, precum și în cursanți trebuie să se întrebe în mod constant:

Predarea mea:

1. promovează o înțelegere mai profundă a cuvântului lui Dumnezeu și o dragoste mai profundă față de el?
2. invită Duhul Sfânt și duce către edificare?
3. îl încurajează pe fiecare cursant să învețe personal și să trăiască dând dovadă de credință conform Evangheliei?
4. îi ajută pe cursanții mei să-L cunoască, să-L iubească și să-L urmeze mai bine pe Isus Hristos?

Participați la instruirea în exercițiul chemării [4.1.4]

Seminariile și institutele oferă instruire în exercițiul chemării tuturor învățătorilor și conducătorilor lor. Instruirea în exercițiul chemării are ca prim scop îmbunătățirea predării, creșterea cunoașterii despre Evanghelie și ajutarea învățătorilor să învețe cum să administreze seminariile și institutele.

O parte a acestei instruirii o reprezintă adunările formale în exercițiul chemării. Adunările de instruire în exercițiul chemării sunt desfășurate constant, iar învățătorii și conducătorii sunt așteptați să participe. În timpul acestor adunări, participanții studiază scripturile și discută despre ele pentru a-și aprofunda cunoștințele. Ei învață și exersează metode de predare care inspiră. De asemenea, ei împărtășesc idei privind creșterea numărului de cursanți înscriși, de cursanți care sunt prezenți la clase și care absolvesc; se sfătuiesc despre nevoile curente și învață cum să îndeplinească responsabilitățile administrative.

O altă parte a instruirii în exercițiul chemării include vizite și observări la sala de clasă. Învățătorii pot învăța foarte mult dacă invită un coordonator, un director sau un coleg învățător să le observe modul de predare și să le ofere o părere utilă. Observatorului i se poate cere adesea să ofere o părere concretă despre o anumită abilitate de predare pe care învățătorul încearcă s-o dezvolte. Dacă există ocazia, învățătorului îi poate fi, de asemenea, util să observe alți învățători.

Cei care participă cu credință la instruirile în exercițiul chemării având o dorință sinceră de a învăța și de a se îmbunătăți vor avea parte de un progres și de o dezvoltare permanente.

Pregătirea cursantului [4.2]

Scripturile relatează despre un stadiu de pregătire sau de râvnă al inimii și minții celor care caută să învețe spiritual. De exemplu, Ezra, un preot și cărturar din Vechiul Testament „[și-a pus] inima să adâncească și să împlinească Legea Domnului”

Note

Note

(Ezra 7:10). Cartea Faptele apostolilor îi descrie pe sfinții credincioși care „au primit Cuvântul cu toată râvna” (Faptele apostolilor 17:11). În timpul vizitei Sale la poporul lui Nefi, Salvatorul i-a încurajat pe oameni: „[Pregătiți-vă] mințile pentru ziua de mâine; iar Eu voi veni iarăși la voi” (3 Nefi 17:3).

Pentru ca respectivii cursanți să simtă influența edificatoare a Duhului Sfânt în experiența lor de învățare, trebuie și ei să fie „pregătiți să audă cuvântul” (Alma 32:6). La clasă, cursanții sunt pregătiți să învețe atunci când mintea lor este atentă, când atenția le este concentrată asupra experienței de învățare și când arată o dorință de a fi învățați de Spirit. Printre numeroasele lucruri pe care învățătorul le poate face pentru a-i ajuta pe cursanți să-și pregătească inima și mintea pentru învățarea Evangheliei amintim:

se roagă pentru cursanți. Învățătorii Îl pot ruga pe Domnul să-și reverse Spiritul asupra cursanților lor „ca să le pregătească inimile lor ca să primească cuvântul... cu bucurie” (Alma 16:16-17);

întrețin o atmosferă de dragoste și respect. Cursanții care se simt iubiți, care simt că li se acordă încredere și că sunt apreciați de învățătorul lor și de către ceilalți cursanți vor veni la clasă mult mai deschiși pentru a primi influența Spiritului și cu o dorință mai puternică de a participa activ;

oferă o imagine de ansamblu a scopului. Învățătorii trebuie să-i ajute pe cursanți să înțeleagă faptul că vin la clasă pentru a ajunge să-I cunoască pe Tatăl Ceresc și pe Fiul Său, Isus Hristos, și pentru a progresa către viața eternă prin studiul Evangheliei Sale așa cum se găsește în scripturile și cuvintele profetilor;

prezintă lecții interesante, relevante și edificatoare. Când învățătorii pregătesc și prezintă în mod constant lecții edificatoare, cursanții ajung să se aștepte să învețe ceva valoros de fiecare dată când vin la clasă. Vârstnicul Boyd K. Packer ne-a învățat: „Dacă predați la clasă... [cursanții] vor reveni fără niciun pic de entuziasm dacă nu sunt învățați ceva. Ei trebuie să învețe ceva care să-i facă să dorească să revină. Ei vor veni de bunăvoie, chiar dornici, la o clasă... unde sunt hrăniți spiritual” (*Teach Ye Diligently*, p. 182);

invită Duhul Sfânt la începutul clasei. Adesea, un exercițiu de devoțiune bine pregătit, prezentat de un cursant, care include o rugăciune, interpretarea unui imn și un gând spiritual din scripturi invită Spiritul, îi unește pe cursanți și le pregătește mintea și inima pentru învățarea spirituală;

captează și păstrează atenția cursanților. Învățătorii pot ajuta la concentrarea minții cursanților asupra experienței de predare începând fiecare lecție într-un mod care să capteze atenția cursanților și care să-i facă să cerceteze scripturile cu un scop și mai mare. De exemplu, un învățător ar putea avea scrisă pe tablă o întrebare interesantă sau ar putea expune un obiect sau o ilustrație care să atragă atenția cursanților în timp ce aceștia vin la clasă.

Deoarece mulți cursanți au un interval de atenție limitat, învățătorul înțelept caută modalități de a le retrezi interesul și entuziasmul de mai multe ori pe parcursul predării. Acest lucru trebuie făcut într-un mod care să concentreze atenția cursanților asupra scripturilor care urmează să fie studiate;

îi pregătesc pe cursanți să învețe cu succes. Înainte de a-i invita pe cursanți să participe activ, învățătorii trebuie să explice în mod clar ce li se va cere, trebuie să ofere un exemplu, să le acorde cursanților timp pentru a se

pregăti și a exersa și, apoi să-i încurajeze și să aprecieze eforturile lor de a-și îndeplini rolul în procesul de învățare. Învățătorii care-i pregătesc pe cursanți să-și îndeplinească rolul în calitate lor de cursanți vor avea mult mai mult succes în îndeplinirea obiectivului seminariilor și institutelor.

Note

Pregătirea lecției [4.3]

Surse pentru pregătirea lecției [4.3.1]

Scripturile

Toate cele patru cursuri de seminar și cele mai multe dintre cursurile de institut aprobate constau dintr-un studiu al lucrărilor canonice. Sursa principală în determinarea a ceea ce se predă în aceste cursuri o reprezintă chiar scripturile. Într-o cuvântare adresată învățătorilor de la seminar și institut, președintele Ezra Taft Benson ne-a învățat: „Amintiți-vă întotdeauna, nu există un înlocuitor suficient de bun pentru scripturi și pentru cuvintele profeților în viață. Acestea trebuie să fie primele dumneavoastră surse” („The Gospel Teacher and His Message” [cuvântare adresată învățătorilor de religie SEB, 17 sept. 1976], p. 3).

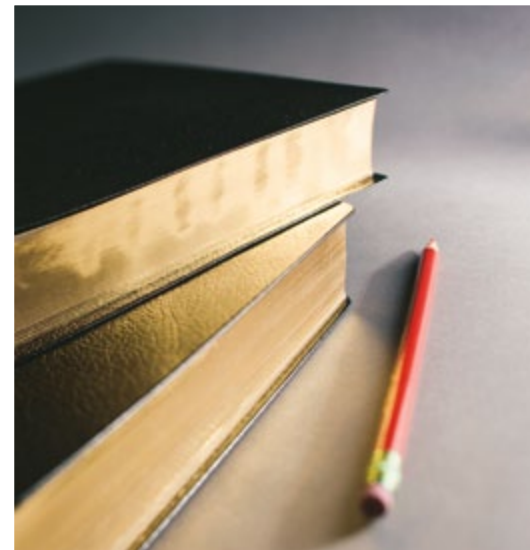
Unele cursuri de institut se concentrează asupra subiectelor din Evanghelie și nu asupra unui studiu al lucrărilor canonice. Învățătorii acestor cursuri trebuie să considere materialul sugerat în programa institutului (precum și scripturile) drept sursele lor principale pentru pregătire. Învățătorii trebuie să caute continuu ocazii de a folosi scripturile și cuvintele profeților pentru a clarifica și ilustra doctrinele și principiile predate în aceste cursuri.

Programa pentru seminar și institut

Materialele programei pentru seminar și institut au fost oferite ca resursă principală pentru a-i ajuta pe învățători să pregătească și să predea lecții eficiente. Programa oferă un scurt istoric despre scripturi și despre contextul lor, explicații privind cuvintele și expresiile dificile, comentarii ale autorităților generale despre doctrinele și principiile predate în scripturi, precum și sugestii despre ce conținut, doctrine și principii să se predea. Sugerează, de asemenea, idei privind modul de predare. Când învățătorii folosesc programa în același timp cu studiul lor din fragmentul din scripturi, Duhul Sfânt îi poate inspira în timp ce ei adaptează lecția nevoilor cursanților lor.

Vârșnicul Henry B. Eyring a dat un exemplu cu privire la pregătirea și folosirea programei: „Cei chemați de către profet să asigure corectitudinea doctrinei predate în Biserică revăd fiecare cuvânt, fiecare ilustrație, fiecare grafic din programa pe care o primiți. Putem descătușa puterea programei exercitându-ne pur și simplu credința că este inspirată de Dumnezeu...”

Respectarea conținutului programei, cât și a succesiunii acestuia ne va descătușa darurile unice privind predarea și nu le va obstrucționa” („The Lord Will Multiply the Harvest” [o seară cu vârșnicul Henry B. Eyring, 6 febr. 1998], p. 4-5).

Note

Resurse suplimentare

Învățătorii pot folosi resurse suplimentare cum ar fi revistele Bisericii, în mod deosebit învățăturile din cadrul conferințelor generale, pentru a clarifica înțelegerea fragmentului din scripturi. Celelalte resurse nu trebuie folosite pentru a specula, a face senzație sau a preda idei care nu au fost în mod clar acceptate de Biserică. Chiar dacă ceva a fost verificat sau publicat înainte, este totuși posibil să nu fie indicat să se folosească la clasă. Lecțiile trebuie să clădească credința și mărturia cursanților.

Decideți ce să predați și cum să predați [4.3.2]

Când pregătește o lecție, fiecare învățător trebuie să decidă: „Ce voi preda?” și „Cum voi preda?”. *Ce să predau* constă din context (un scurt istoric, informații despre cultură și cadru), conținut (cum ar fi ordinea evenimentelor, oameni, evenimente, cuvântări și explicații inspirate) și din adevărurile importante ale Evangheliei care există în fragmentul respectiv din scripturi. *Cum să predau* constă din metodele, abordările și activitățile pe care învățătorul le folosește pentru a-i ajuta pe cursanți să învețe (cum ar fi discuția în clasă, resursele audiovizuale, exercițiile scrise și lucrul în grupuri mici). Decizia cu privire la *ce să predau* trebuie să preceadă alegerea cu privire la *cum să predau* astfel încât concentrarea principală să rămână asupra scripturilor și nu asupra metodelor sau tehnicilor.

În timpul pregătirii lecției, învățătorii trebuie să aloce suficient timp și efort pentru a decide atât *ce să predea*, cât și *cum să predea*. Dacă *ce să predau* captează aproape toate atenția în timpul pregătirii lecției, învățătorul nu va avea suficient timp să se gândească la modul în care îi poate ajuta pe cursanți să participe în procesul de învățare. Deseori, aceasta va duce la lecții plictisitoare sau care se concentrează prea mult asupra învățătorului. Când învățătorul se concentrează prea mult asupra întrebării *cum să predau*, lecțiile pot deveni incoerente, fără scop și putere.

Decideți ce să predați [4.3.3]

Există patru etape fundamentale pe care învățătorii le parcurg în timp ce pregătesc ceea ce vor preda. Prima, ei caută să înțeleagă contextul și conținutul fragmentului din scripturi. A doua, ei identifică și înțeleg doctrinele și principiile găsite în fragmentul respectiv. A treia, ei decid ce principii sunt cele mai importante pentru ca propriii cursanți să le învețe și să le pună în practică și, a patra, decid cât de mult să accentueze fiecare segment al fragmentului din scripturi.

1. Înțelegeți contextul și conținutul fragmentului din scripturi care este predat.

Învățătorii trebuie să caute să înțeleagă contextul fragmentului din scripturi sau scurtul istoric despre acesta și să-și concentreze toată atenția asupra acelui fragment din scripturi până când devin familiarizați cu conținutul. Ca cineva să-și concentreze toată atenția asupra scripturilor înseamnă să citească, să studieze, să cugete și să se roage pentru inspirație și înțelegerea a ceea ce citește.

Unul dintre cele mai utile lucruri pe care le poate face un învățător pentru a înțelege conținutul scriptural este de a marca schimbările evidente privind su-

biectul sau acțiunea din fragmentul din scripturi. Folosind programa și propriile cunoștințe profunde, învățătorii pot apoi să împartă fragmentul din scripturi în segmente mai mici sau în grupuri de versete bazându-se pe acele schimbări evidente. Aceste segmente mai mici vor deveni fragmente sau componente importante pe care se poate clădi și pe care învățătorii le vor folosi ulterior în pregătirea lor de a organiza fluenta lecției lor și pentru a le permite să acorde măcar puțină atenție întregului conținut din fragmentul din scripturi.

Deși rezumă fragmentul din scripturi în acest fel, învățătorii trebuie, de asemenea, să caute să-și dezvolte înțelegerea despre oamenii, locurile, evenimentele și relațiile „cauză-efect” care par importanți și importante, precum și pe cea privind sensul cuvintelor sau expresiilor dificile. Dobândirea unei înțelegeri suficiente a conținutului necesită, adesea, citirea de mai multe ori a fragmentului din scripturi.

2. Identificați și înțelegeți doctrinele și principiile.

Pe lângă înțelegerea contextului și conținutului, învățătorii trebuie să identifice și să înțeleagă bine doctrinele și principiile din fragmentul din scripturi și să le recapituleze pe cele sugerate în programă. Cu excepția cazului în care programa nu a făcut deja acest lucru, învățătorul trebuie să facă efortul de a scrie doctrinele și principiile folosind declarații clare și succinte. Acest lucru ajută la clarificarea principiilor și înțelesului lor în mintea învățătorului. Acest lucru va ajuta, de asemenea, la îndrumarea activităților de învățare din timpul clasei și va înlesni o înțelegere sporită a cursanților și o punere în practică mult mai serioasă din partea lor.

3. Decideți principiile și doctrinele care sunt cele mai importante pentru a fi învățate și puse în practică de către cursanți.

Într-un fragment din scripturi obișnuit, aproape mereu cantitatea de informații va fi mai mare decât ceea ce poate fi discutat, în mod fructuos, în timpul unei clase. Odată ce învățătorii au studiat scripturile și programa, ei trebuie să decidă care sunt doctrinele și principiile care sunt cele mai importante pentru a fi înțelese și puse în practică de către cursanții lor. În luarea acestei decizii, învățătorii trebuie să ia în considerare aspectele prezentate în continuare.

Îndemnul Duhului Sfânt Când decid ce principii și doctrine să accentueze în cadrul lecției, învățătorii trebuie să caute continuu îndrumarea Duhului Sfânt.

Intenția autorului inspirat Învățătorii trebuie să caute să determine ce a dorit să transmită autorul scripturii. Președintele Ezra Taft Benson a spus: „Dacă ei [scriitorii] au văzut zilele noastre și au ales aceste lucruri ca fiind de cel mai mare folos pentru noi, nu cu această atitudine ar trebui să studiem Cartea lui Mormon? Trebuie să ne întrebăm constant: «De ce l-a inspirat Domnul pe Mormon (sau pe Moroni ori pe Alma) să includă aceasta în cronica sa? Ce lecție pot învăța din aceasta care să mă ajute să trăiesc în această zi și în această epocă?»” („The Book of Mormon 1986 – Keystone of Our Religion”, *Ensign*, Nov. 1986, p. 6). Învățătorii trebuie să se gândească la întrebări asemănătoare, în timp ce-și pregătesc lecția, pentru toate cursurile de scripturi pe care le predau.

Note

Note

Învățătorii trebuie să rețină, de asemenea, că una dintre principalele intenții ale profeților privind scripturile a fost întotdeauna aceea de a mărturisi despre Isus Hristos. Nefi a spus: „Deplina mea intenție este să pot să-i conving pe oameni să vină la Dumnezeu lui Avraam, și la Dumnezeu lui Isaac, și la Dumnezeu lui Iacov, și să fie salvați” (1 Nefi 6:4). Prin urmare, învățătorul trebuie să se întrebe: „Ce predă acest fragment din scripturi despre Isus Hristos ce mi-ar putea ajuta cursanții să înțeleagă învățăturile și ispășirea Sa și să se bizuie pe ele?”.

Când învățătorii caută să determine intenția scriitorului inspirat, ei trebuie să fie atenți să nu depășească ceea ce este evident în text. Vârșnicul Henry B. Eyring a avertizat: „Nu trebuie să pretind că știu tot ceea ce scriitori au vrut sau nu să transmită” („«And Thus We See»: Helping a Student in a Moment of Doubt” [o seară cu vârșnicul Henry B. Eyring, 5 febr. 1993], p. 6).

Principii care duc la convertire și doctrinele de bază Când determină *ce să predea*, învățătorul ar trebui să se întrebe: „Dintre toate adevărurile care ar putea fi accentuate în acest fragment din scripturi, care îi va ajuta pe cursanții mei să se apropie mai mult de Tatăl Ceresc și de Salvator și să dobândească salvarea?”. Vârșnicul Henry B. Eyring ne-a sfătuit: „Când pregătiți o lecție, căutați în ea principiile care duc la convertire... Un principiu care duce la convertire este un principiu care duce la supunerea față de voia lui Dumnezeu” („Converting Principles” [comentarii făcute în cadrul unei seri cu vârșnicul L. Tom Perry, 2 febr. 1996], p. 1).

Învățătorii trebuie, de asemenea, să determine dacă fragmentul din scripturi pe care-l parcurg predă vreuna dintre doctrinele de bază pe care S&I a ales să le accentueze. Aceste doctrine le oferă cursanților o înțelegere a planului Tatălui Ceresc și a crezurilor fundamentale ale Bisericii (vezi secțiunea 2.7.2, „Doctrine de bază”, de la pagina 39).

Nevoile și abilitățile cursanților Cu cât învățătorul îi cunoaște și înțelege mai bine pe cursanții săi, cu atât mai ușor îi va fi să identifice și să accentueze principii relevante care pot fi ușor puse în practică. Când învățătorii studiază un fragment din scripturi, ei pot găsi idei sau concepte care sunt incitante pentru ei sau de o semnificație personală specială, însă care pot depăși pregătirea spirituală sau înțelegerea cursanților (vezi, de exemplu, sfatul lui Pavel despre carne și bucate tari din 1 Corinteni 3:2). Unele principii care nu sunt noi sau interesante pentru învățători pot fi de o mare importanță pentru cursanți. Învățătorii trebuie să-și amintească faptul că ei îi ajută pe cursanți să învețe ceea ce au nevoie și că nu trebuie neapărat să parcurgă o anumită cantitate de material. Ei creează o experiență de învățare și nu pregătesc doar niște rezumate pentru lecții. Programa le poate fi de mare ajutor învățătorilor atunci când determină ce principii și doctrine ar putea fi cele mai relevante pentru cursanți.

„Există două opinii despre Evanghelia – ambele adevărate. Ele au o influență uriașă asupra puterii predării dumneavoastră. O opinie este aceea că Evanghelia este numai adevăr. Așa este.

Evanghelia este adevăr. Cunoscând această opinie, aș putea preda foarte bine la clasă orice este adevărat și, astfel, aș preda Evanghelia. Cealaltă opinie este că Evanghelia înseamnă principii, porunci și rânduieli care, dacă sunt menținute, păstrate și acceptate, vor duce la viața eternă. Și aceasta este adevărată.

Când aleg căreia dintre aceste două opinii îi voi permite să-mi influențeze cel mai mult predarea, fac un pas mare înainte. Dacă aleg opinia conform căreia Evanghelia este adevăr în dauna celei conform căreia rânduielile și principiile și poruncile care, dacă sunt ținute, păstrate și acceptate, duc la viața veșnică, aproape că m-am exclus singur din cursa de a ajuta un cursant să țină piept mării de murdărie.”

(Henry B. Eyring, „Eyes to See, Ears to Hear” [Simpozion SEB despre Noul Testament, 16 aug. 1984], p. 6)

Vârstnicul Richard G. Scott ne-a învățat: „Determinați, în funcție de capacitățile și nevoile individuale ale cursanților dumneavoastră, ce are cea mai mare prioritate. Dacă un principiu cheie este înțeles, asimilat și devine parte a îndrumărilor cursanților pe tot parcursul vieții, atunci cel mai important obiectiv a fost îndeplinit” („To Understand and Live Truth” [o seară cu vârstnicul Richard G. Scott, 4 febr. 2005], p. 2-3).

Note

Când decide ce adevăruri să accentueze, învățătorul poate, de asemenea, să indice pe scurt un principiu sau o doctrină asupra căreia nu planifică să se concentreze când parcurge fragmentul din scripturi. Acesta îi poate oferi Duhului Sfânt o ocazie de a personaliza un principiu care, deși nu este obiectivul principal al lecției, poate fi important pentru un cursant anume. Învățătorii trebuie, de asemenea, să țină minte că respectivii cursanți pot descoperi și dori să discute despre anumite adevăruri ale Evangheliei pe care învățătorul nu le-a remarcat sau despre care nu a planificat să discute.

În toate aceste aspecte, învățătorii trebuie să caute confirmarea Spiritului. Spiritul îi va ajuta să înțeleagă mai bine intenția scriitorului inspirat al scripturii, nevoile cursanților și ce adevăruri ale Evangheliei îi vor ajuta pe cursanți să se apropie mai mult de Tatăl lor Ceresc și de Salvator.

4. Decideți cât de mult să accentuați fiecare segment al fragmentului din scripturi.

Având o înțelegere a contextului și conținutului fragmentului din scripturi, împărțindu-l în segmente mai mici, în funcție de conținut, și identificând adevărurile Evangheliei importante pentru a fi învățate și puse în practică de către cursanți, învățătorii sunt, acum, pregătiți să decidă cât de mult să accentueze fiecare segment al fragmentului din scripturi. În principiu, acele segmente care conțin doctrinele și principiile pe care învățătorul caută să le scoată în evidență în timpul lecției vor fi cele mai accentuate. Aceasta înseamnă că pentru aceste grupuri de versete, învățătorii îi vor ajuta pe cursanți să le înțeleagă contextul și conținutul, să identifice și să înțeleagă doctrinele și principiile importante care se găsesc în ele, să simtă în inima lor adevărul și importanța acelor doctrine și principii, precum și să înțeleagă cum pot pune în practică în viața lor acele adevăruri.

Este posibil ca celelalte segmente ale fragmentului din scripturi să se concentreze mai puțin asupra adevărilor accentuate în lecție, însă nu trebuie sărite sau ignorate. Învățătorii trebuie să planifice ca aceste grupuri de versete să fie cel puțin rezumate.

Notă: Rareori se întâmplă să existe un timp nelimitat pentru pregătire. O greșală frecventă pe care o fac învățătorii este aceea de a petrece prea mult timp citind, studiind și încercând să decidă *ce să predea*, încât nu le mai rămâne suficient timp să pregătească în mod atent *cum să predea*. Există un moment în pregătirea fiecărei lecții când învățătorul trebuie să spună: „Cred că am înțeles suficient de bine *ce să predau*. Acum, trebuie să decid *cum* voi preda acest lucru în mod eficient”.

Note

Decideți cum să predați [4.3.4]

Este ceva obișnuit ca învățătorii să se entuziasmeze cu privire la fragmentul din scripturi pe care urmează să-l predea și la adevărurile pe care le-au descoperit. Printr-un efort sârguincios de a studia, a înțelege și de a fi învățați de către Spirit, învățătorii sunt edificați și, în mod firesc, simt dorința de comunica ceea ce au învățat în timpul pregătirii lor. Deși acest lucru poate fi ceva bun, nu trebuie să se uite că scopul oricărei lecții este ca *respectivii cursanți* să înțeleagă scripturile, să fie învățați de Duhul Sfânt și să se simtă încurajați să pună în practică ceea ce *ei* învață. Aceasta necesită aproape mereu ca învățătorii să facă mai mult decât să le spună cursanților ce au învățat ei din scripturi și de ce simt ei că este important. Înseamnă, de asemenea, mai mult decât că învățătorul citește un verset, îl comentează și, apoi, citește un altul.

Cursanții sunt edificați când sunt conduși printr-un proces de învățare care se aseamănă cu ceea ce a trăit învățătorul în timpul pregătirii lecției. Cursanții trebuie îndrumați să cerceteze scripturile pentru a înțelege și a descoperi singuri adevărurile Evangheliei. Trebuie să li se ofere ocazii de a explica Evanghelia cu propriile cuvinte și de a împărtăși și mărturisii despre ceea ce știu și simt. Acest lucru ajută ca Evanghelia să ajungă din capul lor în inima lor.

Când cursanții învață în mod constant Evanghelia în acest fel, ei dobândesc încredere în abilitatea lor de a studia singuri scripturile și de a învăța cu ajutorul Spiritului. Ei au dorința de a pune în practică în viața lor ceea ce învață. Ei sunt, de asemenea, mai bine pregătiți să le explice altora ce cred și să depună mărturie despre doctrinele și principiile Evangheliei.

Învățătorii trebuie să planifice metode care-i vor ajuta pe cursanți să trăiască acest proces de învățare atunci când parcurg scripturile împreună în clasă. Când învățătorii își dezvoltă planul lecției, răspunsurile la următoarele întrebări le oferă principiile de bază în vederea deciziei legată de *cum să predea*:

1. Ce metode sau activități de învățare îi vor ajuta pe cursanții mei să înțeleagă contextul și conținutul pe care trebuie să le cunoască?
2. Ce metode îi vor ajuta pe cursanți să poată identifica și exprima în propriile cuvinte doctrinele și principiile cheie și le vor oferi ocazia de a descoperi altele?
3. Care va fi cea mai bună modalitate de a-mi ajuta cursanții să înțeleagă aceste principii și doctrine?
4. Ce metode sau abordări îi vor face pe cursanții mei să simtă adevărul și importanța acestor principii și îi vor invita să le împărtășească și să mărturisească despre ele?
5. Care va fi modalitatea eficientă de a-i ajuta să vadă cum pot pune în practică în viața lor aceste principii și de a-i încuraja să facă aceasta?

În continuare, sunt prezentate câteva elemente utile pentru luarea deciziei privind modul de predare.

Stabiliți ritmul. Învățătorii trebuie să dea dovadă de sârguință pentru a putea parcurge întregul fragment din scriptură. Totuși, atunci când se determină timpul alocat diferitelor părți ale lecției, este important ca învățătorii să-și aducă aminte că ei îi ajută pe cursanți să învețe ceea ce au nevoie și că nu trebuie neapărat să parcurgă un anumit volum de material. Învățătorii nu trebuie să se concentreze atât de mult pe urmarea strictă a planului lecției încât să excludă posibilitatea inspirației sau a participării neplanificate a cursanților în timpul clasei care ar duce la necesitatea modificării lecției.

Una dintre cele mai frecvente greșeli făcute de învățători este de a petrece prea mult timp cu această primă parte a lecției și de a se grăbi apoi pentru a parcurge ultima parte. Când învățătorii se pregătesc trebuie să estimeze de cât timp vor avea nevoie pentru a parcurge fiecare secțiune a lecției folosind metodele pe care le-au ales. Pentru că aproape întotdeauna învățătorul va avea mai mult de predat decât va avea timp, el va trebui să determine care porțiuni ale fragmentului vor fi accentuate și care vor fi rezumate.

Nevoia unui ritm este valabilă atât pentru întregul curs, cât și pentru fiecare lecție în parte. De exemplu, în cursul intitulat Noul Testament, dacă învățătorii petrec prea mult timp cu cele patru evanghelii, nu vor putea să acopere în mod corespunzător adevărurile importante ale Evangheliei care se găsesc în cărțile ulterioare.

Cea mai mare parte a programei pentru seminar și institut oferă sugestii cu privire la ritm și un program pentru parcurgerea întregului curs.

Concentrați-vă eforturile pentru a-i ajuta pe cursanți să-și îndeplinească rolul. Când învățătorii pregătesc modul în care vor predă, ei trebuie să rămână concentrați asupra cursantului, nu doar asupra a ceea ce va face învățătorul. În locul simplei întrebări „Ce voi face astăzi la clasă?” sau „Ce-i voi învăța pe cursanții mei?”, învățătorul ar trebui, de asemenea, să abordeze pregătirea lecției gândindu-se: „Ce vor face cursanții mei astăzi la clasă?”, „Cum îmi voi ajuta cursanții să descopere ceea ce trebuie să știe?”.

5

Metode de predare, abilități și abordări

Predarea este o însărcinare complexă care are multe aspecte care trebuie luate în considerare. O listă cu metode sau tehnici de predare ar conține multe idei și exemple, iar o discuție completă despre ele ar umple volume întregi. Totuși, este posibil să le grupăm în anumite categorii generale de metode de predare, de abilități sau de abordări care sunt esențiale pentru predarea eficientă. Această secțiune va aborda unele dintre aceste categorii importante.

Când decideți ce metode să folosiți în predare, este important să vă amintiți că metodele și abilitățile sunt doar mijloace pentru a obține un rezultat, ele nefiind un rezultat în sine. Învățătorii trebuie să aleagă metodele care îi vor ajuta cel mai bine pe cursanți să înțeleagă conținutul, doctrinele și principiile unui anumit fragment din scripturi și care vor înlesni edificarea și punerea în practică. Păstrarea în minte a scopului folosirii unei anumite abilități sau tehnici îi va ajuta pe învățători să o implementeze într-un mod mult mai fructuos. Este, de asemenea, important să ne amintim că, fără Spirit, chiar și cele mai eficiente metode de predare și abordări nu vor avea succes.

Întrebări [5.1]

Adresarea de întrebări eficiente este una dintre cele mai importante abilități pe care un învățător și le poate dezvolta. Întrebările îi pot implica pe cursanți în procesul de înțelegere a scripturilor și îi pot ajuta să identifice și să înțeleagă adevăruri importante ale Evangheliei. Întrebările îi ajută, de asemenea, pe cursanți să cugete la modul în care Evanghelia le-a influențat viața și să se gândească la modul în care ar putea să pună în practică principiile Evangheliei acum și în viitor. Adresarea întrebărilor eficiente îi poate încuraja pe cursanți să-L invite pe Duhul Sfânt în experiența lor de învățare exercitându-și libertatea de a alege și îndeplinindu-și rolul în procesul de învățare.

Merită din plin, ca în timpul pregătirii lecției, să faceți tot ce vă stă în putință pentru a elabora întrebări care să ducă la înțelegere și care să angreneze mintea și inima cursanților în timp ce învață. Când planifică întrebări, învățătorul trebuie mai întâi să determine scopul pentru care adresează o anumită întrebare (de exemplu, un învățător poate dori ca respectivii cursanți să descopere informațiile dintr-un fragment scriptural, să se gândească la însemnătatea unui pasaj sau să-și împărtășească mărturiile despre adevărul principiului respectiv). Apoi, învățătorul trebuie să elaboreze cu atenție

întrebarea respectivă, ținând minte acel scop. Câteva cuvinte alese cu grijă pot influența foarte mult dacă întrebarea respectivă va avea rezultatul dorit.

Învățătorii trebuie să se străduiască să pregătească și să adreseze întrebări care încurajează gândirea și sentimentele. În principiu, ei trebuie să evite întrebările la care se poate răspunde cu un simplu „da” sau „nu” sau la care răspunsul este atât de evident, încât cursanții nu sunt motivați să se gândească la el. Învățătorii trebuie, de asemenea, să evite întrebările care pot

„Faptul de a adresa și de a răspunde la întrebări constituie cea mai importantă parte a învățării și predării.”

(Henry B. Eyring, „The Lord Will Multiply the Harvest” [o seară cu vârstnicul Henry B. Eyring, 6 febr. 1998], p. 5-6)

provoca neînțelegeri, lucru ce ar putea să-i deranjeze pe cursanți și să ducă la ceartă în clasă, ceea ce întristează Spiritul (vezi 3 Nefi 11:29).

Este important ca, atunci când adresează întrebări în clasă, învățătorii să le acorde cursanților timp pentru a se gândi la răspunsul lor. Uneori, învățătorii adresează o întrebare, păstrează tăcerea timp de o secundă sau două și, apoi, dacă nimeni nu răspunde imediat, intră în panică și răspund ei înșiși. Totuși, întrebările eficiente necesită adesea gândire și cugetare, iar cursanții pot avea nevoie de timp pentru a găsi răspunsul în scripturi sau pentru a formula un răspuns pertinent. Uneori, poate fi util să le acordați cursanților timp să-și scrie răspunsul înainte de a răspunde.

Isus Hristos, Învățătorul Suprem, a folosit diferite tipuri de întrebări pentru a-i încuraja pe alții să cugete și să pună în practică principiile pe care El le-a predat. Întrebările Sale au variat în funcție de ceea ce El dorea să aducă în viața celor pe care-i învăța. Unele întrebări i-au încurajat pe ascultătorii Săi să se gândească și să caute răspunsurile în scripturi, ca în situația când El a întrebat: „Ce este scris în Lege? Cum citești în ea?” (Luca 10:26). Alte întrebări au fost menite să invite la angajament, ca atunci când El a întrebat: „Ce fel de oameni trebuie să fiți voi?” (3 Nefi 27:27).

Deși există o diversitate mare de întrebări pe care un învățător le poate adresa, există patru tipuri generale de întrebări care sunt în mod deosebit importante în predarea și învățarea din Evanghelie:

1. întrebări care-i invită pe cursanți să *caute informații*;
2. întrebări care-i fac pe cursanți să *analizeze pentru a putea înțelege*;
3. întrebări care *înlesnesc sentimente și mărturii*;
4. întrebări care *încurajează punerea în practică*.

Întrebări care-i invită pe cursanți să *caute informații* [5.1.1]

Întrebările care invită la *căutare* îi ajută pe cursanți să-și clădească înțelegerea de bază a scripturilor invitându-i să caute detalii importante cu privire la conținutul unui fragment din scripturi. Deoarece întrebările care invită la căutare îi încurajează pe cursanți să caute informații în textul scripturilor, este util să adresați astfel de întrebări înainte de citirea versetelor în care se găsesc răspunsurile. Acest lucru captează atenția cursanților și le permite să descopere răspunsurile în relatarea scripturală.

Întrebările care invită la *căutare* includ, deseori, cuvinte ca *cine, ce, când, cum, unde* și *de ce*. Urmează câteva exemple de întrebări care-i invită pe cursanți să *caute informații*.

- Conform relatării din Matei 19:22, *de ce* a plecat tânărul bogat foarte întristat?
- În 1 Samuel 17:24, *cum* au reacționat bărbații lui Israel când l-au văzut pe Goliat? *Cum* a reacționat David în versetul 26?
- *Ce* sfat i-a oferit Alma fiului său Șiblon în Alma capitoul 38, versetele 5-15?

Note

Note

Răspunsurile la întrebările care invită la căutare trebuie să stabilească o temelie a înțelegerii de bază pe care celelalte tipuri de întrebări să poată clădi apoi, pentru a inspira o înțelegere mai mare și o punere în practică mai măreață. Întrebarea Salvatorului: „Cine zic oamenii că sunt Eu, Fiul omului?” (Matei 16:13) a oferit un context. Răspunsurile oferite de ucenicii Săi i-au pregătit pentru întrebarea mai profundă și mai pătrunzătoare: „Dar voi, cine ziceți că sunt?” (Matei 16:15).

Întrebări care-i fac pe cursanți să analizeze pentru a putea înțelege [5.1.2]

Întrebările care invită la analiză sunt, de obicei, adresate după ce cursanții devin familiarizați cu versetele pe care le studiază. Ele îi pot invita pe cursanți să caute o înțelegere mai vastă și mai profundă a scripturilor. Ele îi pot ajuta pe cursanți să analizeze conexiuni și modele sau să descopere contrastele din scripturi. Întrebările care invită la analiză au aproape întotdeauna mai multe răspunsuri posibile.

În general, întrebările care invită la analiză au cel puțin trei scopuri. Ele îi pot ajuta pe cursanți:

- să înțeleagă mai bine contextul și conținutul scripturilor;
- să identifice principiile și doctrinele Evangheliei;
- să dezvolte o înțelegere mai profundă a acelor principii și doctrine.

Ajutarea cursanților să înțeleagă mai bine contextul și conținutul scripturilor. Întrebările care invită la analiză îi pot ajuta pe cursanți să-și lărgească înțelegerea privind textul scriptural și evenimente ajutându-i să examineze fragmentele în contextul lor istoric și cultural sau în lumina celorlalte fragmente din scriptură. Astfel de întrebări îi pot ajuta, de asemenea, pe cursanți să clarifice înțelesul cuvintelor sau expresiilor și îi ajută în analizarea detaliilor privind ordinea evenimentelor pentru o înțelegere mai bună. Acest proces îi pregătește pe cursanți să poată identifica principii și doctrine.

Urmează câteva exemple de astfel de întrebări.

- Cum ne ajută explicația lui Isus din Matei 13:18-23 să înțelegem învățăturile Sale din versetele 3 până la 8?
- Ce diferențe observați între răspunsul lui Laman și Lemuel și cel al lui Nefi la îndrumarea îngerului ? (Vezi 1 Nefi 3:31; 4:1-7.)
- Ce a dus la pierderea celor 116 pagini ce L-au făcut pe Domnul să-l sfătuiască pe Joseph Smith să nu-i „fie frică mai mult de om decât de Dumnezeu”? (D&L 3:7.)

Ajutarea cursanților să identifice principiile și doctrinele Evangheliei.

Pe măsură ce cursanții își dezvoltă înțelegerea contextului și conținutului scripturilor, ei pot să identifice mai bine principiile și doctrinele pe care le conțin ele. Întrebările care invită la analiză îi pot ajuta pe cursanți să tragă concluzii și să explice în mod clar principiile și doctrinele care se găsesc în fragmentul din scripturi (vezi secțiunea 2.5.1, „Identificați doctrine și principii” de la pagina 30).

Urmează câteva exemple de astfel de întrebări.

- Ce principiu este ilustrat prin succesul lui Nefi în obținerea plăcilor de aramă în pofida dificultății mari? (Vezi 1 Nefi 3-4).

- Ce doctrine cu privire la natura lui Dumnezeu putem învăța din Prima Viziune? (Vezi JS – I 1:15-20.)
- Ce lecție putem învăța din efortul depus de femeia bolnavă de a-L atinge pe Salvator și din răspunsul pe care El i l-a dat? (Vezi Marcu 5:24-34).

Note

Ajutarea cursanților să dezvolte o înțelegere mai profundă a principiilor și doctrinelor. Pe lângă *identificarea* principiilor și doctrinelor, cursanții trebuie să le *înțeleagă* înainte ca ele să poată fi puse în practică într-un mod fructuos. Întrebările care duc la o înțelegere mai clară a însemnătății unui anumit principiu sau a unei anumite doctrine, care încurajează cursanții să se gândească la un principiu într-un context modern sau care-i invită pe cursanți să-și explice înțelegerea unui anumit principiu sunt deosebit de utile. Urmează câteva exemple de acest gen de întrebări.

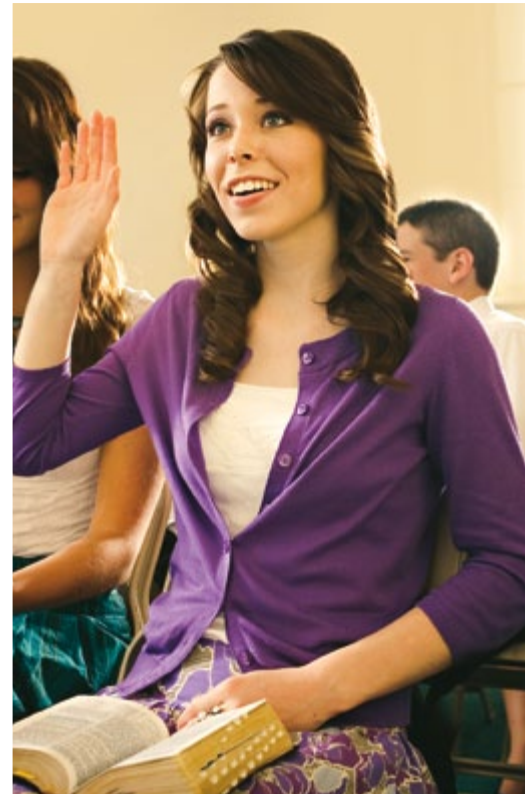
- Cum putem demonstra că Îl iubim pe Dumnezeu cu toată „puterea, mintea și tăria” noastră? (Moroni 10:32)
- De ce v-ar ajuta rugăciunea întotdeauna să dobândiți tăria spirituală necesară pentru a birui ispite precum vorbirea nepoliticoasă cu alții sau participarea la distracții care sunt neplăcute Spiritului? (Vezi D&L 10:5.)
- Ce tipuri de comportament și ce caracteristici ați vedea în viața cuiva care a fost clădită pe temeliea lui Hristos? (Vezi Helaman 5:1-14.)
- Folosind ceea ce am învățat în Alma 40, cum i-ați explica unui prieten care nu face parte din Biserica noastră doctrina privind învierea?

Întrebări care înlesnesc sentimente și mărturii [5.1.3]

Unele întrebări îi ajută pe cursanți să se *gândească* la principiile și doctrinile Evangheliei și să le *înțeleagă*, iar altele îi pot face să cugete la experiențele spirituale și să *simtă* mult mai profund în viața lor adevărul și importanța unui principiu sau a unei doctrine a Evangheliei. De multe ori, acele sentimente dau naștere unei dorințe puternice în inima cursanților de a trăi cu mai multă credință conform unui anumit principiu al Evangheliei. Într-o cuvântare adresată învățătorilor de religie SEB, vârstnicul Henry B. Eyring a făcut referire la aceste tipuri de întrebări atunci când a spus:

„Unele întrebări înlesnesc inspirația. Marii învățători adresează astfel de întrebări... Iată o întrebare care s-ar putea să nu înlesnească inspirația: «Cum poate fi recunoscut un profet adevărat?». Acea întrebare cere un răspuns sub forma unei liste întocmite prin amintirea scripturilor și a cuvintelor profeților în viață. Mulți cursanți pot contribui cu răspunsuri. Cei mai mulți ar putea oferi măcar o sugestie acceptabilă. Și mintea ar fi pusă la treabă.

Însă am putea adresa întrebarea respectivă astfel, cu doar o mică modificare: «Când ați simțit că v-ați aflat în prezența unui profet?». Aceasta îi va invita pe oameni să-și aducă aminte de ceea ce au simțit. După ce adresați întrebarea, ar fi înțelept să așteptați puțin înainte de a numi pe cineva să răspundă. Chiar și cei care nu vorbesc se vor gândi la experiențe spirituale. Aceasta va invita Duhul Sfânt” („The Lord Will Multiply the Harvest”, p. 6).

Note

Astfel de întrebări îi invită pe cursanți să cugete la trecut, „să-și aducă aminte de ceea ce au simțit” și să se gândească la experiențele lor spirituale care au legătură cu doctrina sau principiul Evangheliei care se discută. De-seori, aceste întrebări îi fac pe cursanți să împărtășească acele sentimente și experiențe sau să depună mărturie despre o doctrină sau un principiu. Aceste întrebări ajută ca Evanghelia să ajungă din mintea cursanților în inima lor. Și, când ei simt în inima lor adevărul și importanța unei doctrine sau a unui principiu al Evangheliei, șansele ca ei să-l pună în practică în viața lor sunt mult mai mari.

Urmează câteva exemple de întrebări care pot înlesni sentimente și mărturia.

- Când ați simțit pacea și bucuria care rezultă atunci când ierți pe cineva?
- Gândiți-vă la un moment în care Domnul v-a îndrumat deciziile pentru că v-ați încrezut în El în loc să vă bizuiți pe propria dumneavoastră înțelegere (vezi Proverbele 3:5-6). Cum ați fost binecuvântați pentru că ați făcut astfel?
- Dacă v-ați putea exprima personal recunoștința față de Salvator pentru sacrificiul pe care l-a făcut pentru dumneavoastră, ce l-ați spune?
- Cum s-a schimbat viața dumneavoastră datorită a ceea ce s-a întâmplat în dumbrava sacră?
- Când i-ați văzut pe alții reacționând cu credință în fața încercărilor? Cum v-a influențat acel lucru?

Atenție. Răspunsurile la acest gen de întrebări pot fi foarte personale și emoționale. Învățătorii trebuie să se asigure că respectivii cursanți nu se simt niciodată obligați să răspundă unei întrebări, să-și împărtășească sentimentele sau experiențele sau să depună mărturie. Mai mult, învățătorii trebuie să-i ajute pe cursanți să înțeleagă natura sacră a experiențelor spirituale personale și să-i încurajeze să împărtășească acele experiențe în mod corespunzător (vezi D&L 63:64).

Întrebări care încurajează punerea în practică [5.1.4]

În cele din urmă, obiectivul predării Evangheliei este de a-i ajuta pe cursanți să pună în practică principiile și doctrinele care se găsesc în scripturi și de a deveni demni să primească binecuvântările promise celor credincioși și supuși. Cursanții care pot vedea cum au fost binecuvântați trăind conform principiilor Evangheliei în trecut, vor fi mult mai dornici și mai bine pregătiți să le pună, cu succes, în practică în viitor. Întrebările pot juca un rol vital în privința ajutării cursanților de a înțelege cum pot să pună în practică aceste principii în situațiile lor prezente și de a se gândi cum le vor putea pune în practică în viitor.

Urmează câteva exemple de întrebări care-i pot ajuta pe cursanți să se gândească la modalități concrete prin care pot pune în practică, în viața lor, principii și doctrine.

- Ce schimbări ar trebui să faceți pentru a ține sfântă ziua de sabbat, astfel încât să vă păstrați și mai neîntinați de lume? (Vezi D&L 59:9-13.)
- Care este unul dintre sfaturile profetului pe care l-ați putea urma cu mai multă exactitate? (Vezi Alma 57:1-27.)

- Cum poate ajuta principiul conform căruia *dacă vom căuta mai întâi împărăția lui Dumnezeu, vom fi binecuvântați în celelalte aspecte ale vieții noastre* să stabiliți ordinea priorității obiectivelor și activităților dumneavoastră din următorii doi sau trei ani? (Vezi Matei 6:33.)

Note

Discuție purtată în clasă [5.2]

Discuțiile fructuoase purtate în clasă joacă un rol vital în predarea și învățarea din Evanghelie. O discuție purtată în clasă are loc atunci când învățătorii interacționează verbal cu propriii cursanți și când cursanții interacționează verbal între ei într-un mod care stimulează învățarea. O discuție bună îi poate ajuta pe cursanți să învețe importanța căutării răspunsurilor la întrebările importante și valoarea ascultării comentariilor, ideilor și experiențelor celorlalți și a învățării din acestea. Îi poate ajuta, de asemenea, pe cursanți să mențină în clasă un nivel de concentrare și implicare care duce, adesea, la o înțelegere mai profundă a doctrinelor și principiilor Evangheliei, care sunt discutate, precum și la o dorință mai sinceră în inima lor de a pune în practică lucrurile pe care le învață și le simt.

Urmează câteva idei care să-i ajute pe învățători să conducă discuții purtate în clasă care sunt captivante și care inspiră.

Planificați discuția. Asemenea celorlalte metode de predare, o discuție trebuie planificată cu grijă și, apoi, condusă sub influența Spiritului. Învățătorul trebuie să se fi gândit în prealabil la modul în care discuția îi va ajuta pe cursanți să înțeleagă ceea ce trebuie să învețe, la ce serie de întrebări vor duce la acel scop, la modul cel mai eficient de a adresa acele întrebări și la cum să reacționeze dacă răspunsul vreunui cursant duce discuția într-o direcție neanticipată.

Învățătorii trebuie să evite comentariile excesive. Învățătorii care comentează excesiv în timpul unei discuții pe un anumit subiect îi pot descuraja pe cursanți să depună efortul de a participa, deoarece ei au învățat că învățătorul lor este deseori nerăbdător să ofere răspunsul. Comentariul excesiv din partea învățătorului îi poate face pe cursanți să simtă că ceea ce spun ei este mai puțin important, lucru ce i-ar putea face să-și piardă interesul.

Invitați pe toți cursanții să participe. Învățătorii trebuie să se străduiască să găsească modalități de a-i invita în mod corespunzător pe toți cursanții să participe la discuții fructuoase chiar și pe cei care ezită să participe din diferite motive. Învățătorii trebuie să fie atenți să nu-i stingherească pe cursanți invitându-i să răspundă dacă știu că unii dintre ei nu sunt pregătiți să facă acest lucru.

Uneori, un cursant sau un număr mic de cursanți are tendința de a domina discuția purtată în clasă. Poate fi necesar ca învățătorii să discute în particular cu astfel de persoane, să le mulțumească pentru dorința lor de a participa, să le spună cât de important este să-i încurajeze pe toți cursanții să participe și să le explice de ce este posibil să nu-i numească de fiecare dată când ei se oferă să răspundă.

Note

Chemați-i pe cursanți pe nume. Chemarea cursanților pe nume pentru a răspunde la o întrebare sau pentru a face un comentariu înlesnește o atmosferă de predare bazată pe dragoste și respect.

Nu vă temeți de liniște. Uneori, când este adresată o întrebare eficientă, cursanții nu răspund imediat. Liniștea nu trebuie să-l tulbure pe învățator, dacă aceasta nu durează prea mult. Uneori, cursanții au nevoie de timp pentru a cugeta la ceea ce au fost întrebați și la modul în care ar putea răspunde la întrebarea respectivă. O astfel de cugetare poate face mai ușoară instruirea prin Duhul Sfânt.

Reformulați întrebarea. Uneori, cursanții pot întâmpina greutăți să răspundă unei întrebări, deoarece întrebarea nu este clară. Poate fi nevoie ca învățătorul să reformuleze întrebarea sau să-i întrebe pe cursanți dacă înțeleg ceea ce s-a întrebat. Învățătorii trebuie să evite adresarea mai multor serii de întrebări în succesiune fără a le acorda cursanților suficient timp pentru a se gândi suficient de profund la formularea răspunsurilor corespunzătoare.

Ascultați cu atenție și adresați întrebări ajutătoare. Uneori, învățătorii sunt atât de preocupați de ceea ce urmează să spună sau să facă în continuare încât nu dau atenție la ceea ce spun cursanții. Observându-i și ascultându-i cu atenție pe cursanți, învățătorii le pot discerne nevoile și pot conduce discuția sub îndrumarea Duhului Sfânt. Învățătorii se pot asigura că înțeleg răspunsurile cursanților adresând întrebări cum ar fi „Mă puteți ajuta să înțeleg ce ați vrut să spuneți?” sau „Îmi puteți da un exemplu de ceea ce vreți să spuneți?”. Deseori, adresarea unor astfel de întrebări ajutătoare îl va invita pe cursant să împărtășească mai mult din ceea ce gândește și simte și, adesea, invită spiritul mărturiei în răspuns. Învățătorii trebuie să le amintească propriilor cursanți să se asculte unul pe celălalt și să nu vorbească în timp ce vorbește altcineva.

„Numiți un învățator dintre voi și să nu fie toți purtători de cuvânt în același timp; ci să vorbească câte unul și toți să asculte ceea ce spune, astfel încât, atunci când toți au vorbit, toți să fie edificați de către toți.”

(Doctrină și legăminte 88:122)

Redirecționați comentariile sau întrebările cursantului.

De multe ori, discuția purtată în clasă urmează un tipar în care învățătorul adresează o întrebare, un cursant răspunde și, apoi, învățătorul își adaugă cunoștințele la răspunsul cursantului înainte de a adresa următoarea întrebare. Discuțiile pot deveni mult mai fructuoase, mai pline de viață atunci când învățătorul redirecționează un răspuns sau un comentariu al unui dintre cursanți către ceilalți cursanți. Întrebări simple de genul „Ce ați adăuga la aceasta?” sau „Care este părerea dumneavoastră despre acel comentariu?” pot crea un tipar în care cursanții răspund cursanților. Deseori, acest lucru îmbunătățește mult experiența învățării. De obicei, cu

excepția cazului când timpul este limitat, toți cursanții care doresc să facă un comentariu trebuie să aibă ocazia de a vorbi.

Acceptați răspunsul într-un mod pozitiv. Când un cursant oferă un răspuns, învățătorul trebuie să-l accepte în vreun fel. Poate fi sub forma unui simplu „mulțumesc” sau a unui comentariu despre răspuns. Când se oferă un răspuns incorect, învățătorul trebuie să fie atent să nu-l stingherească pe cursantul respectiv. Un învățator eficient poate clădi pe partea corectă a comentariului cursantului sau poate adresa o întrebare ajutătoare care să-i permită cursantului să-și regândească răspunsul.

Citiți scripturile împreună în cadrul clasei [5.3]

Note

Citirea scripturilor în cadrul clasei îi poate ajuta pe cursanți să se familiarizeze cu versetele pe care le studiază și să le înțeleagă mai bine. Îi poate ajuta, de asemenea, să dobândească mai multă încredere în abilitatea lor de a citi singuri scripturile. Învățătorii trebuie să fie atenți să nu-i stânjenească pe cei care nu citesc bine sau care sunt foarte timizi. Cursanții care preferă să nu citească cu voce tare nu trebuie să fie forțați s-o facă, însă învățătorii îi pot încuraja să participe în moduri în care se simt mai confortabil. De exemplu, desemnarea, înainte de clasă, a unui cursant să citească un scurt fragment scriptural, pentru ca el să poată exersa citirea, poate fi o modalitate potrivită pentru ca acel cursant să participe activ la oră.

În continuare, sunt prezentate mai multe modalități de a citi scripturile împreună în cadrul clasei:

- rugați-i pe cursanți să citească cu voce tare, fie pe rând, fie la unison;
- rugați-i pe cursanți să-și citească unul altuia;
- rugați-i pe cursanți să citească un fragment în gând;
- desemnați diferiți cursanți să citească acele cuvinte rostite de diferite personaje din povestire;
- citiți-le cu voce tare cursanților în timp ce ei urmăresc în scripturile lor.

Prezentarea învățătorului [5.4]

Deși faptul ca respectivii cursanți să aibă un rol activ în procesul de învățare este important pentru modul în care ei înțeleg și pun în practică scripturile, el nu înlocuiește nevoia ca învățătorul să prezinte informații în mod corespunzător în diferite momente, în timp ce cursanții ascultă. În acest manual, momentele în care învățătorul vorbește și cursanții ascultă sunt numite „prezentarea învățătorului”. Când este folosită în mod corespunzător, prezentarea învățătorului poate înlesni celelalte metode de predare. Totuși, dacă este mult prea folosită, această activitate concentrată asupra învățătorului poate reduce eficacitatea predării și limita ocazia cursantului de a învăța prin studiu și credință.

Prezentarea învățătorului poate fi foarte eficientă atunci când rezumă un volum mare de material, când prezintă informații care sunt noi pentru cursanți, când face tranziții între diferitele părți ale lecției sau când trage concluzii. Poate fi necesar ca învățătorul să trebuiască să explice, să clarifice și să ilustreze astfel încât cursanții să poată înțelege mai clar contextul unui fragment din scripturi. Învățătorul poate, de asemenea, să pună accent pe doctrinele și principiile cheie și să-i îndemne pe cursanți să le pună în practică. Și, poate cel mai important, învățătorii pot mărturisi despre adevărurile Evangheliei și își pot exprima dragostea față de Tatăl Ceresc și de Fiul Său.

Când folosesc prezentarea învățătorului, precum și orice altă metodă de predare, învățătorii trebuie să evalueze continuu receptivitatea cursanților adresându-și întrebări cum ar fi: „Sunt cursanții mei interesați și concentrați?” și „Înțeleg ei ce le este prezentat?”. În cele din urmă, eficacitatea acestuia sau a oricărei alte metode de predare este determinată de faptul dacă respectivii cursanți învață sau nu cu ajutorul Spiritului, dacă înțeleg scripturile și dacă doresc să pună în practică ceea ce învață.

Ideile următoare îl pot ajuta pe un învățător să folosească mai eficient această metodă.

Planificați prezentările învățătorului pe care le veți face pe parcursul lecției. Din când în când, învățătorii pregătesc cu grijă alte părți ale lecției, însă nu acordă aceeași atenție acelor părți ale lecției în care ei vor fi cei care vor vorbi cel mai mult. Una dintre îngrijorările cu privire la prezentarea învățătorului este că respectivii cursanți pot deveni cu ușurință participanți pasivi în experiența de învățare. Prin urmare, prezentarea învățătorului trebuie, de asemenea, planificată și pregătită cu grijă, ceea ce include decizia privind modul de a începe și modul de a dezvolta prezentarea într-un mod logic.

Când planifică să folosească prezentarea învățătorului, învățătorii trebuie să se gândească bine când este deosebit de important ca propriii cursanți să aibă un rol activ. În general, pe măsură ce lecția progresează de la înțelegerea contextului și conținutului unui fragment din scripturi la descoperirea, discutarea și punerea în practică a principiilor și doctrinelor, importanța acordării unui rol activ cursanților crește.

Combinați prezentarea învățătorului cu alte metode. Folosirea eficientă a prezentării învățătorului la clasă înseamnă să fie folosită ca parte a planului general al lecției care include și alte metode și abordări în cadrul instruirii. Prezentarea trebuie să fie suficient de flexibilă încât să permită schimbări dacă devine clar faptul că respectivii cursanți sunt plictisiți sau confuzi. În acest fel, chiar și atunci când învățătorul vorbește, concentrarea rămâne asupra cursanților și învățării, iar învățătorul poate face adaptările necesare. Odată cineva a asemănat prezentarea învățătorului cu firul unui colier de perle. Perlele reprezintă diferitele metode folosite de învățător (întrebări, discuții, lucrul în grup, prezentări audiovizuale, etc.), însă ele sunt legate și ținute împreună de instrucțiunile și explicația învățătorului. Firul, singur, nu formează un colier atrăgător.

Folosiți diversitatea în mod corespunzător. Există modalități de a folosi diversitatea în prezentarea învățătorului. Învățătorii pot evita monotonia schimbând modulația vocii, tonul și volumul și deplasându-se prin clasă în timpul prezentării. Există, de asemenea, o diversitate privind tipurile de material ce sunt prezentate. De exemplu, învățătorii pot relata povestiri, pot folosi un umor adecvat, pot face referire la ilustrații sau alte obiecte expuse în clasă, pot lectura citate, pot folosi tabla sau prezentări audiovizuale și pot depune mărturie. Diversitatea corespunzătoare în prezentarea învățătorului trebuie întotdeauna să îmbunătățească abilitatea cursanților de a înțelege și a pune în practică scripturile.

Povestiri [5.5]

Note

Povestirile pot ajuta la clădirea credinței cursanților în Evanghelia lui Isus Hristos. Ele pot trezi interesul și-i pot ajuta pe cursanți să înțeleagă Evanghelia prin intermediul experiențelor unor alte persoane. Povestirile pot, de asemenea, să fie deosebit de eficiente în a-i ajuta pe cursanți să înțeleagă principiile Evangheliei care au fost identificate într-un fragment din scripturi. Povestirile, folosite pentru a ilustra un principiu al Evangheliei într-un context prezent, pe lângă cel al scripturilor, îi pot ajuta pe cursanți să înțeleagă modul în care un principiu al Evangheliei are legătură cu viața lor și să simtă dorința de a-l pune în practică.

Vârstnicul Bruce R. McConkie ne-a învățat: „Bineînțeles că nu este nimic greșit să relatezi o povestire modernă care promovează credința, una care a avut loc în dispensația noastră... Cu siguranță, acest lucru trebuie încurajat în totalitate. Trebuie să depunem toate eforturile pentru a arăta că, în viața sfinților de astăzi, se întâmplă aceleași lucruri ca cele care s-au întâmplat printre credincioșii din vechime...”

Probabil că tiparul perfect privind relatarea povestirilor care promovează credința este de a preda ceea ce se găsește în scripturi și, apoi, de a pune pe acesta amprenta realității vii relatând un lucru asemănător și echivalent care s-a întâmplat în dispensația noastră și oamenilor noștri și – cazul ideal – nouă înșine” („The How and Why of Faith-Promoting Stories”, *New Era*, iulie 1978, p. 4-5).

Învățătorii pot împărtăși povestiri din viața profeților și din istoria Bisericii, precum și povestiri găsite în cuvântările conferinței generale și în revistele Bisericii. Ei pot împărtăși, de asemenea, povestiri adevărate din propria lor viață. Unele dintre cele mai fructuoase și influente experiențe de învățare au loc atunci când învățătorii îi invită pe cursanți să împărtășească povestiri din viața lor, care ilustrează cum au fost binecuvântați trăind conform unui principiu al Evangheliei.

Trebuie menționate unele avertizări și sfaturi cu privire la folosirea povestirilor.

- Dacă relatarea povestirilor devine metoda sau tehnica dominantă de predare, povestirile însele pot deveni punctul central al lecției, minimizând timpul real petrecut studiind scripturile și umbrind doctrinele și principiile pe care acestea le predau.
- Relatarea prea multor povestiri din viața învățătorilor poate duce la creșterea exagerată a persoanei respective în ochii celorlalți, iar învățătorii „se prezintă pe ei înșiși ca fiind lumina lumii” (2 Nefi 26:29).
- Deși povestirile pot clarifica și însufleți predarea din scripturi și-i pot ajuta pe cursanți să simtă puterea Spiritului, ele nu trebuie folosite niciodată cu scopul de a manipula emoțional.
- Învățătorii trebuie să fie atenți să nu exagereze realitățile unei povestiri adevărate pentru a o face mai dramatică sau mai influentă.
- Dacă o povestire nu este adevărată, cum ar fi povestirile cu umor care doresc să ilustreze un aspect, trebuie să se afirme foarte clar, încă de la începutul ei, că nu este adevărată.

Note

Discuții purtate în cadrul unor grupuri mici și însărcinări date acestor grupuri [5.6]

Uneori, este util să se împartă clasa în perechi sau în grupuri mici astfel încât cursanții să poată participa împreună la activitatea de învățare sau la discuție. Activitățile desfășurate în grupuri mici pot, adesea, să permită unui număr mai mare de cursanți să participe și pot oferi un mediu sigur în care cursanții își pot împărtăși sentimente, gânduri și mărturii. Aceste activități pot oferi, de asemenea, ocazii în care cursanții le predau altora Evanghelia și îi ajută să se pregătească să predea Evanghelia în viitor. Discuțiile purtate în cadrul grupurilor mici îi pot implica în mod eficient pe cei care par să-și piardă interesul și concentrarea, precum și să le permită cursanților să dezvolte abilități de comunicare și să consolideze relații sociale și spirituale corespunzătoare. Ele pot, de asemenea, să le insufle încredere cursanților timizi, ajutându-i să participe într-un mod mult mai fructuos.

Când cursanții lucrează în perechi sau în grupuri mici, v-ar fi util să rețineți următoarele:

- înainte de a separa cursanții în grupuri mici, învățătorii trebuie să ofere instrucțiuni clare cu privire la ceea ce se așteaptă din partea cursanților în timpul activității; este, deseori, util ca aceste instrucțiuni să fie scrise pe tablă sau tipărite pe fluturași, permițându-le astfel cursanților să și le amintească în timpul activității;
- activitățile de învățare, desfășurate în grupuri mici, care sunt relevante pentru viața și circumstanțele cursanților promovează, de obicei, un interes și o participare mai mari;
- desemnarea câte unui cursant să fie conducătorul fiecărui grup, precum și a unei perioade definite de timp, ajută grupul să se concentreze asupra însărcinării. Activitățile de grup lungi au, adesea, ca rezultat faptul că grupurile le termină la momente diferite și pot duce la dezordine în clasă;
- în principiu, cursanții participă la activitate cu un interes mai mare dacă învățătorul îi invită dinainte să se pregătească să împărtășească clasei sau să predea clasei ceva ce au învățat ca urmare a activității. Acest lucru le oferă, de asemenea, cursanților ocazii de a exersa predarea Evangheliei;
- deseori, cursanții lucrează mai bine în grupuri atunci când cercetează scripturile, citesc un citat sau îndeplinesc alte sarcini individual înainte de a se aduna împreună;
- în grupuri de cinci sau mai mulți cursanți, poate deveni dificil ca participarea fiecărei persoane să fie fructuoasă. Mai mult, grupurile mai mari întâmpină, în general, mult mai multe greutăți în a rămâne concentrate asupra însărcinării;
- lucrul în grupuri mici poate să nu fie cea mai bună metodă pentru a răspunde întrebărilor simple din cauza timpului necesar organizării cursanților în grupuri;
- când sunt mult prea folosite, activitățile de învățare în grup pot deveni mai puțin eficiente.

În timpul discuțiilor purtate în cadrul unor grupuri mici sau însărcinărilor, cursanții pot ajunge să se abată de la scopul activității, să discute despre probleme personale sau să nu mai fie constanți în eforturile lor de a învăța. Învățătorul care rămâne implicat activ deplasându-se de la grup la grup și monitorizând activitatea de învățare îi poate ajuta pe cursanți să rămână concentrați asupra însărcinării și să învețe cât se poate de mult din însărcinarea respectivă.

Note

Exerciții scrise [5.7]

Învățătorii trebuie să-i invite pe cursanți să participe la exercițiile scrise, cum ar fi luarea notițelor, însărcinări legate de jurnal, foi de lucru, cugetări personale și eseuri. Din când în când, invitarea cursanților să răspundă în scris la o întrebare ce îndeamnă la cugetare ajută la aprofundarea și clarificarea modului lor de gândire. Invitarea cursanților să răspundă în scris la o întrebare înainte de a-și împărtăși gândurile celor din clasă le oferă timp să-și formuleze ideile și să primească îndemnuri de la Duhul Sfânt. Cursanții pot fi mai dornici să-și împărtășească gândurile după ce le-au scris în prealabil, iar ceea ce împărtășesc va fi, deseori, mai plin de învățături. Printre alte lucruri, însărcinările scrise le oferă cursanților ocazii de a participa personal, de a primi inspirație, de a se pregăti să predea și de a-și împărtăși sentimentele cu alții, de a recunoaște mâna Domnului în viața lor și de a-și depune mărturia. Când învățătorii decid ce exerciții scrise sunt potrivite pentru o experiență de învățare, ei trebuie să ia în considerare următorul principiu împărtășit de vârstnicul David A. Bednar: „Notarea a ceea ce învățăm, gândim și simțim în timp ce studiem scripturile este o altă formă de cugetare și o invitație puternică adresată Duhului Sfânt de a continua să ne instruiască” („Because We Have Them before Our Eyes”, *New Era*, apr. 2006, p. 6-7).

Exercițiile de scriere în cazul cursanților mai tineri sau ale căror abilități sunt mult mai limitate trebuie să fie adaptate în așa fel încât să-i ajute să reușească. De exemplu, un învățător poate pregăti un exercițiu ce implică o completare a spațiilor libere, în care cursanților le sunt oferite mai multe informații și li se cer mai puține. Învățătorii îi pot ajuta pe acești cursanți concentrând însărcinările scrise asupra pasajelor scripturale scurte sau întrebărilor concrete și acordându-le suficient timp pentru a termina însărcinarea.

În principiu, cursanții învață cel mai mult din exercițiile scrise atunci când:

- învățătorii oferă instrucțiuni scrise clare la care cursanții pot face continuu referire de-a lungul însărcinării;
- activitatea le concentrează gândurile asupra adevărilor Evangheliei, care sunt relevante pentru circumstanțele personale;
- activitatea îi ajută să pună în practică în viața lor acele adevăruri;
- cursanții sunt sprijiniți și ajutați de învățătorul lor pe parcursul activității scrise;
- limitele de timp sunt stabilite în funcție de dificultatea exercițiului;
- cursanții sunt invitați să explice, să împărtășească sau să mărturisească despre ceva ce au învățat ca urmare a activității;
- cursanții sunt asigurați că activitățile scrise care se concentrează asupra sentimentelor sau angajamentelor personale nu vor fi împărtășite altora, nici măcar învățătorului, fără permisiunea cursantului;

Note

- activitatea este o parte plină de învățăminte a planului lecției și nu este desfășurată pentru a-i menține pe cursanți ocupați sau ca o pedeapsă pentru un comportament necorespunzător;
- metode alternative de consemnare a gândurilor și ideilor le sunt puse la dispoziție celor care întâmpină dificultăți în a scrie. Acestea pot include rugarea unui cursant de a sluji în calitate de scribe, realizarea unei înregistrări audio și așa mai departe;
- activitățile scrise nu trebuie să fie prea mult folosite.

Tablă pentru cretă sau tablă albă [5.8]

O tablă pentru cretă sau una albă bine pregătită poate fi dovada pregătirii învățătorului și contribuie la înțelegerea scopului în sala de clasă. Folosirea eficientă a tablei în timpul lecției îi poate pregăti pe cursanți să învețe și să înlesnească participarea fructuoasă, în special a celor care tind să învețe vizual. Când folosesc tabla, învățătorii trebuie să-și amintească să scrie citeț și suficient de mare ca toată lumea să vadă, asigurându-se că informația este bine încadrată pe tablă, ordonată și ușor de citit. Acolo unde nu poate fi folosită o tablă pentru cretă sau una albă, o foaie mare de hârtie sau un panou de afișare poate îndeplini același scop.

Pe tablă, învățătorul poate rezuma punctele sau principiile importante ale lecției, poate reprezenta grafic o doctrină sau un eveniment, poate desena hărți, diagrame, poate expune sau desena ilustrații reprezentând lucruri care se găsesc în scripturi, poate crea tabele care să indice evenimente istorice, poate enumera lucruri din scripturi pe măsură ce sunt găsite de către cursanți sau poate face o mulțime de alte activități care vor îmbunătăți procesul de învățare.

Obiecte și ilustrații [5.9]

Deseori, este dificil să predai despre aspectele intangibile ale Evangheliei. Folosirea obiectelor și ilustrațiilor poate fi o modalitate eficientă pentru învățători de a-i ajuta pe cursanți să înțeleagă principii spirituale. De exemplu, un obiect cunoscut, cum ar fi săpunul, îi poate ajuta pe cursanți să înțeleagă un principiu mult mai abstract, cum ar fi pocăința. Salvatorul a făcut, deseori, referire la obiecte pământești (cum ar fi pâinea, apa, lumânările și obrocul) pentru a-i ajuta pe cei care-L ascultau să înțeleagă principii spirituale.

Obiectele și ilustrațiile pot fi folosite pentru a-i ajuta pe cursanți să vizualizeze cum arătau oamenii, locurile, evenimentele, obiectele și simbolurile din scripturi. În loc doar să vorbească despre juguri (vezi Matei 11:28-30), învățătorul poate să aducă un jug la clasă, poate să arate o poză cu un jug sau poate desena unul pe tablă. Cursanții pot mirosi și atinge o floare în timp ce citesc despre „crinii de pe câmp” (Matei 6:28-29). Ei pot gusta azime.

Obiectele și ilustrațiile, inclusiv hărțile și tabelele, pot fi eficiente în ajutarea cursanților să vizualizeze, să analizeze și să înțeleagă scripturile, în special când acestea sunt folosite pentru a stimula o discuție. Expunerea unui obiect sau unei ilustrații, în timp ce cursanții intră în sala de clasă, poate contribui la îmbunătățirea climatului de învățare și încurajarea spiritului investigativ al cursanților.

Există două aspecte care trebuie luate în considerare atunci când se folosesc obiecte și ilustrații: primul, ele trebuie să sublinieze întotdeauna scopul lecției și nu să abată atenția de la el; al doilea, sursa discuției desfășurate în clasă pe tema contextului și detaliilor unui eveniment trebuie să fie întotdeauna relatarea scripturală, nu interpretarea evenimentului sau povestirii de către vreun artist.

Prezentări audiovizuale și prezentări realizate pe calculator [5.10]

Scripturile sunt pline de relatări despre Domnul care-i ajută pe copiii Săi să-I înțeleagă învățăturile prin intermediul văzului și auzului (vezi 1 Nefi 11-14; D&L 76; Moise 1:7-8, 27-29). Resursele audiovizuale și tehnice, dacă sunt folosite corespunzător și eficient, îi pot ajuta pe cursanți să înțeleagă mai bine scripturile și să învețe și să pună în practică adevărurile Evangheliei.

Resursele audiovizuale pot ilustra evenimente importante din scripturi și-i pot ajuta pe cursanți să vizualizeze și să simtă aceste evenimente. Aceste resurse pot pune în scenă sau pe peliculă modul în care oamenii pun în practică principiile Evangheliei pentru a-și birui încercările și problemele și-I pot oferi ocazii Spiritului să depună mărturie despre adevăr.

Calculatoarele le permit învățătorilor să arate prezentări video; să expună întrebări importante, imagini sau citate din autoritățile generale; sau să sublinieze principii și doctrine identificate pe parcursul lecției. Prezentările realizate pe calculator pot fi, de asemenea, folosite în aproape același fel în care poate fi folosită tabla pentru cretă sau tabla albă pentru a scoate în evidență punctele cheie ale lecției, a prezenta referințele scripturale și pentru a oferi instrucțiuni vizuale în cazul activităților de învățare organizate pentru perechi, grupuri sau pentru fiecare persoană în parte. Folosirea tehnicii în aceste moduri le poate fi utilă cursanților care învață vizual și îi poate ajuta pe cursanți să organizeze și să înțeleagă mai bine ceea ce învață.

Folosirea resurselor audiovizuale, calculatorului sau a altor mijloace ar trebui să facă lecțiile clare, interesante și memorabile și nu ar trebui să-i împiedice pe cursanți să simtă îndemnul Spiritului.

Prezentările audiovizuale pot să-i ajute cel mai bine pe cursanți să învețe și să pună în practică principiile Evangheliei atunci când sunt folosite pentru a stimula gândirea și sentimentele și când îi angrenează pe cursanți în textul scriptural. Poate fi util să scrieți pe tablă lucruri concrete pe care cursanții le-ar putea căuta sau întrebări la care ar putea să se gândească în timp ce privesc sau ascultă prezentarea. Ar putea fi, de asemenea, bine să vă opriți în timpul prezentării pentru a adresa întrebări sau pentru a indica informațiile care îi vor ajuta pe cursanți. De multe ori, este necesară doar o parte a unei resurse audiovizuale pentru ca

Note

scopul învățătorului să fie realizat. Învățătorii care folosesc alte metode, cum ar fi discuțiile sau exercițiile scrise, alături de folosirea mass-mediei și tehnicii creează posibilitatea ca principiile Evangheliei să fie înțelese și învățate. Când este posibil, folosirea opțiunii de subtitrare în prezentările audiovizuale poate spori înțelegerea și fixarea cunoștințelor din partea cursanților, în special în cazul aceluia care au dificultăți de auz.

Când folosesc resurse audiovizuale sau calculatoare într-o lecție, învățătorii trebuie să pregătească echipamentul înainte de începerea clasei și să se asigure că funcționează corespunzător. Ei trebuie, de asemenea, să se asigure că toți cursanții vor putea să audă prezentarea și s-o vadă din locurile lor. Înainte de clasă, învățătorii trebuie să pregătească resursa audiovizuală sau computerizată pentru ca materialul prezentat să înceapă în locul potrivit și în momentul corespunzător al lecției. De asemenea, ar putea fi o idee bună ca învățătorii să exerseze folosirea tehnicii pentru realizarea prezentării înainte de a o folosi în cadrul lecției.

Îndrumări [5.10.1]

Probabil mai mult decât în cazul oricărei alte metode de predare, folosirea resurselor audiovizuale și a tehnicii aduce cu sine unele provocări inerente și posibile riscuri. Învățătorii trebuie să-și folosească înțelepciunea atunci când decid dacă o prezentare audiovizuală sau realizată pe calculator va fi potrivită și utilă experienței de învățare. Bizuirea exagerată pe tehnologie poate duce la lecții bazate pe tehnică și mass-media în locul lecțiilor bazate pe scripturi și care să se concentreze asupra cursantului. Întrebările care urmează îi pot ajuta pe învățători să ia decizii înțelepte cu privire la folosirea resurselor audiovizuale și computerizate.

1. Îi ajută această resursă pe cursanți să învețe ce este important? Prezentările audiovizuale pot fi foarte distractive sau impresionante pentru cursanți, dar contribuie ele, în mod direct, la scopul lecției și la ceea ce trebuie să învețe cursanții? Momentele distractive sau umplerea timpului nu sunt motive suficiente pentru folosirea acestor resurse. Învățătorii trebuie să vizioneze sau să asculte orice prezentare înainte de a fi folosită la clasă, pentru a se asigura că susține și sprijină scripturile, doctrinele și principiile predate în lecție.
2. Este o resursă pentru lecție sau pentru obiectivul ei principal? Vârșnicul Boyd K. Packer ne-a sfătuit: „Într-o clasă, mijloacele audio și cele vizuale pot fi o binecuvântare sau un blestem, în funcție de cum sunt folosite. Ele pot fi comparate cu condimentele și cu aromele care sunt folosite în mâncăruri. Ele trebuie folosite puțin, pentru a pune accentul pe o lecție sau pentru a o face interesantă” (*Teach Ye Diligently*, ediție revizuită [1991], p. 265).
3. Este adecvată și respectă standardele Bisericii? Este edificatoare? Multe produse realizate în lume pot avea un mesaj bun, însă adesea vin cu un conținut nedorit care poate jigni Spiritul sau sprijini idei care nu sunt în armonie cu învățăturile Evangheliei. Un segment video sau audio, chiar și dacă este adecvat, nu trebuie folosit dacă vine dintr-o sursă care conține materiale necorespunzătoare. De obicei, lucrurile controversate sau senzaționale nu clădesc credința și mărturia.

4. Voi încălca drepturile de autor sau vreo altă lege existentă? Multe prezentări video, cântece și alte materiale audio și video au utilizare limitată datorită legilor privind dreptul de autor sau a drepturilor utilizatorului. Este important ca toți învățătorii și conducătorii de la seminar și institut să respecte legile privind dreptul de autor din țara unde predau și ca ei să fie în acord cu legile și obligațiile în vigoare, astfel încât nici ei și nici Biserica să nu poată fi dați în judecată.

Note

Îndrumările următoare sunt valabile pentru învățătorii și conducătorii de la seminar și institut din *toate* țările.

Folosirea materialelor produse de Biserică [5.10.2]

Cu excepția cazului în care se menționează altceva cu privire la materialele produse de Biserică, învățătorii și conducătorii pot copia și prezenta filme, videoclipuri, imagini și înregistrări muzicale care au fost produse de Biserică în scopuri necomerciale pentru a fi folosite la Biserică, la seminar și institut. Cântecele din cartea intitulată *Immuri*, din *Children's Songbook (Cartea de cântece pentru copii)* și din revistele Bisericii pot fi folosite în scopuri necomerciale ale Bisericii, ale seminarului și ale institutului, cu excepția cazului în care o restricție este în mod special menționată pe imn sau pe cântec. Învățătorii și conducătorii de la seminar și institut pot descărca și arăta la clasă materiale produse de Biserică, cu excepția cazului în care materialele respective conțin o restricție afirmând contrariul.

Folosirea materialelor care nu sunt produse de Biserică [5.10.3]

Ca regulă generală, programele, softwareul și materialele audiovizuale nu trebuie să fie descărcate de pe Internet sau prezentate la clasă de pe Internet decât dacă a fost achiziționată licența corespunzătoare. Cu excepția cazului când un videoclip, un cântec sau alt material audiovizual este deținut de către Biserică, există un risc mare, în orice țară, ca prezentarea unor astfel de materiale la clasă să încălce legile privind drepturile de autor. Prin urmare, ca regulă generală, învățătorii și conducătorii de la seminar și institut din întreaga lume trebuie să nu prezinte la clasele lor materiale care nu sunt produse de Biserică.

Copierea publicațiilor care conțin melodii cu drepturi de autor (cum ar fi partituri sau înregistrări muzicale) reprezintă o încălcare directă a legii privind drepturile de autor, cu excepția cazului în care deținătorul drepturilor de autor a acordat o permisiune scrisă. Copierea versurilor unui cântec protejate prin drepturile de autor este, de asemenea, ilegală dacă nu există permisiunea de a se face acest lucru.

Îndrumările următoare prezintă în mod concret unele excepții de la legea privind drepturile de autor din Statele Unite care permit învățătorilor și conducătorilor de la seminar și institut din Statele Unite să prezinte videoclipuri la clasă fără să obțină mai întâi o licență de la deținătorul dreptului de autor pentru videoclipul respectiv. Deși există excepții asemănătoare și în alte țări, învățătorii de la seminar și institut trebuie să contacteze Intellectual Property Office (Biroul privind proprietatea intelectuală) pentru a cunoaște legile corespunzătoare și excepțiile care sunt valabile pentru țara respectivă înainte de a prezenta videoclipuri dintre cele produse în scop comercial sau înregistrate de la televizor ori luate de pe Internet.

Note

Folosirea videoclipurilor produse în scop comercial. Legea din Statele Unite conține o excepție care le permite învățătorilor și cursanților să folosească la clasă videoclipurile produse în scop comercial fără a avea nevoie de licență. Cu toate acestea, videoclipurile produse în scop comercial pot fi folosite sub această excepție numai dacă sunt îndeplinite toate condițiile care urmează. Videoclipul prezentat trebuie: (a) să provină dintr-o copie făcută legal; (b) să fie folosit într-o predare de tipul „față în față”, ceea ce înseamnă că învățătorul sau conducătorul de la seminar și institut trebuie să fie prezent pe timpul prezentării videoclipului; (c) să fie prezentat într-o sală de clasă sau într-un loc asemănător folosit pentru a se preda; (d) să fie prezentat de către o organizație educațională nonprofit, cum ar fi o clasă de seminar sau de institut; și (e) să fie prezentat cu un scop educativ care să aibă o legătură directă cu programa cursului și nu pentru amuzament. Prezentarea elementelor media închiriate sau achiziționate în scop comercial înainte, în timpul sau după clasă cu scop de amuzament este ilegală și necinstită. Aceasta este situația în care aproape întotdeauna este prezentat un film întreg.

Folosirea programelor înregistrate de la televizor. În Statele Unite, un program de televiziune care este oferit gratuit publicului larg și care este înregistrat în urma transmisiunii de la televizor, poate fi folosit la sala de clasă numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții: (a) copia nu este păstrată mai mult de 45 de zile, iar apoi trebuie ștersă fără întârziere; (b) copia este folosită la clasă numai în timpul primelor 10 zile de la data de când a fost făcută copia (după primele 10 zile, dar încă în primele 45 de zile, copia poate fi folosită doar pentru evaluarea învățătorului sau pentru a determina dacă programul va mai fi folosit în lecțiile viitoare); (c) copia este prezentată numai o dată (de două ori numai dacă este necesară reiterarea informațiilor prezentate); (d) copia este prezentată numai într-o sală de clasă sau într-un loc asemănător folosit pentru a se preda; (e) mesajul sau conținutul general al programului nu este modificat; (f) copia nu poate fi reprodusă pentru a fi împărtășită altora; (g) orice copie trebuie să conțină înștiințarea privind drepturile de autor pentru programul înregistrat; (h) programul nu este împărțit pe segmente (fizic sau electronic) de diferite programe pentru a crea o compilație pentru predare sau un alt produs.

Pe lângă cerințele precedente, videoclipurile din filmele produse în scop comercial și programele înregistrate de la televizor sau de pe Internet trebuie: (a) să prezinte doar un fragment din film sau din program; (b) să fie folosite fără nicio modificare sau editare efectuată asupra programului respectiv; (c) să nu fie folosite într-o manieră care să sugereze că producătorii sau proprietarii programului susțin Biserica, seminariile și institutele sau învățăturile lor sau într-o manieră care să sugereze că Biserica sau seminariile și institutele susțin programul respectiv sau pe producătorii sau proprietarii săi; (d) nu pot fi folosite într-un mod care promovează Biserica sau seminariile și institutele într-un mod îndoielnic; și (e) să fie folosite în acord cu toate restricțiile cunoscute cu privire la conținut și cu regulamentul Bisericii.

Dacă învățătorii sau conducătorii de la seminar și institut au întrebări care nu și-au primit răspunsul prin intermediul acestor îndrumări, îi rugăm să studieze secțiunea 21.1.12, „Copyrighted Materials (Materiale care au drepturi de autor)” din manualul Bisericii (*Handbook 2: Administering the Church* [2010], 21.1.12). Apoi, dacă este necesar, să contacteze:

Note

Intellectual Property Office
50 E. North Temple Street, Room 1888
Salt Lake City, UT 84150-0018
Telefon: 1-801-240-3959 sau 1-800-453-3860, interior 2-3959
Fax: 1-801-240-1187
E-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org

Muzică [5.11]

Muzica, în special imnurile Bisericii, poate juca un rol important în a-i ajuta pe cursanți să simtă influența Duhului Sfânt în timpul experienței lor de învățare a Evangheliei. În prefața cărții de imnuri a Bisericii, Prima Președinție a declarat: „Muzica inspirată are un rol important în adunările Bisericii noastre. Imnurile invită Spiritul Domnului, creează un sentiment de pioșenie, unesc membrii și ne oferă un mijloc de a-L preaslăvi pe Domnul.

Unele dintre cele mai importante predici sunt propovăduite prin imnuri. Imnurile ne îndeamnă la pocăință și la fapte bune, clădesc și întăresc mărturia și credința, îi alină pe cei triști, îi consolează pe cei îndurerăți și ne dau inspirația necesară pentru a îndura până la sfârșit” (*Imnuri*, p. ix). Vârstnicul Dallin H. Oaks ne-a învățat: „Mă întreb dacă folosim îndeajuns de mult această resursă trimisă din cer în adunările noastre, la clasele noastre și în căminele noastre...

Muzica noastră sacră constituie o pregătire puternică pentru rugăciune și pentru predarea Evangheliei” („Worship through Music”, *Ensign*, nov. 1994, p. 10, 12). Învățătorii trebuie să-i ajute pe cursanți să înțeleagă importanța muzicii în preaslăvire și cum poate ea să ajute la crearea unei atmosfere în care Spiritul să-și poată îndeplini rolul mult mai eficient.

În continuare, sunt prezentate câteva modalități prin care învățătorii pot folosi muzica pentru a îmbunătăți experiența cursanților de a învăța Evanghelia.

- Trebuie să se cânte muzică inspirată în timp ce cursanții vin la clasă sau în timpul orei, când ei lucrează la o însărcinare scrisă.
- Invitați-i și încurajați-i pe cursanți să cânte cu seriozitate atunci când interpretează imnuri împreună în clasă.
- Recapitulați principiile Evangheliei și împărtășiți mai multe cunoștințe profunde în timpul lecției cântând un imn sau o strofă a unui

imn care are legătură directă cu ceea ce se predă în ziua respectivă. La sfârșitul cărții de imnuri, există atât un index scriptural, cât și unul pe teme, care pot fi utile în această privință.

- Planificați momente în care citirea cuvintelor imnurilor îi poate ajuta pe cursanți să-și clădească și să-și exprime mărturia despre doctrinele și principiile Evangheliei.
- Invitați-i pe cursanți să interpreteze la clasă numere muzicale corespunzătoare.

Când luați decizii în legătură cu folosirea muzicii la sala de clasă în orice scop (cum ar fi fundalul muzical, scripturile de bază sau memorarea), este important să vă amintiți următoarea avertizare făcută de vârstnicul Boyd K. Packer: „S-au făcut eforturi considerabile pentru a se lua temele sacre ale Evangheliei și a fi transpuse pe muzică modernă în speranța de a-i atrage pe tinerii noștri către mesaj... Nu este posibil să se facă așa ceva și să rezulte o spiritualitate crescută. Nu cred că se poate face așa ceva” (*That All May Be Edified* [1982], p. 279). În cele din urmă, învățătorul este cel responsabil să se asigure că orice gen de muzică este folosit în experiența de învățare este în armonie cu standardele Bisericii și că nu este în niciun fel jignitor la adresa Spiritului Domnului.

Sfaturi și avertizări generale [5.12]

Deși dorința de a clădi relații bune cu respectivii cursanți este una corespunzătoare, dorința de a fi lăudat, dacă nu este recunoscută sau controlată, îi poate face pe învățători să le pese mai mult despre ce cred cursanții despre ei decât de ceea ce fac pentru a-i ajuta pe cursanți să învețe și să progreseze. Aceasta îi face, deseori, pe învățători să folosească metode menite să le creeze o imagine bună în ochii cursanților în locul metodelor menite să invite Duhul Sfânt. Învățătorii care cad în această capcană se fac vinovați de vicleșuguri preoțești, deoarece ei „se prezintă pe ei înșiși ca fiind lumina lumii, pentru ca să capete câștiguri și preamărire” (2 Nefi 26:29). Învățătorii trebuie să fie atenți ca umorul lor, povestirile personale sau orice alte metode de predare să nu fie folosite cu scopul de a-i amuza, sau impresiona pe cursanți ori de a primi laude din partea lor. Obiectivul tuturor educatorilor de religie trebuie să fie acela de a-L slăvi pe Tatăl Ceresc și de a-i conduce pe cursanții lor la Isus Hristos.

Președintele Howard W. Hunter ne-a învățat: „Sunt sigur că recunoașteți potențialul pericol de a fi atât de influent și de convingător încât cursanții dumneavoastră să ajungă să fie loiali față de dumneavoastră și nu față de Evanghelie. Ei bine, aceasta este o problemă minunată cu care trebuie să ne confruntăm și noi putem doar să sperăm că dumneavoastră sunteți niște învățători atât de carismatici. Însă, există un pericol real aici. De aceea este important ca dumneavoastră să-i invitați să înțeleagă singuri scripturile, nu doar să le oferiți interpretarea și prezentarea dumneavoastră. De aceea trebuie să

vă invitați cursanți să simtă Spiritul Domnului, nu doar să le oferiți cugetarea dumneavoastră personală despre aceasta. De aceea, în cele din urmă, trebuie să vă invitați cursanții direct la Hristos, nu doar la cineva care predă doctrinele Sale, indiferent de iscusința cu care o face. Nu veți putea fi mereu la dispoziția acestor cursanți. Nu-i veți putea ține de mână după ce au terminat liceul sau colegiul. Iar dumneavoastră nu aveți nevoie de ucenici personali” („Eternal Investments” [o seară cu președintele Howard W. Hunter, 10 febr. 1989], p. 2).

Pe lângă aceasta, următoarele sfaturi și avertizări sunt valabile pentru multe metode de predare și pentru multe situații.

- *Folosirea competiției* Învățătorii trebuie să fie atenți cu privire la modul de a folosi competiția în clasă, în special când cursanții sunt în competiție personală unul cu celălalt. Competiția poate duce la ceartă, descurajare, ridiculizare sau stânjenire și face ca Spiritul să se retragă.
- *Scoaterea în evidență a defectelor* Învățătorii trebuie să-și folosească înțelepciunea atunci când își exprimă dezamăgirea față de clasă sau de un anumit cursant. Cei mai mulți cursanți se simt într-o oarecare măsură nepregătiți și au nevoie să fie întăriți și încurajați, nu să li se scoată în evidență defectele.
- *Sarcasmul* Indiferent dacă este exprimat de către un învățător la adresa unui cursant sau de către un cursant la adresa altuia, sarcasmul este aproape mereu negativ și dureros și poate duce la ridiculizare și la pierderea Spiritului.
- *Comunicarea și limbajul neadecvate* Învățătorii trebuie să evite să țipe la cursanți sau să se certe cu ei. Calomnia și vulgaritatea nu-și găsesc locul într-un loc de educație religioasă.
- *Folosirea forței fizice* Învățătorii nu trebuie să-și folosească niciodată trupul sau forța fizică pentru a intimida sau constrânge vreun cursant să se comporte în mod corespunzător. Până și schimburile de lovituri făcute în joacă pot fi înțelese greșit sau pot duce la ceva mult mai grav. Învățătorii pot să înfrunte fizic un cursant doar atunci când este vorba de asigurarea protecției unui alt cursant.
- *Limbajul care face referire la gen* Învățătorii trebuie să cunoască și să fie atenți la limbajul din scripturi care face referire la gen. Unele scripturi sunt scrise folosindu-se genul masculin datorită naturii limbilor din care derivau. Învățătorii trebuie să le aducă aminte cursanților că unii termeni de gen masculin se referă atât la bărbați, cât și la femei. Când i-a spus lui Adam că „toți oamenii, de pretutindeni, trebuie să se pocăiască” (Moise 6:57), Domnul vorbea cu siguranță atât despre bărbați, cât și despre femei. Sunt momente când formele masculine sunt exacte și corecte. De exemplu, membrii Dumnezeirii sunt bărbați, iar referințele la îndatoririle preoției sunt valabile pentru frați.

Note

6

Continuați să vă perfecționați în calitatea dumneavoastră de învățător

În timp ce învățătorii se străduiesc să implementeze principiile și metodele descrise în acest manual, ei trebuie să lucreze constant, dar cu răbdare, să se perfecționeze. Învățătorii trebuie să învețe principiile predării eficiente și să stăpânească abilitățile unei predări eficiente rând după rând, prin intermediul studiului, credinței, exersării și experienței. Există multe moduri de a evalua eficacitatea predării și de a primi opinii și ajutor despre cum să te perfecționezi. Unele lucruri care îi vor ajuta pe învățători să se perfecționeze sunt metode formale, structurate, cum ar fi observarea și opiniile colegilor, supervisorilor sau cursanților. Există, de asemenea, modalități informale, cum ar fi ascultarea cursanților, observarea altor învățători sau împărtășirea cu colegii a ideilor și experiențelor.

Una dintre cele mai prețioase surse de opinii poate fi autoevaluarea sub îndrumarea Duhului Sfânt. Vârstnicul Henry B. Eyring ne-a învățat:

„După o predare, puteți găsi un moment în care să vă rugați ca dumneavoastră să puteți vedea în mod clar ce s-a întâmplat la clasă și ce s-a întâmplat în viața cursanților. O puteți face în modul dumneavoastră, însă modul în care mie îmi place s-o fac este ceva de acest fel. Întreb: «Am spus ceva sau am făcut ceva ori au spus ei ceva sau au făcut ceva care să-i înalțe spiritual?»...

Dacă întrebați în rugăciune, cu umilință și credință, veți avea uneori – sau poate deseori – momente din timpul acelei ore care vă voi fi readuse în memorie, cum ar fi expresia de pe chipul unui cursant sau sunetul glasului unui cursant sau chiar modul în care cursantul s-a ridicat și s-a aplecat în față la un moment dat în timpul lecției, și care vă vor reasigura că ei au fost înălțați spiritual.

Însă și mai important, vă poate oferi ocazia să învățați. Puteți învăța ce s-a întâmplat în sala de clasă și, astfel, ce puteți să faceți pentru a le duce aceste experiențe înălțătoare cursanților dumneavoastră din nou și din nou” („Converting Principles” [comentarii făcute în cadrul unei serii cu vârstnicul L. Tom Perry, 2 febr. 1996], p. 2)

Când învățătorii doresc să se perfecționeze și muncesc continuu pentru a preda într-un mod plăcut Tatălui din Cer, El îi inspiră atunci când se pregătesc, le întărește relațiile cu propriii cursanți, îi ajută să predea cu credință și sârguință și-i binecuvântează cu Spiritul Său pentru a îndeplini și mai bine lucrarea Sa. El îi va ajuta, de asemenea, să vadă domeniile în care pot progresa în timp ce se străduiesc să predea într-un mod care să-i facă pe cursanți să înțeleagă și să se bizuie pe învățăturile și pe ispășirea lui Isus Hristos.

În cele din urmă, obiectivul fiecărui educator de religie trebuie să fie acela de a-L reprezenta cât mai bine cu putință pe Salvatorul lumii în calitate de „învățător venit de la Dumnezeu” (Ioan 3:2). Adresându-se unui grup aparținând catedrei de seminar și institut, vârstnicul Boyd K. Packer a spus: „Atributele pe care am avut privilegiul special de a le recunoaște în dumneavoastră, dragi frați și surori, de-a lungul anilor, nu sunt nici mai mult și nici mai puțin decât imaginea reflectată a Învățătorului Suprem. Cred că la nivelul la care predați, ținând cont de provocarea și responsabilitatea pe care o aveți, imaginea lui Hristos chiar este întipărită pe înfățișarea dumneavoastră. Și, pentru toate considerentele practice, în acea clasă, în acel moment, în acea expresie și cu acea inspirație, dumneavoastră sunteți El și El este dumneavoastră” („The Ideal Teacher” [cuvântare adresată catedrei de seminar și institut, 28 iunie 1962], p. 5-6).

Promisiunea Domnului [6.1]

Predarea Evangheliei este lucrarea Domnului iar El dorește ca învățătorii de la seminar și institut să reușească în această responsabilitate. Când învățătorii și conducătorii apelează zilnic la El, ei vor simți cum vine acel ajutor. El le face o promisiune celor care se străduiesc să trăiască și să predea Evanghelia Sa:

„De aceea, adevărat vă spun, înălțați-vă glasurile către acest popor; spuneți gândurile pe care am să vi le pun în inima voastră și nu veți fi umiliți înaintea oamenilor;

Pentru că vi se va da vouă chiar în ceasul acela, da, chiar în acel moment, ceea ce va trebui să spuneți.

Dar, vă dau porunca de a declara în numele Meu tot ceea ce veți declara, cu solemnitatea inimii, în spiritul umilinței, în toate lucrurile.

Și Eu vă fac promisiunea că, în măsura în care faceți aceasta, Duhul Sfânt va fi revărsat pentru a depune mărturie despre toate lucrurile pe care le veți spune” (D&L 100:5-8).

Index

A

- Absolvirea cursurilor de studiu 9, 53
Accentuare..... 44, 57–58, 59, 61
Adaptarea lecției..... 13, 17, 55, 61, 52, 71
Administrare 8
 programe și resurse 8
Ajutoare vizuale
 Vezi Obiecte și ilustrații, Prezentări
 audiovizuale și prezentări realizate
 pe calculator
Analizare 31, 33, 36, 45, 49, 66, 76
 Vezi, de asemenea Întrebări care-i
 fac pe cursanți să analizeze
 pentru a putea înțelege
Aranjarea scaunelor 18
Ascultarea cursanților..... 16, 70
Asemănarea situațiilor din
scripturi cu viața reală..... 25, 44
Aspectul sălii de clasă..... 19
Atitudinea învățătorului..... 4

B

- Ballard, M. Russell
 mărturia schimbă viața..... 37
Bednar, David A.
 acțiune inspirată bazată pe credință
 care arată dorință..... 7
 citirea scripturilor de la început la
 sfârșit 43
 conexiuni, modele și teme 26
 Duhul Sfânt pătrunde în inimă 6
 scrierea invită Duhul Sfânt 75
Benson, Ezra Taft
 esențial pentru învățători să învețe
 Evanghelia..... 23
 relația dintre soț și soție 3
 scriitorii textelor scripturale au
 văzut zilele noastre 57
 scripturile trebuie să fie primele
 surse 55

C

- Cadrul fizic pentru învățare 18
Caracterul învățătorului 5
Caritate 4, 8, 16, 51
Ce să predați, luarea deciziei 56–59
Citiți
 scripturile împreună în clasă 69–71
 textul cursului 26

- Clark jr., J. Reuben
 dumneavoastră, dragi învățători,
 aveți o misiune mareă. ix
 predați Evanghelia așa cum
 se găsește în scripturi 6
 tinerii au parte de binecuvântări
 spirituale 36
 tinerii sunt înfometăți după lucrurile
 Spiritusului 52
Comitet pentru educație ix
Compararea și stabilirea diferențelor ... 25
Competiție..... 82
Conducătorii preoției,
conlucrând cu..... 8, 9, 19, 19
Context 27
Context
 cultural 27, 66
 geografic 28
 istoric 27, 66
Context și conținut..... 27, 56
 Vezi, de asemenea Înțelegerea
 contextului și conținutului
Convertire..... v, vii, 2, 7, 15, 29
 Vezi, de asemenea Inimă, să permitem
 Evangheliei să ne pătrundă în,
 Obiectivul seminariilor și institutelor
 de religie, Scopul S&I
Corectarea comportamentului
turbulent sau necorespunzător 20–21
Credință 51–53
 acțiune inspirată..... vi, 6
 Vezi, de asemenea Duhul Sfânt,
 înlesnirea influenței, Rolul
 cursantului
 în cursanți 52–53
 în cuvânt 52–53
 în Domnul..... 52
Cugetarea 24, 35, 44, 75–76
Cultivați o atmosferă de învățare
în care să existe dragoste, respect
și care să aibă un scop ... 12, 13–19, 54, 69
Cum să predăm, luarea
deciziei 7, 56, 60–62
Cursant
 Vezi Rolul cursantului
Cursanți
 nevoi și abilități 10, 16, 44, 51, 55, 58
 pregătirea de a învăța... 6, 53–54, 62, 76
 rolul în învățare
 Vezi Rolul cursantului
 să predea Evanghelia altora 7, 8, 36,
 60–61, 74

- Cuvintele profeților și
apostolilor..... 5, 33, 34, 37

D

- Datoria față de Dumnezeu – program... 11
Decideți ce să predați și cum să
predați..... 56–63
Definirea cuvintelor și expresiilor
dificile 25, 29, 56
Demnitate 2, 13, 51
 Vezi, de asemenea Trăiți
 conform Evangheliei
Disciplină 20–21
Discuție 69–70, 77
Diversitate 62, 72
Dizabilități, studenți cu..... 16, 23, 76, 77
Doctrină de bază..... 39–40, 54
Doctrină și principii..... 5, 22, 42
 declarație 14, 32, 57, 73, 75
 predare 5, 6, 42–51
Dragoste și respect
 față de cursanți 15, 20, 18, 51, 54, 69
 față de Domnul..... 2, 13, 14, 15, 36, 65
 Vezi, de asemenea Caritate,
 Cultivați o atmosferă de învățare
 în care să existe dragoste,
 respect și care să aibă un scop
Duhul Sfânt
 ajută în timpul pregătirii... 55, 57–58, 84
 edificare prin intermediul 7
 înlesnirea influenței 6, 7, 12, 13,
 16, 19, 34, 35, 45, 53, 54, 61, 63, 65,
 67, 75, 81
 misiunile 13
 rolul în învățare 1–2, 6, 12–15, 17, 35, 38,
 42, 52, 60
 să ne străduim să avem parte de
 însoțirea Lui..... 2

E

- Edificare x, 6, 12, 13, 17, 54, 59, 69
Educație religioasă ix, 1
Exerciții de devoțiune 14, 18, 19, 39, 54
Explicați..... 32–33, 36, 44, 60
 împărtășiți și mărturișiți despre
 doctrinile și principiile
 Evangheliei 35–37
Eyring, Henry B.
 autoevaluare prin intermediul
 rugăciunii 84

caută principii care duc la convertire	58
cursantul caută de bunăvoie, dând dovadă de credință.....	6
două opinii despre Evanghelie	58
fiți atenți când vorbiți despre Spirit... 15	
întrebările sunt esența învățării și predării	64
numai cu ajutorul Spiritului	13
nu putem ști tot ceea ce au vrut să spună autorii textelor scripturale.....	57
obiectivul nostru în calitate de învățători	1
respectați conținutul programei.....	55
să facem bine lucrurile temporale	9
să facem diferența dintre principiu și doctrină.....	29
scripturile îi vor atrage pe cursanți ...	52
scripturile potolească setea	52
supunerea constantă aduce cu sine o îmbunătățire	3
unele întrebări înlesnesc primirea inspirației.....	67

F

Familia, ajutorul oferit acesteia	9
Faust, James E. adevărul trebuie declarat (citându-l pe B. H. Roberts).....	32
Folosirea optimă a sălii de clasă <i>Vezi</i> Cultivați o atmosferă de învățare în care să existe dragoste, respect și care să aibă un scop	
Fragmente cu scripturi cheie și doctrine de bază	38–40

G

Gruparea versetelor <i>Vezi</i> Segmente ale fragmentului din scripturi	
Grupuri, lucrul în	36, 74–75

H

Hales, Robert D. ajutarea cursanților de a dobândi o mărturie spirituală	33
predarea și depunerea mărturie de către cursanți promovează credința	37
străduința privind neprihănirea personală.....	2
Hinckley, Gordon B. continuați să progresați.....	3
niciunul dintre noi nu știe suficient....	4

Holland, Jeffrey R. invitați-i pe cursanți să studieze scripturile	24
iubiți-i pe cursanții care nu reacționează.....	22
o atmosferă destinată este esențială... 14	
Hunter, Howard W. nu imitați influența Spiritului.....	14
potențialul pericol în ceea ce-i privește pe învățătorii carismatici	82
predarea și exemplul lui Isus Hristos ...	4
studiul zilnic din scripturi	22
ținerii au încredere în scripturi	38

I

Identificați doctrine și principii....	30–32, 43, 47, 57, 61, 66, 67
înțelegeți, simțiți adevărul și importanța lor și puneți în practică doctrinele și principiile Evangheliei	30–35
Imnuri <i>Vezi</i> Muzică	
Implicarea cursanților....	7–8, 9, 24, 54, 56, 69, 74, 76
Inimă, să permitem Evangheliei să ne pătrundă în	vii, 1, 6, 13, 33, 34, 43, 59, 68, 69
<i>Vezi, de asemenea</i> Convertire	
Instruire în exercițiul chemării	51, 53
Intenția autorului scripturii	26, 27, 31, 38, 42, 53
Interpretare de roluri	36
Ispășirea lui Isus Hristos	x, 1, 12, 17, 26, 29
Isus Hristos binecuvântări de care au parte cursanții care învață despre El și care-L urmează.....	1
cursanții participă la curs pentru a ajunge să-L cunoască.....	17, 50
dorința învățătorului de a deveni ca ...	3
Evanghelia ne ajută să devenim mai asemănători Lui	29
hrănirea dragostei cursanților față de	16
imaginea Lui în înfățișarea învățătorului	84
invitați Spiritul concentrând exemplele și discuțiile asupra Lui	14
învățătorii trebuie să mărturisească despre dragostea față de	37
obiectivul învățătorului trebuie să fie acela de a-i conduce pe cursanți către.....	82
profeții mărturisesc despre El.....	57

promisiunea Lui față de cei care predau Evanghelia Sa.....	85
să accentuăm acele adevăruri care-i ajută pe cursanți să se apropie de	58
să-i ajutăm pe cursanți să învețe să devină ca El prin intermediul cugetării	28
să învățăm despre El prin intermediul Duhului Sfânt.....	13
să predăm asemenea Lui.....	v–vi, 3, 4, 15, 65, 76, 84–85
scripturile ne ridică privirea către.....	29

I

Împărtășiți	v, 14, 34, 36, 44, 47–50, 68, 74, 75
experiențe personale sacre.....	68
Însciere	9, 53
Însemnarea și adnotarea.....	24, 32, 75–76
Întrebări	v, 25, 33, 54, 62, 64–69
care-i fac pe cursanți să analizeze pentru a putea înțelege.....	33, 66–67
care-i invită pe cursanți să caute informații.....	65
care încurajează punerea în practică.....	68
care înlesnesc sentimente și mărturii	34, 37, 66–67
Întrebări care invită la căutare <i>Vezi</i> Întrebări care-i invită pe cursanți să caute informații	
Înțelegeți contextul și conținutul scripturilor și cuvintele profeților.....	12, 27–29, 38, 43, 44–45, 47–51, 56, 59–60, 65–67, 71
doctrine și principii.....	6, 32–33, 36, 44, 47–48, 50, 57, 61, 67, 72, 76
Învățare atmosferă	15
cu ajutorul Spiritului... 12, 19, 23, 60, 72	
<i>Vezi, de asemenea</i> Duhul Sfânt, Predați și învățați cu ajutorul Spiritului	
Învățător echidistanță	56, 59, 62, 69, 71
înfățișare	19
prezentare	71–72

J

Jurnale.....	75
--------------	----

K

Kimball, Spencer W. să învățăm făcând.....	36
---	----

L

- Lee, Harold B.
mărturiile slăbesc 22
- Legătură, dezvoltată cu
respectivii cursanți 15–16, 54
- Legi privind dreptul de autor 79
- Libertate de a alege
ca acțiune inspirată bazată
pe credință 7–8
- exercitată de către cursant 7, 64
- Limbajul care se referă la gen 83
- Liniște 14, 69
- Liste, întocmirea unei liste cu scripturi ... 26
- Luca 5: exemplu 46

M

- Manipulare sau coerciție
spirituală 14–15, 74
- Maxwell, Neal A.
predați ceea ce sunteți 3
- veridicitatea, relevanța și prioritatea
privind convertirea 34
- Mărturie, întărire vi, 22, 34–35, 37, 39,
60–61, 68
- Vezi, de asemenea* Convertire, Inimă,
să permitem Evangheliei să ne
pătrundă în
- Mărturisii vi, 13, 34, 37, 44, 47,
59, 68, 71
- McConkie, Bruce R.
povestiri din zilele noastre care
promovează credința 72
- McKay, David O.
trebuie să existe ordine 22
- Memorarea pasajelor de scripturi 38
- Model de învățator 2, 23, 39
- Monson, Thomas S.
înțelegeți contextul scripturilor 27
- obiectul predării Evangheliei 34
- persoana este mai importantă
decât problema 20
- Muzică 14, 39, 54, 81

O

- Oaks, Dallin H.
înmururile sunt o resursă cerească 81
- învățătorii ajutați în lucrarea
Domnului 1
- nu predăm anumite aplicații
concrete în locul doctrinei 35
- predând cu dragoste 15
- sublinierea doctrinelor, principiilor
și legământelor 61

- Obiceiuri ale clasei 17
- Obiecte și ilustrații 54, 76
- Obiectivul seminariilor și institutelor
de religie x, 1–11, 12, 17, 51, 54
- Observare 55, 84
- Opinii 53, 84

P

- Packer, Boyd K.
ajutoare audiovizuale – o
binecuvântare sau un blestem 78
- cursanții vin nerăbdători atunci când
sunt hrăniți spiritual 54
- esența și scopul scripturii 30
- imaginea Salvatorului în înfățișarea
învățătorului 84
- ispășirea este rădăcina doctrinei
creștine 1
- înțelegerea doctrinei adevărate 5
- mărturia este dobândită atunci când
este depusă 37
- nu puteți forța lucrurile spirituale 14
- pioșenia invită revelația 18
- puterea rezultă ca urmare a menținerii
vieții în armonie cu 51
- Salvatorul este Învățătorul model v
- transpunerea pe muzică modernă a
temelor Evangheliei 82
- Părinții cursanților x, 9, 20, 22
- Perfecționarea în calitate de învățator ... 3,
51–53, 84–85
- Personalizați lecția 8, 44–45, 55, 58
- Perturbări, eliminarea lor 20
- Povestiri v, 30, 72–73
- Predare
cu ajutorul Spiritului
Vezi Predați și învățați cu ajutorul
Spiritului
- decizia privind ceea ce se
va preda 56–60
- decizia privind modul de
predare 7, 56, 59–61
- doctrine și principii 5, 42–50
- evitarea speculațiilor 55
- în felul Salvatorului v
- metode, abilități și
abordări 61, 64–84
- observând, ascultând și
discernând 16, 19, 51, 70, 71
- predarea secvențială din scripturi ... 42
- scripturi în cadrul seminariilor
și institutelor de religie 42–50
- sfaturi și avertizări generale 82–83
- Predarea din scripturi secvențială
Vezi Predarea secvențială din scripturi

- Predați și învățați cu ajutorul
Spiritului 6, 12–15, 17, 51
- Vezi, de asemenea* Duhul Sfânt
- Pregătire
cursantului 6, 53–54
- lecțiilor
Vezi Pregătirea lecției
- personală 51–53
- Pregătire, cursant 17, 53–54, 61–62, 76
- Vezi, de asemenea* Cursanți,
pregătirea de a învăța
- Pregătirea lecției 15, 17, 55–63, 64, 71
- decideți ce să predați 56–59
- decideți cum să predați 7, 56, 59–61
- surse pentru 55
- Pregătiți-vă să predați 51–63
- Prezentări audiovizuale și prezentări
realizate pe calculator 77–80
- îndrumări 82
- Prezentări realizate pe calculator 77
- Prima Președinție
înmururile invită Spiritul Domnului 81
- Principii
Vezi Doctrină și principii
- Principii care duc la convertire 58
- Principii de bază privind predarea și
învățarea din Evanghelie 12–41, 43–45
- Principii declarate 31–32
- Principii subînțelese 31
- Programă de învățământ 15, 27,
43, 55, 56, 58, 62, 63
- Programul Progresul personal 10
- Puneți în practică doctrine
și principii 12, 23, 30, 34–35, 44, 47,
51, 68, 76, 70
- Vezi, de asemenea* Întrebări care
încurajează punerea în practică

R

- Răcoritoare sau gustări 19
- Referințe suplimentare 25
- Relația „cauză-efect” 30, 42, 56
- Relații
cu alții 2, 3
- cu respectivii conducători ai
preoției 3, 10–11
- cu respectivii cursanți 3, 14–15, 54,
82, 84
- Relevanță 54, 61–62
- Revelație și inspirație. 17, 18, 35, 67, 75–76
- Vezi, de asemenea* Duhul Sfânt,
înlesnirea influenței
- Rezumare 45, 59, 61, 72
- Ritm 62

Roberts, B. H.	
adevărul trebuie declarat	32
Rol	
cursantului ...	7, 17, 19, 54, 60, 62, 64, 77
Duhului Sfânt	
<i>Vezi</i> Duhul Sfânt, Predați și învățați cu ajutorul Spiritului	
Romney, Marion G.	
scripturile păstrează principiile.....	30
Rugăciune.....	3, 13, 15, 84
ca parte a pregătirii de a	
preda	v, 15, 51, 56
pentru cursanți	v, 16, 54
S	
Sarcasm.....	82
Scop	
cultivarea unei	
atmosfere de	17, 54, 61
seminarului și institutului	1, 11, 57, 84
<i>Vezi, de asemenea</i> Convertire, Inimă, să permitem Evangheliei să ne pătrundă în, Isus Hristos	
Scott, Richard G.	
ajutați adevărul să pătrundă adânc în cursanți.....	34
ajutați-i pe tineri să îndrăgească scripturile	23
cel mai important obiectiv privind predarea	59
declarații simple privind principiul respectiv	31
dezvoltarea unui caracter neprihănit...	4
evaluarea predării eficiente	34
folosirea scripturilor așa cum sunt scrise.....	39
implicarea cursanților invită Spiritul	8
memorarea scripturilor se aseamănă cu legarea unei prietenii.....	39
principiile sunt adevăr concentrat.....	5, 30
scripturile ne pot deveni prietene	28
scripturile sunt un fel de îndrumar...	26
separați principiile de detalii	30

Scrieri.....	32, 35, 36
exerciții	75–76, 77
Scriptură	
abilități și metode de studiu.....	23–25
ajutoare pentru studiu.....	23–24
de bază	38–39
doctrine și principii din	5, 29, 57, 66
este sursa principală pentru pregătirea lecției	55
fragment definit și explicat.....	43
predare	v, 5, 42
Segmente ale fragmentelor din scripturi	43, 56, 59
Seminarii și Institute de religie.....	ix, 9
Sfătuiră cursanților	16, 20, 82
Simțiri adevărul și importanța doctrinelor și principiilor	12, 29, 32–33, 44, 48, 61
Sintagma „dacă... atunci”	32
Sistemul Educațional al Bisericii.....	ix
Smith, Joseph	
cheia pentru înțelegerea scripturilor	28
toate spiritele sunt în stare să progreseze	17
Spirit, predare cu ajutorul <i>Vezi</i> Duhul Sfânt, Predați și învățați cu ajutorul Spiritului	
Studiați scripturile zilnic și citiți lecția din manual	22–26
Studiul personal al scripturilor	22–26, 29
studiul zilnic din scripturi.....	8, 12, 22–23
T	
Tablă albă	
<i>Vezi</i> Tablă pentru cretă sau tablă albă	
Tablă pentru cretă sau tablă albă.....	32, 76–77
Tatăl Ceresc	
ajutarea cursanților să se pregătească să realizeze ceea ce le este cerut de	2
binecuvântări rezultate ca urmare a predării în mod plăcut Lui	84

cursanții participă la curs pentru a ajunge să-L cunoască.....	17, 54
dorința învățătorului de a deveni ca ...	3
i-a inspirat pe bărbații și femeile aleși să scrie scripturile	26
învățătorii trebuie să mărturisească despre dragostea față de	37
le vorbește cursanților prin intermediul scripturilor.....	38
să accentuăm acele adevăruri care-i ajută pe cursanți să se apropie de.....	58
să-i ajutăm pe cursanți să-L cunoască și să-L iubească	x, 1
să-i ajutăm pe tineri să se pregătească pentru viața eternă în prezența...x, 1	
să-i învățăm pe cursanți despre valoarea lor infinită în fața Lui	16
să învățăm despre El prin intermediul Duhului Sfânt	13
să nu uităm că și cursanții cu dizabilități sunt copiii Lui.....	17
slăvit prin intermediul predării	82
studentii dobândesc tăria de a face alegeri conforme cu voia Lui	5
Tipar de predare din scripturi.....	43
Trăiți conform Evangheliei	x, 2, 4, 51

U

Uchtdorf, Dieter F.	
îndreptarea tinerilor către Hristos.....	2
Unitate	4, 14, 54
<i>Vezi, de asemenea</i> Cultivați o atmosferă de învățare în care să existe dragoste, respect și care să aibă un scop	

V

Vicleșug preoțesc	73, 82
Video	
<i>Vezi</i> Prezentări audiovizuale și prezentări realizate pe calculator	
Vizualizare	25, 76

BISERICA LUI
ISUS HRISTOS
A SFINȚILOR
DIN ZILELE DIN URMĂ

ROMANIAN

4 0210581171 8

10581 171